

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UNDERCOVER LOVE

A BILLIONAIRE ROMANCE
— LUCY SCORE —

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Gizli Aşk: Bir Milyarder Romantizmi

Lucy Score

Pub Yourself Press tarafından yayınlanmıştır, 2015.

Bu bir kurgu eseridir. Gerçek kişiler, yerler veya olaylarla benzerlikler tamamen tesadüfidir.

GIZLI AŞK: BİR MİLYARDER ROMANTİZMİ

İlk baskı. 1 Mart 2015.

Telif Hakkı © 2015 Lucy Score.

Lucy Score tarafından yazıldı.

İçindekiler

Başlık Sayfası	
Telif Hakkı Sayfası	
İthaf BİRİNCİ	
BÖLÜM İKİNCİ	
BÖLÜM	
BÖLÜM ÜÇ BÖLÜM	
DÖRT BÖLÜM BEŞ	
BÖLÜM ALTI BÖLÜM	
YEDİ BÖLÜM SEKİZ	
BÖLÜM DOKUZ	
BÖLÜM ON BÖLÜM	
ON BİR BÖLÜM ON İKİ	
BÖLÜM ON ÜÇ	
BÖLÜM ON DÖRT	
BÖLÜM ON BEŞ	
BÖLÜM ON ALTI	
BÖLÜM ON YEDİ	
BÖLÜM ON SEKİZ	
BÖLÜM ON DOKUZ	
BÖLÜM YIRMI	
BÖLÜM YIRMI BİR BÖLÜM	
YIRMI İKİ BÖLÜM YIRMI	
ÜÇ BÖLÜM YIRMI DÖRT	
BÖLÜM YIRMI BEŞ	
BÖLÜM YIRMI ALTI	
BÖLÜM YIRMI YEDİ	
BÖLÜM YIRMI SEKİZ	
BÖLÜM YIRMI DOKUZ	
BÖLÜM OTUZ BÖLÜM	
OTUZ BİR	

BÖLÜM OTUZ İKİ BÖLÜM OTUZ
ÜÇ BÖLÜM OTUZ DÖRT BÖLÜM
OTUZ BEŞ SONSÖZ

Yazar Hakkında
Yayıncı Hakkında

Sakallı adamım için.

BİRİNCİ BÖLÜM

Yoga pantolonu ve pizza.

Ashley'in tek istediği buydu, ama bu gece bunu yapamayacaktı. Kuzey Carolina'nın esintili bahar havasında kaldırımdan aceleyle inerken saatine baktı. Eve vardığında, envanter gününün hasarını gidermek ve şık olmak için sadece bir saati olacaktı.

Kokteyl kıyafetli, sırt sıvazlayan bir kutlamaya katılmak için çok ihtiyaç duyduğu rahatlatıcı bir Cuma gecesinden vazgeçme fikrinden pek hoşlanmıyordu. İcini çekti ve öğleden sonra güneşinin parıltısına karşı güneş gözlüklerini taktı.

Korkunç Buz Kraliçesi'nin ev sahipliği yaptığını bilmek daha da kötüydü. Lisedeyken Victoria'nın manikürlü, mükemmel saçlara sahip Mezunlar Günü Kraliçesi olduğunu hayal etti. Bu arada Ashley liseyi kaküllerinin yanlardan dışarı fırlamaması için uğraşarak geçirmişti.

Ashley bir elini kahve rengi -artık patlamayan- saçlarında gezdirdi. Victoria gibi tam bir Amerikan güzeli değildi. Koyu renk gözleri biraz fazla büyük, ağzı biraz fazla dolgundu, özellikle de dudakları düşünceli bir şekilde büzüldüğünde.

Artık lise günlerine kıyasla kendine daha fazla güveniyordu ama ne zaman altın kız Victoria etrafta olsa o tanıdık ergen güvensizliğini hissediyordu.

Kadın ondan nefret ettiği için olabilir.

Gerçi hiçbir zaman açıkça "Senden nefret ediyorum" dememişti ama alt metin açıktı.

Ashley hatchback'inin direksiyonuna geçti ve Wilmington şehir merkezindeki trafiğe karıştı.

Endişelerini Steven'a söylememesi gerektiğini biliyordu. Nişanlısı Victoria'yla ilgili her şeyin sadık bir hayranıydı. Victoria'nın büyükbabasına ait bir yatırım şirketinde broker olarak çalışıyorlardı... ya da üvey büyükbabasına. Başlangıçta Steven, iş arkadaşıyla olan dostane ilişkisinin, Victoria'nın büyükbabasının

bir köşe ofise biletinden daha fazlasıydı. Ama Ashley, yalakalık sırasında bir noktada Victoria'ya gerçekten hayran olmaya başladığını hissetti. Artık Ashley düzenli olarak rahatsız edici sosyal durumlara girmeye zorlanıyordu.

Direksiyonu kavrarken bileğindeki metal bilezikler şiddetle şingırdadı.

Ancak bu gece, Victoria'nın 2 numaralı kocasından boşanma anlaşması sayesinde yapılan özel zemin havuzu, jakuzi ve açık mutfak/ıslak barın kutlama amaçlı açılışı değildi. Bu gece büyükbabanın bir başarısını kutlamak için düzenlenen şık bir akşam yemeği partisiydi.

Kokteyl saat 7:00'de, davetiyede yazıyordu.

Gecenin potansiyel olarak ilginç olan tek kısmı yeriidi. Victoria'nın üvey kardeşinin Cape Fear Nehri kıyısındaki evinde yapılacaktı. Bölgedeki en seçkin mahalle.

Jason, ofis eşinin dedikodularına göre, ünlü bir yakışıklı ve bir o kadar da korkutucuydu. Ashley onu ve evini görmeyi merak ediyordu. Belki bu akşam ona mağaza için bazı iyi tasarım fikirleri verebilirdi. Ya da belki de ev, iç dekoratör tutan bekârların sonunda içinde yaşadıkları o krom ve beyaz post-modern canavarlardan biriydi.

Ashley, korkunç seksi Jason'ın ve geniş malikânesinin bile geceyi kurtarabileceğinden şüpheliydi. Eğer Victoria'yla herhangi bir şekilde akrabalığı varsa, büyük ihtimalle Armani giymiş bir sosyopattı.

Ama bu gece Steven'in *kariyeri* içindi. Otoparka girdiğinde iç çaktı, konuşmalarında giderek daha sık kullanılan bir cümleydi bu.

Başını koltuk başlığına vurdu. Mezuniyetinden bu yana geçen iki yıl içinde her şey çok hızlı değişmişti. Bir nişan, çatı katına taşınma ve iş yerinde müdürlüğe terfi. Bu arada Steven da şirket basamaklarını istikrarlı bir şekilde tırmanıyordu.

Bir yıl önce Ashley, aynı sayfada olduklarını, dünyaya meydan okumaya hazır bir takım olduklarını söyledirdi. Ve şimdi ...

Kimse hayatın kolay olacağını söylememişti. Arabasında oturup kendine acımak hiçbir şeyi düzeltmeyecekti. Ama belki mutlu bir yüz ifadesi takınmak ve güzel bir elbise giymek biraz yardımcı olabilirdi.

Arabadan atladı ve asansöre yöneldi. Komşusunu gören Ashley el sallamak için elini kaldırdı ve sonra kadının ne yaptığını fark etti.

"Bayan Menifield!" Ashley, küçük tekerlekli bir alışveriş arabasını beton merdivenlerden teker teker çıkarmaya çalışan sıcak pembe eşofmanlı yaşlı kadına doğru koştu.

"Oh, merhaba, Ashley! Paskalya nasıl geçti?" diye puflayarak arabayı bir basamak daha yukarı çekti.

"Bayan Menifield! Ne yapıyorsunuz? Neden asansöre binmiyorsunuz?" Ashley arabanın kolunu tutmaya çalıştı.

"Dün Dr. Oz'u izliyordum ve sağlıklı kalmanın iyi bir yolunun asansör yerine merdivenleri kullanmak olduğunu söyledi."

"Ama sen dördüncü katta oturuyorsun!" Ashley kolu çekerek Mrs. Menifield'ın eli.

"Bu şekilde iyi bir forma gireceğim," diye cıvıladı. "Ve sonra Bay Morton benden briç partneri olmamı isteyecek."

"En azından senin için arabayı almama izin ver. Ben de biraz egzersiz yapabilirim."

On sekiz dakika ve dört kat merdiven çıktıktan sonra Ashley, Bayan Menifield'ı ve yiyeceklerini mutfığa bıraktı. "Bayan Menifield, lütfen bana söz verin, taşıyacak bu kadar çok eşyanız varken bir daha merdivenleri kullanmayacaksınız."

"Ama merdiven egzersizimi nasıl yapacağım?" Alnı endişeyle kırıışmıştı.

Ashley son eşyaları - dev bir kutu Ensure ve bir şişe ucuz rom - arabanın derinliklerinden çıkardı ve tezgâhın üzerine koydu. "Eşyalarınızla birlikte asansöre binip onları içeri getirmeye, asansöre binip aşağı inmeye ve sonra tekrar yukarı çıkmaya ne dersin?"

Bayan Menifield ellerini çırpı. "Bu harika bir fikir!" Rom şişesini aldı ve Ashley'e doğru salladı. "Bir ara bir kokteyl içmek için uğra ve ne kadar inceldiğimi görmek için kalçalarımı ölçmeme yardım edebilirsin!"

###

Ashley aceleyle iki kat daha merdiven çıktı ve doğruca sıcak bir duşa girdi. Havluyla kurulanırken ön kapının sesini duydu. Bir dakika sonra Steven, bardağında buz küpleri şingirdayarak banyoya girdi.

Şehir kulübü tarzında yakışıklı bir adamdı. Bronz tenli ve sarışındı, kompakt yapısı insanların onun profesyonel bir golfçü ya da yüzücü olduğunu düşünmesine neden oluyordu.

"Hey, bebeğim." Steven onun yanağına bir öpücük kondurdu. Viskinin kokusunu alabiliyordu ve Steven'ın tam olarak ne zaman gününü bir kadehle bitirmeye başladığını hatırlamaya çalıştı.

Bir sürü değişiklik var.

"Günün nasıl geçti?" Ashley aynada onu düğmelerini ve pantolonunu çıkarırken izledi. Onları çamaşır sepetinin yanına yere attı ve çıplak bir şekilde duşa yöneldi.

"Harika!" sesi fayansın üzerinde yankılandı.

"Bugün eve geç geldin. Toplantın mı vardı?"

"İşten sonra birkaç adamla bir şeyler içmeye gittim. Parti öncesi parti. Senin günün nasıldı?"

Ona Bayan Menifield deneyimini anlatırken saçlarının bir kısmını saç maşasının gövdesine doladı.

"Ne diye o eski sopayla uğraşıyorsun ki?" Suyu ters çevirdi ve bir havlu kaptı. "Burayı satışa çıkardığımızda umarım alıcılardan hiçbiri asansörde onunla karşılaşmaz. Mülkün değerini düşürür."

Steven'ın sürekli genişleyen hayat planındaki son fikri, çatı katını satılığa çıkarmak ve banliyöde geniş bir yer satın almaktı. Ashley bu fikri Victoria'nın ortaya attığını hissediyordu. Victoria, Steven'ı ofisteki küçük evcil hayvan projesi haline getirmiş gibi görünüyordu, her zaman "öne geçmenin" veya ortakların "dikkatini çekmenin" yolları için tavsiyelerde bulunuyordu.

Steven çatı katını satma fikrini ilk kez ortaya attığında, Ashley bunu düşünmeyi kabul edene kadar tartışma neredeyse üç gün sürmüştü. Bunun saçma bir fikir olduğunu "düşünüyordu" ama aynı zamanda evde huzur ve sessizliğe de değer veriyordu.

Onun yorumunu duymazdan geldi ve saçlarına sprey sıktı. Biraz vahşi, biraz dağınık. Mükemmel.

Onun yanından dolaba doğru ilerledi. "Acele et. Geç kalacağız."

Vay canına. Ashley bir iç geçirdi ve son bulduğu siyah kılıf elbisenin içine girdi. Böyle düğmeli bir etkinlik için uygun olandan biraz daha dekolteydi ama kendisini iyi hissettirdiği kesindi. "Nasıl görünüyorum?"

Steven kravatını bağlayarak aceleyle dolaptan çıktı ve durup ona baktı. "Muhtemelen saçlarını toplamalıydın. Bilirsin işte..." başının etrafını işaret etti. "Şu anda bunu düzeltecek zamanımız yok."

Aceleyle banyodan çıktı ve Ashley diğer kadınların hayatlarındaki erkekleri terslemek için ne kadar sık önlenemez bir dürtü duyduklarını merak etti.

İKİNCİ BÖLÜM

Victoria'nın banliyödeki evi bir McMansion olarak nitelendirilebilecekken, üvey kardeşinin eviyle kıyaslanamazdı. Bu malikanede "Mc" diye bir şey yoktu. Ahşap ve taş, karmaşık çatı hatları ve dönümlerce camla birleşerek göz korkutucu olsa da etkileyici bir mülk yarattı.

Dairesel yol, birkaç yemek kamyonu ve Victoria'nın beyaz Mercedes'i dışında nispeten boştu. Steven BMW'sini park etti ve Ashley'e baktı. "Tamam, ne hakkında konuştuğumuzu hatırlıyor musun?"

Boğazını temizledi. "Victoria'ya yemek şirketinin gösterisi için iltifat et ve sonra bunun kendi planı olduğunu söylediğinde şaşırmış gibi davran."

Steven başını salladı. "Ve?"

"Eğer herhangi bir yönetim kurulu üyesi benimle konuşursa, konuyu size ve okulda yaptığınız gönüllülük faaliyetlerine getirmeliyim."

"Aferin kızıma."

"Derneklerin araba yıkamaları sayılır mı bilmiyorum..." Ama arabadan inmeye başlamıştı bile.

Yemek servisi personelinin üniformalı bir üyesi tarafından içeri alındılar. Sadece Victoria kapı açıcı kiralar.

"İşte buradasın, Steven!" Kapı açıcı-kiracı, yüksek Louboutin'leriyle koridorda etkileyici bir şekilde tıkırdadı. Ashley'in ayakkabılarına imrenmesi için kadından hoşlanması gerekmiyordu. Bal sarısı saçları ustaca bir Fransız kıvrımıyla şekillendirilmişti ve Ashley'inkinden birkaç derece daha havalı, çarpıcı kırmızı bir kokteyl elbisesinin içine dökülmüştü.

"Oh, merhaba." Victoria'nın sesi, bakışlarını Ashley'in üzerinde gezdirecek kadar uzun süre durakladığında oldukça sakinleşti. "Bu... *ilginç* bir elbise."

Sürtük. "Teşekkürler."

Victoria dikkatini tekrar Steven'a çevirdi. Onlar konuşurken Ashley onları duymazdan geldi, onun yerine içeriye inceledi. Victoria'nın parlak beyaz fayanslar ve ekru duvarlardan oluşan kutup buz evinin tam tersiydi. Burada koyu renkli ahşaplar ve derin renkler hüküm sürüyordu ve Google Maps'e göre evin arka tarafının tamamı oldukça muhteşem nehir manzarasına sahipti.

Parmaklarını girişteki görkemli masanın üzerinde gezdirdi. Fantastik bir parçaydı, biraz yıpranmıştı ve hacmi ve çizgileriyle inkar edilemez derecede erkeksiydi. Dwell'de bir günde satılabilecek bir şeydi. Victoria'nın üvey kardeşi ya mükemmel bir zevke sahipti ya da gerçekten iyi bir dekoratördü.

Koridorun sonunda bir kapı açıldı ve Ashley olduğu yerde dondu kaldı.

Dışarı çıkan adam hayatında gördüğü en güzel insandı. Uzun boylu ve geniş omuzluydu; gür, siyah saçları ve aralarındaki mesafeyi yok eden adımları vardı.

Güç, güven, mükemmellik.

Ashley ne yazık ki açık kalmış olan ağzını kapattı. Adam fuayeye girdi ve Ashley daha yakından bakma fırsatı buldu. Yontulmuş kemikler ve acımasızca kesilmiş bir sakalın altında güçlü bir çene. Keskin açılar ve pürüzsüz düzlükler. Hepsi bir meleğe yakışır bir yüzle harmanlanmıştı. Düşmüş bir meleğe.

Ofis eşlerinin onun hakkında konuşurken kendilerinden geçmelerine şaşmamalı.

Özel dikim kömür rengi takım elbisesini umursamaz bir rahatlıkla giymişti. İpek kravatının orman yeşili ince çizgileri delici gözleriyle uyumluydu. Delici gözleri açıkça görebiliyordu çünkü adam ondan bir adımdan daha az bir mesafede durmuştu. Hay aksi.

Yüz hatlarını dingin bir ifadeye ya da en azından daha az acı çekmiş gibi görünen bir ifadeye dönüştürmeye çalıştı. Adam konuşmadan onu dikkatle izledi.

"İşte buradasın, Jason." Victoria'nın fuayenin karşı tarafından gelen kültürlü sesi Ashley'in sersemliğini dağıttı. "Steven, bu ev sahibimiz Jason."

Adonis elini Ashley'e uzattı ve - sadece bir saniyelik tereddütle - mekanik olarak kendi elini onun sıcak, güçlü kavramasına yerleştirdi. Adam onu yarım adım daha yaklaştıırken bunun bir tokalaşma olmadığını düşündü. Bu bir öneriydi.

"Merhaba." Sesi viski gibiydi. Onu içten içe yakan yavaş bir yanıkla pürüzsüz.

Kolunda bir sarsıntı hissetti. Elinde canlı bir akım vardı.

"Merhaba." Yarı gıcırtı yarı fısıltı olarak çıktı.

"Jason!" Victoria havladı.

Ashley o zümrüt gözlerden, kızgınlıktan daha koyu tonlarda bir bulutun geçişini izledi.

Bakışlarını onun kızarmış yüzünden üvey kız kardeşine kaydırды, Ashley'nin elini hâlâ sıkıca kendi elinin içinde tutuyordu. "Evet, *Vicky*?" Kaşlarını alaycı bir şekilde kaldırdı.

Eğer katil arılar gözlerinden ateş edebilseydi, Ashley, Jason'ın "Vicky" kelimesini duyduğunda anafilaktik olacağından emindi.

Victoria, "Bu Steven," diye tekrarladı.

"Merhaba, Steven." Sesini hem ilgisiz hem de tehlikeli çıkarmayı başarmıştı. "Hakkınızda çok şey duydum."

Steven da onun ses tonunda aynı şeyi hissetmiş olmalı ki gergin bir şekilde güldü. "Kız kardeşinin sana söylediği her şeye inanma," diye şaka yaptı.

"Üvey kardeş." Jason sertçe düzeltti. Hemen dikkatini tekrar Ashley'e çevirdi. Ashley yanaklarının kızardığını hissetti. "Peki ya sen?" Sesi şimdi daha alçak, daha sıcaktı.

Boğazını temizledi. "Ben Ashley."

"Steven'ın *nişanlısı*," dedi Victoria işaret ederek.

Jason onu görmezden geldi. Diğer elini birleştirdiği ellerini örtmek için uzattı. "Memnun oldum."

Neden bu bir tehdit gibi gelmişti? Ve neden birdenbire çarşaf parçalayan seksi hayal ediyordu?

Sonra aniden onu bıraktı ve topuklarının üzerinde döndü. Ashley masaya doğru sarktı ve nefesini dışarı verdi.

Steven, "Dost canlısı bir adam," diye şaka yaptı ve Ashley onun bu küçümseyici davranıştan memnun olmadığını anlayabiliyordu.

Açıkça kaba. Son derece seksi. Belli ki o da Victoria'yı pek beğenmiyordu. Kimdi o? Düşman mı, müttefik mi?

###

Konuklar gelmeye başladı ve Ashley küçük konuşmalar yapmakla meşgul oldu. Bu tür etkinliklerde tek başına olmaya alışkındı. Steven onun peşine takılmadan bir odada çalışmayı daha kolay buluyordu, bu da onun için sorun değildi. "Dokuzuncu delikteki bahse kadar gelen anlaşma" hikayesini dinleyebileceği çok fazla zaman vardı.

"Ashley! Harika görünüyorsun!" Kısa, koyu renk pixie saç kesimi olan hoş bir kadın yaklaştı ve Ashley'e hızlıca sarıldı.

"Cara! Seni gördüğüme çok sevindim." Ashley sarılmaya karşılık verdi. "Kevin'la bu gece gelip gelmeyeceğinizden emin değildim."

Cara'nın kocası Kevin, firmada Steven ile birlikte çalışıyordu. Cara, aynı zamanda maraton koşan ve haftada bir kez kızının okulunda gönüllü olarak çalışan, ağır bir dava yükü olan bir avukattı. Bir buçuk metre boyunda ve

kıskanılacak bir moda anlayışına sahip olsa kolayca söğüt gibi bir podyum modeli olabilirdi. Bu geceki kıyafeti, kusursuz bronz tenini tamamlayan seksi patlıcan rengi şal bir elbise ve avize küpelerle uyumlu kalın, karışık metal bir kolyeydi. Cara'nın hayranlık uyandırma konusunda hiçbir eksiği yoktu.

"Fazla kalamayız. Bakıcı erken ayrılmak zorunda. Sabah SAT sınavı var. Bu süre boyunca burada mısınız?"

"Öyle görünüyor. Steven Victoria'ya parti hazırlığında yardım edebilsin diye erken bile geldik. Sanırım sonsuza kadar buradayım."

"Şuna dikkat et," dedi Cara, manikürlü parmağıyla kapının yanında küçük bir grup insanla sohbet eden Victoria'yı işaret ederek. "O bir canavar."

"Benimle her konuştuğunda savaş ya da kaç içgüdülerimin devreye girdiğini hissediyorum," diye şaka yaptı Ashley.

"Ben ciddiym, Ashley. Victoria Van Camp bir sosyopat. O kadının insani hiçbir yanı yok."

"Steven onun benden nefret etmeyen harika bir insan olduğu konusunda beni temin edip duruyor. Başka birinin de ondan aynı hissi aldığını bilmek beni mutlu ediyor."

"Bu bir titreşim değil. İçgüdülerini dinle," diye uyardı Cara. "Victoria'nın bir erkeği gözüne kestirmek, onu baştan çıkarmak ve sonra da bir kenara atmak gibi bir geçmişi var. Üç yıl önce Kevin'la başladı."

"Kevin? *Senin* Kevin mi?" Kevin uzun boylu, esmer ve yakışıklı tanımına mükemmel bir şekilde uyuyordu ve görünüşe bakılırsa Cara'ya ve kızlarına sıırılsıklam aşıktı.

"Onu hafife aldı ve kesinlikle beni de hafife aldı. Sıkılmış bir sosyetenin kocamı oyuncak haline getirmesine izin verecek değildim. Bunu iyi karşılamadı. İK'ya gitti ve Kevin'in kendisine cinsel tacizde bulunduğu şikayetinde bulundu. Şikâyet tabii ki asılsızdı ama yine de soruşturma süresince bir hafta uzaklaştırıldı ve soruşturma sicilinde kaldı."

Ashley'nin çenesi düştü ve Victoria'ya bakmaktan kendini alamadı. "Şok olmuş görünüyorsun."

"Sadece onun bir sürtük olduğunu düşünmüştüm." "O da kesinlikle öyle."

"Onunla aynı odada nasıl bulunabiliyorsun? Elindeki martiniyi alıp suratına yumruk atmaktan kendimi alıkoyamazdım."

"Bunun hayalini kuruyorum. Ama bu kadar çılgın birinin eninde sonunda kendini öldüreceğini bilerek kendimi rahatlatıyorum," diye iç geçirdi Cara.

"Sen benden daha iyi bir kadınsın." Ashley yanından geçen bir garsonun tepsisinden iki kadeh şampanya aldı. "Deli olmamak için."

Cara kadehini Ashley'ninkiyle tokuşturdu. "Amin. Jason'la tanıştın mı?"

"Evrendeki en seksi adamı mı kastediyorsun? Elimi sıktı ve ben parmak izlerimin sıcaktan eridiğine eminim." Cara güldü. "Sana söylemiştim!"

####

Göz kamaştırıcı derecede sıkılmış. Yanındaki kadın, kocası Herbert bilmem ne ile birlikte on yıl boyunca nasıl telli tilki teriyeri yetiştirdiklerini anlatıp dururken Ashley kendi durumunu böyle tanımlıyordu. Ashley bunların köpek olduğunu sanıyordu. Cara ve Kevin bebek bakıcısını rahatlatmak için erkenden çıkmış, Ashley'i kendi başının çaresine bakmak zorunda bırakmışlardı.

Gecenin tek sıcak noktası -Cara'nın bombası dışında- Jason'ın takdimi olmuştu ve Cara onu koridorda kaybolup arkasında için için yanan bir kadın bıraktığından beri görmemişti.

"Ve tabii ki, biliyorsunuz, Horatio Brandenchild III artık uygun bir damızlık değil diye, ondan öylece *kurtulamazdık*." Kadın ağır mücevherlerle süslü elini kalbine bastırdı.

"Tabii ki hayır," diye kabul etti Ashley, yarı dinleyerek. Victoria'nın büyük salon olarak adlandırdığı odayı taradı ve Steven'ı büyük şöminenin yanında, elinde viskiyle, yaşlı bir beyefendinin söylediği bir şeye gülerken gördü.

İçini çekti. Steven'ın güzel, soğuk bir birayı bir bardak viskiye tercih etmesinin üzerinden çok zaman geçmemişti. Ama bira ve Cuma akşamı pizzası, viski ve golf kadar iyi uyuşmuyordu. Bütün yaz boyunca ders almıştı ve kaydettiği ilerlemeden gurur duyuyordu. Ashley de bir ya da iki kez onunla gitmişti ama küfürleri ve sopa savurmaları yüzünden ikisi de golfün onun oyunu olmadığına karar vermişti.

Rotasını Steven'inkine göre değiştirmeye karar vermezse, tamamen ayrışacaklarını düşünmeye başlamıştı. Onun seçimleri kendisinininkilerden çok daha mı iyiydi? Elbette, Steven onlara kendisinininkinden daha fazla finansal güvence sağlıyordu.

hiç beklemediği bir şeydi. Ama bu onların kim olduklarına mal olmak zorunda mıydı? Ya da en azından onun kim olduğu?

Ashley omuzlarını dikleştirdi. Zihnindeki acıma partisi hiçbir işe yaramıyordu.

Bayan Herbert Whoever, Horatio III'ü Iowa'daki bir çiftlikte yaşayan kuzeninin yanına nasıl gönderdiklerini ve orada yapraklı akçaağaçların gölgesinde günlerini geçirip hayvanları kovaladığını anlatmaya devam ediyordu.

Ashley gülümsedi ve kulağa uygun gelen bir yorumda bulunarak, çok büyük bir ineğin altından parmak ucunda çıkan bir şampiyon teriyeri hayal etti. Ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırdı.

Şampanya kadehi boştu, mesanesi doluydu ve ayakları şimdiden ağrıyordu. Artık sıvışmanın zamanı gelmişti. Kendini affettirdi ve odadan dışarı çıktı.

Küçük ama zarif bir şekilde dekore edilmiş bir makyaj odası ve bir tepsi şampanya getiren garsondan sonra Ashley'in keyfi yerine gelmişti. Salona göz attı ve Steven'in hâlâ şöminenin başında taze bir viski ve bir grup insanla olduğunu gördü.

Birkaç dakikalığına dışarı çıksa fark etmezdi. Belki de yüzüstü yatacak bir kanepede bulurdu. Görkemli, kemerli koridorun dışında bir yerlerde daha az resmi odalar olmalıydı.

Soldaki ikinci kapıdan halı kaplı merdivenlere iniliyordu. Kapıyı arkasından sessizce kapatmadan önce omzunun üzerinden hızlıca bir göz attı. Işık düğmesini açtı ve aşağı indi.

Merdivenler bılardo masası, Jumbotron büyüklüğünde bir televizyon ve bir barın bulunduğu geniş bir odaya açılıyordu. Ayakkabılarını çıkardı ve minnettar ayak parmaklarını pelüş, krem rengi halıya bastırdı.

Dışarıda kapalı bir verandaya açılan kapılar ve pencereler vardı ve eğer dışarı çok karanlık olmasaydı, Ashley bir başka güzel nehir manzarasına bakacağını biliyordu.

Barın yanından geçen koridorda başka bir makyaj odası, tam donanımlı bir ev spor salonu ve büyük bir cam pencere vardı. Ötedeki oda karanlıktı ama Ashley cama baktığında bir sahadaki boyalı çizgileri seçebiliyordu.

Adamın evinde acayip bir raketbol sahası vardı.

Bu görmezden gelinemeyecek kadar iyi bir keşifti. Ashley aceleyle yandaki kapıya gitti ve kortun girişini buldu. Dışarıda raketler ve toparla dolu bir raf vardı,

spor havlularını bile.

Belki de şampanyanın etkisiydi ama kullanılmayan mükemmel bir raketbol sahasıyla karşılaşan Ashley birkaç topa vurmamak için bir neden bulamadı. Sadece bir dakikalığına tabii.

Ayakkabılarını bıraktı ve hafif bir raket kaptı.

Ashley, Steven'la üniversitenin ikinci yılında beden eğitimi dersinde raketbol oynarken tanışmıştı. "Geri dönüşü olmayan servisi" ile onu böbreğinden vurmuştu.

Elinde hâlâ şampanya kadehi olan Ashley topu raketin üzerinde dengeledi, bir kez zıplattı ve ardından ön duvara doğru fırlattı. *Çıkan* tatmin edici ses onu güldürdü. Elbisesinin eteğini yukarı kaldırdı ve seken topu yakalamak için zıpladı. Kendi kendine voleybol oynayarak kortta yavaşça ilerledi.

"Tüm eğlencenin üst katta olduğunu sanıyordum." Derin ses salonda yankılanarak Ashley'i tamamen gafil avladı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Etrafında dönerken, şampanya bardağının tamamını göğüs dekoltesine dökmeyi başardı.

Nabızı kulaklarında gümbürdüyordu. Yakalandı! Ve herhangi biri tarafından değil. Bay Sıcak Soğuk'un kendisi, elinde bir havluyla açık kapı aralığına rahatça yaslanmıştı.

Bundan kurtulmanın zarif bir yolu yok. Ashley boğazını temizledi. "Beni yakaladınız. Ben raketbol oynayan bir kedi hırsızıyım."

Bunun bir sırtıma mı yoksa dudaklarında oynayan bir gülümseme mi olduğunu anlayamadı. Adam bir süre daha sessizce onu inceledi.

"Şanslıyım ki güvenlik sistemimde raketbol oynayan kedi hırsızlara karşı özel bir koruma programı var."

Rahatlamıştı. Adamın izinsiz girdiği için ona bağıracağından yarı korkuyordu. Ne de olsa Victoria'yla akraba sayılırdı.

Ashley, tek kaçışını engelleyen adamla birlikte, ışıklandırılmış bir odanın ortasında dururken kendini çok açıkta hissetmeye başlamıştı. Onu izleme biçiminde biraz tehlikeli bir şey vardı.

"Peki benim cezam ne?" Sesi kendi kulaklarına bile zoraki geliyordu. Bunu neden söylemişti ki? Kulağa çok S&M'vari geliyordu.

Sözsüzce havluyu uzattı.

Ashley şampanyadan sırılsıklam olmuş elbisesine baktı ve öne doğru bir adım attı.

Yarım gülümsemesi ona güldüğünü düşündürdü. Şampanyayla ıslanmış hangi insan havlu istemez ki?

Muhtemelen kaderine doğru çekildiğini hisseden biriydi. Ateşli, seksi kıyametine.

O sadece asi bir misafirle uğraşan bir ev sahibiydi, dedi kendi kendine. Endişelenecek bir şey yoktu. Nabızı onun mantığını görmezden geldi ve çılgınca atmaya devam etti.

Tavuk.

Ashley ayaklarını zorla hareket ettirdi ve aralarındaki mesafeyi kapattı. Havluya uzandı ve parmakları onunkilere dokunduğunda keskin bir nefes aldı. Bu sefer sarsıntıyı bekliyordu ama bunu bekliyor olması hazır olduğu anlamına gelmiyordu.

Ne kadar şampanya içmişti?

Ashley kendinden utanarak havluyu göğüslerine bastırdı ve nemi sildi.

"Teşekkür ederim. Şampanya birikintisi bırakmadığımdan emin olmak için zemini kontrol etsem iyi olacak."

Hâlâ ona bakıyordu. Bu sinir bozucuydu. Belli ki kibar olmak için çaba sarf etmiyordu.

Aceleyle kortun ortasına geri döndü. Elbisesi kolayca eğilmesine izin vermiyordu, bu yüzden dökülenleri temizlemek için diz çöktü. Islak kumaşın göğüslerine battığını ve üstten dökülmelerine neden olduğunu hissedebiliyordu. Bu nasıl bir görüntü oluşturuyor olmalıydı. Zemini temizledikten sonra raketi kaptı.

"Cezan için hazır mısın?" Sessizce hareket etti ve şimdi onun üzerinde duruyordu. Çömeldiği yerden başını kaldırıp ona baktı.

Sesi kelimenin tam anlamıyla tüylerini diken diken etti. Tüyleri etinin her santimetresine yayıldı.

Ashley tekrar boğazını temizledi ve başını kaldırdı. "İtiraz edebilir miyim?"

Başını salladı ve ona bir el uzattı. "İtiraz yok. Sadece bire bir oyun."

"Ne oyunu?" Ashley onu ayağa kaldırırken nefes nefese sordu.

Bir kaşını kaldırdı. "Raketbol." Bir elini kızın elindeki raketin üzerine kapattı. "Bu benim."

Jason ayakkabılarını çıkararak oyun alanını eşitlemeyi kabul etti. Kravatını gevşetti ve ceketini de çıkardı.

Ashley durumun tuhaflığını unuttu ve kendini rekabete bıraktı. Isınmak için kolayca ileri geri voleybol oynadılar. Kısa süre sonra servisler sertleşti ve dönüşler daha coşkulu oldu. Şaşırtıcı bir zarafetle hareket ediyordu ama kortta sinsice ilerlerken güç de vardı.

Ashley, onun salınımını engellemek için kasıtlı olarak yoluna çıktığında, geri çekilmediğini ve biraz kirli oynadığını fark etti. Onu aceleyle geçerken ayağına bastı.

Elbisesi ona çok fazla özgürlük vermiyordu ama eteği yukarı kaldırarak hareket edebiliyordu. Arada üstünü yukarı çekiyor ve daha destekleyici olmadığı için askısız sütyenine küfrediyordu.

"20 servis 19. Oyun sayısı."

Ashley terliyor ve nefes nefese kaldığı gerçeğini saklamaya çalışıyordu. Jason alnını karıştırdı. En azından yarı insan olmalıydı.

"Kaybetmeye hazır mısın?" Topu sektirirken ona sıırttı. Ukala piç.

Ashley'nin gözleri kısıldı ve küçümseyerek homurdandı. Servisi ve sonraki iki sayıyı kazandı.

"21'e 20!" Omzunun üzerinden ona kibirli bir bakış fırlattı. "Oyun puanı!"

Ona yine için için yanan bir bakış attı. Adamın onu yemek ister gibi mi yoksa daha da korkunç bir şey yapmak ister gibi mi göründüğüne karar veremedi.

Servis mükemmel bir atıştı. Top çizginin gerisine sıçradığında garip bir dönüş yaptı ve Jason yan duvara doğru koştu. Gücsüz backhand vuruşu topu yavaşça ön duvara doğru gönderdi.

Top alçalmaya başladı ve Ashley topun önce duvara mı yoksa yere mi çarpacağını anlayamadı. İleriye doğru hücum etti ve top ön duvarın en dibine çarptığında tam zamanında yetişti. Olabildiğince alçalarak topa hafifçe vurdu.

Onun arkasından geldiğini duyabiliyordu ve yoldan çekilme zahmetine girmedi. Ashley, topun ön duvardan sekip yere çarpmasını ağır çekimde izledi ve arkasından çok sıcak, çok katı bir vücut tarafından vuruldu.

İkisini de yüzlerini duvara yapıştırmaktan kurtardı. Onunla duvar arasında sıkışan Ashley, göğüslerinin hemen altında sarılı olan kolun farkına vardı.

Adamın her santimini karşısında hissedebiliyordu. Adam çok uzundu ama başını ona doğru eğdiğinde nefesi kulağına sıcak geliyordu. İkisi de nefeslerini tutmak için mücadele ediyorlardı. Ashley bunun aşırı yorulduğu için mi yoksa aşırı heyecanlandığı için mi olduğundan emin değildi.

"Oyun," diye homurdanarak başını onun omzuna yasladı.

"Yoluma çıktın," dedi adam, kılını bile kıpırdatmadan.

"Kanıtla."

"Şu anda biraz dikkatim dağınık." Sesi düzensizdi ve eli kızın belinde sıkışmıştı.

Ashley yere baktı.

Elbise cesur mücadelesini bırakmıştı. Tehlikeli askılar omuzlarından kaymış ve şimdi göğüslerini ortaya çıkarmıştı. Meme uçları mor ve siyah dantelli askısız sütyen tarafından tam olarak kapatılmamıştı. Ve aldığı her nefeste, her şey aşağı yukarı sallanıyordu.

Aman Tanrım.

Ashley yüzünün ve boynunun kızardığını hissetti. Muhtemelen göğüsleri de kızarıyordu. Elleri vücuduyla duvar arasında sıkışmıştı ve elbiseyi yerine geri çekmek için hareket edemiyordu.

"Bu çok garip," diye mırıldandı ve duvardan biraz uzaklaşmak için ona doğru geri çekildi. Adam bir an direndi ve sonra bir adım geri çekildi.

"Daha önce bir raketbol sahasında böyle bir şey olduğunu hiç görmemiştim. Ve kaybetmeyi de hiç bu kadar az önemsememiştim."

Ashley sırtını ona dönerek sütyenini ve elbisesini yukarı kaldırdı. "Gerçekten mi? Bu bana her zaman oluyor." Alaycılığın aşağılanmanın bir kısmını maskeleyişini umuyordu.

"Birlikte daha fazla zaman geçirmeliyiz."

Ashley yüzünü ona döndü. Gerçekten gülümsüyordu. Gerçek, tam bir sırtış. Tüyleri diken diken oldu, kızarıklıklarına karıştı ve kendi dudaklarının da titrediğini hissetti.

"Peki, bu hikayenin bu duvarların dışında asla ve asla tekrarlanmaması için size ne kadar ödemem gerekiyor?"

"Sırrımız güvende," diye söz verdi ve sahanın dışına doğru ilerledi. Ona bir havlu daha verdi ve mini buzdolabından bir şişe su almadan önce kendisi için bir tane aldı.

"Bu tam bir tuzak." Ashley küçük odaya şöyle bir göz gezdirdi. Parlak dolaplar bir duvarı süslüyordu ve sahaya bakan başka bir pencerenin altında bir bank vardı.

Su şişesini ona uzattı. "Tam bir yarışmacısın."

Bir yudum aldı ve şişeyi ona geri uzattı. "Üniversite. Dört yıl okul içi yarışmalar. Aslında Steven'la böyle tanıştım."

"Raketbol oynayacak birine benzemiyor." Jason şişeyi açtı ve ona geri vermeden önce yarısını boşalttı.

Ashley onu inceledi. "Onun hakkında pek bir şey düşünmüyorsun, değil mi?" Omuz silkti ama gözlerini ondan ayırmadı.

Az konuşan bir adam. İlginç. "Victoria ile büyümek nasıl bir şeydi?"

"Yani bu şekilde mi doğdu yoksa çocukken kafasının üzerine mi düştü?"

Ashley güldü. "Bunun için şimdiden özür dileyeceğim. Sizi çok iyi tanımıyorum, belki şifonyerinizin çekmecesinde ürkütücü bir papyon koleksiyonunuz vardır. Ama gördüğüm kadarıyla siz ikiniz..." Can düşmanı mı? "İkinizi birlikte saklambaç oynarken hayal edemiyorum."

Yine sessizce onu inceliyordu.

"Seninle bir anlaşma yapmama ne dersin? Gecenin geri kalanında, sen benim sorularıma cevap verirsen ben de senin sorularına cevap veririm," dedi sonunda.

Uh, ne? "Ne?" Jason gülümsedi.

"Hmmm." Ona soracak soruları vardı ama cevapları gerçekten istediğinden emin değildi. "Yapmanız gereken ev sahipliği görevleri yok mu?"

"Oyalıyorsun." Bir kaşını kaldırdı. "En derin, en karanlık sırlarıma erişmek istiyor musun, istemiyor musun?"

Bu da başka bir meydan okumaydı. Ve umutsuzca yaptı. "Tamam, ama önce bazı temel kurallar koyalım." "Yeterince adil. Ne tür temel kurallar?"

"Üstsüz olayı ve benim partiden kaçıp raketbol sahanızda saklanmam gibi, tüm cevaplar ikimizin arasında kalacak."

Başını salladı.

"Ve her birimiz bir soruya cevap vermemek için bir serbest geçiş hakkına sahibiz." Düşünürken gözleri kısıldı.

"Peki," diye kabul etti ve zarif bir şekilde dar bankın üzerine çöktü. Yanındaki yeri okşadı. "Otur."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Aralarında en az bir iki santim olmasına dikkat ederek oturdu.

Ashley şişenin kapağını gevşetip sıkarak, "Tamam, sana ilk soruyu sormak istiyorum," dedi. "Neden sorularıma cevap vermek istiyorsun ve neden bana soru sormak istiyorsun?"

"İlk soruyu ikiye mi katlıyorsun?" Jason su şişesini ondan almadan önce onun su şişesiyle olan uğraşlarını izledi.

Gergin ellerini sakinleştirmek için kollarını kavuşturdu.

"Yani, çok özel bir insana benziyorsun." Korkunç bir yalnızlık kalesi gibi görünüyordu.

Jason sanki onun zihinsel açıklamasını duymuş gibi alaycı bir ifadeyle gülümsedi. "Birkaç nedeni var. Senin de çok zekice tahmin ettiğin gibi kokteyl partilerinden nefret ederim ve bir grup yabancıyla havadan sudan konuşmaya hiç niyetim yok. İki, bodrumda saklanma kararından da anlaşılacağı üzere sen de benimle aynı nefreti paylaşıyor gibisin. Ve üç. Seni ilginç buluyorum."

"İlginç mi?" Ashley tekrarladı. İlginç harika? İlginç tuhaf? İlginç akıllı? İlginç, giysilerini sıyırmak ve sana sahip olmak istiyorum?

"İlginç," diye tekrarladı. "Sıra bende. Ne işle meşgulsünüz?"

Çok da kişisel olmayan bu soru karşısında rahatlayan -ve belki biraz da hayal kırıklığına uğrayan- Ashley ona Dwell'de çalıştığını anlattı. Anlaşıldığı kadarıyla güvenlik sistemi konusunda tamamen şaka yapmıyordu. Jason, ticari ve konut müşterileri için üst düzey, yüksek teknolojili güvenlik sistemleri geliştiren bir teknoloji şirketinin sahibiydi.

En sevdiği renk yeşildi ve yedi yaşındayken kovboy ya da mimar olmak istiyordu.

Ona ortaokul kafeteryasında yemek kavgası başlattığı için ceza aldığını ve Cadılar Bayramı için giydirdiği komşusunun kedisi Fatty'yi anlattı. Ve Steven'la nasıl tanıştığını.

"Nasıl oluyor da iş hakkında konuşurken neşeleniyorsun da nişanlından bahsederken bu kadar üzgün görünüyorsun?"

Ashley tereddüt etti. Pas geçmeli miydi? Hayır, çünkü o zaman ona evli olup olmadığını ya da Victoria ile ilişkisinin nasıl olduğunu sorduğunda geçecekti. Boğazını temizledi ve gözlerini dolaplara dikti.

"İşimi seviyorum ve orada çok fazla tatmin buluyorum. Ve Steven ile ..." Bir an için sözünü kesti. "Steven'la işler bir ya da iki yıl öncesine kıyasla artık çok farklı. O farklı biri."

"Farklı iyi mi, farklı kötü mü?"

Ashley tuttuğunu bilmediği nefesini dışarı üfledi. "Bilmiyorum. Sanırım sadece farklı farklı. Ve belki de şimdi ya ben olmak ya da farklı olmak için bir seçim yapmam gerektiğini hissediyorum." Aceleyle çıkmıştı.

Jason kesin bir ifadeyle, "Her zaman sen ol," dedi.

"Her zaman sen misin?" Kız onun profiline baktı. Dolaplara bakma sırası ondaydı.

"Evet, ama bazen o zaman bile gerçekten istemediğim şeyleri yapıyorum. için

." "Bir kokteyl partisine ev sahipliği yapmak gibi mi?"

Acımasızca gülümsedi. "Bir kokteyl partisine ev sahipliği yapmak gibi."

Onun omzunu dürttü. "Sanırım birbirimizin moralini bozuyoruz. Hadi konuşalım.

başka bir şey hakkında."

İkisi de izlemeyi en çok sevdikleri sporun futbol olduğu konusunda hemfikir. Televizyon izleme alışkanlıkları söz konusu olduğunda spektrumun zıt uçlarında yer alıyorlardı ve ikisinin de hiç köpeği olmamıştı.

O zamanlar on beş yaşında olan Victoria ile babasının annesiyle evlenmesinden bir hafta önce tanıştığını anlattı. "Genç bir kız için bile tam bir kâbustu," diye başını salladı.

"Ne kadar kötü olabilir ki?" Ashley sordu.

"Oh, hayır. Sorunuzu zaten sordunuz. Sıra bende." Jason duvara yaslandı ve dizleri onunkilere değdiğinde kadın bir sıcaklık hissetti. Bu ince baskıdan uzaklaşmadı ve Jason'ın da bu fiziksel temasın kendisi kadar yoğun bir şekilde farkında olup olmadığını merak etti.

Muhtemelen değildir. Belki sınırlarında bir sorun vardı ve dizlerinde bir şeyler hissedemiyordu. Ya da belki bacağının sadece tezgah olduğunu düşündü.

"Bana daha önce hiç kimseye söylemediğin bir şey söyle."

"Vay be. Ne tür bir şey?"

"Oyalama."

Ashley gözlerini devirdi. "Peki." Bir nefes verdi ve seçeneklerini değerlendirdi. "Beşinci sınıftayken okuldan eve dönerken bir tavşana araba çarptığını gördüm. Hâlâ yaşıyordu ama arka bacağı yaralıydı. Ben de onu aldım ve sırt çantama koydum."

"Tabii ki yaptın."

"*Her neyse*, çocukken evcil hayvan beslememe izin verilmiyordu ama onu öylece sokakta bırakamazdım. Bu yüzden onu gizlice yatak odama soktum, bacağına yara bandı yapıştırdım ve dolabımda sakladım."

"Kız olduğunu nereden biliyorsun?"

Ashley dudağını ısırdı.

"Olamaz."

"Evet, yaklaşık bir hafta sonra sekiz bebeği oldu."

Ağzını kapattı.

"Çok geçmeden eve geldim ve artık dolapta değillerdi. Annemle babam hâlâ Büyük Tavşan İstilasası'ndan bahseder. O kadar tavşanın eve nasıl girdiğini asla öğrenemediler."

Şimdi gülüyordu. "Tam bir baş belasısın."

"Kendimi bir *sanat* eseri olarak görmeyi seviyorum," diye burnunu çekti Ashley. "Tamam, sıra bende. Victoria'nın makyajının, ojesinin ve saç spreyinin altında baltalı bir katil gibi bir şey olduğuna dair bir teorim var. Onu yaparken gördüğün en kötü şey neydi?"

Bir elini çenesine götürdü, kirli sakalı kaşınma sesi çıkarıyordu. "Pas."

Lanet olsun. Belki de onun üvey kız kardeşine olan sadakatini hafife almıştı. "Biliyor musun, bu beni daha da meraklandırıyor. Ama geçiş iznine saygı duyacağım. Şuna ne dersin? Steven'ı neden sevmiyorsun?" diye sordu.

Gözleri kısıldı. "İyisin."

Ashley masum bir ifade takındı ve parmaklarını dikleştirdi. "Sanırım geçiş kartınızı çoktan kullandınız."

"Ondan hoşlanmadığımı hiç söylemedim." "Oyalıyorsun."

"İyi. Gördüğüm kadarıyla yalaka bir çakal gibi görünüyor." "Peki, kendini tutma ya da başka bir şey yapma!"

Jason omuz silkti. "Sen sordun."

"Onun yalaka bir çakal olduğunu düşündüren nedir?"

"Öyle görünüyor" dedim. Ve sorunuzu zaten yanıtladım. Sıra bende."

Ashley burnunu kıvırdı. "Peki. Sorunuz nedir?"

Jason ağırdan alıyordu. Başının arkasını kaşıdı ve dirseklerini dizlerine dayayarak öne doğru eğildi. Onun kıvranışını izlemek hoşuna gidiyordu. Onu seyretmek bile hoşuna gidiyordu.

"Bir tane buldum. En büyük ilişki korkun nedir?"

Ashley'nin gözleri kısıldı. Bununla nereye varmak istiyordu? Sadece onun bildiği tuhaf bir oyunun parçası olduğu hissinden kurtulamıyordu. Ama onu okumak imkânsızdı.

İç çekti. "O ilk öpücüğü bir daha yaşayamamaktan korkuyorum. Hani şu sıcak, ağır ve nefes nefese bırakan öpücük. Tüm dünyanın eriyip gittiği ve o anda gördüğü tek şeyin sen olduğunu bildiğin öpücük. Sanırım bu sadece bir daha asla görülememe korkusu."

Ona bir bakış attı. Adam düşünceli bir şekilde başını sallıyordu.

"Anlıyorum."

Bir dakika boyunca sessizlik içinde oturdular. "Muhtemelen yukarı geri dönmeliyiz. Yakında bir arama ekibi gönderebilirler."

Jason kaşlarını kaldırarak ona baktı. Tanrım, çok yakışıklıydı.

"Biliyorum," diye iç geçirdi. "Muhtemelen kayıp olduğumuzu bilmiyorlar." Bunun doğru olduğunu biliyordu. Victoria verandada yavru köpekleri tekmelerken Steven muhtemelen bir yerlerde kıdemli bir ortağın ağzını arıyordu.

"Son bir soru," diye önerdi Jason. Sesi alçaktı ve yine onu yakından izliyordu.

"Devam et."

"Sana bir şey teklif etsem ne dersin?"

"Bir şeye bağlı." Ona her baktığında nabzının hızlanmasına neden oluyordu. Bu, nişanlısı olmayan birine verilecek doğru bir tepki değildi. Nişanlısına vermesi gereken tepki buydu.

"İlk öpücük."

Ashley'nin kalbi çarpmaya başladı. Jason'ın onun göğsündeki gümürtüyü duyabildiğinden emindi.

Ya ilk öpücük için bir daha hiç şansı olmasaydı? Ya hayatının geri kalanında yanaktan iffetli öpücüklere mahkûmsa? Bir öpücüğün ne zararı olabilirdi ki? Ağzının onunkinde olması ne kadar tehlikeli olurdu?

Ya sadece onunla dalga geçiyorsa?

BEŞİNCİ BÖLÜM

"Ashley, bir dakikadan uzun süredir tek kelime etmediğinin ya da nefes almadığının farkında mısın?"

Sinirli bir şekilde güldü. Ona bakmaktan kendini alamıyordu ve gözlerinin muhtemelen golf topu büyüklüğünde olduğunu biliyordu. Adam ondan sadece birkaç santim uzaktaydı.

"Sen ne derdin?" diye tekrarladı.

Ashley kendini toparladı. "Bence..." Tehlikeyi seziyordu. "Pas." Banktan kalktı ve koridora açılan kapıya doğru ilerledi.

"Geri dönsem iyi olacak."

Kapıya kadar bile gidemedi. Adam onu arkadan yakaladı ve nazikçe ama sıkıca duvara bastırdı. O kadar hızlı hareket ediyordu ki, kız onun banktan kalktığını bile fark etmedi.

"Beni bırakıp gitme." Bunu sessizce söyledi, dudakları kızın kulağına değiyordu. Ses tonunda çelik gibi sert bir uyarı vardı.

Onu yavaşça, kasıtlı olarak çevirdi.

Onun gözlerinin içine bakamıyordu. Kalbi kulaklarında çarpıyordu ve tek yapabildiği onun mükemmel ağzına bakmaktı.

"Neden 'Geçer' cevabının doğru cevap olmadığını açıklamamı ister misin?" Alnını onunkine doğru eğdi. Ağızları sadece bir nefes mesafedeydi.

Ashley başını iki yana doğru sarsak bir hareketle salladı. "Hayır, böyle iyiyim teşekkürler," diye fısıldadı. Ashley yana doğru adım atmaya çalıştı ama adam kollarındaki tutuşunu daha da sıkılaştırdı.

Temas duyularını bastırdı.

"Yine de söyleyeyim. Eğer beni gerçekten öpmek istemeseydin, hayır derdin, egom sönerdi ve hiçbir şey olmamış gibi partiye geri dönerdik. Ama hayır demedin. Dürüstlük maddemiz göz önüne alındığında, bu da beni..." ellerini kollarından beline doğru kaydırды, "cevabın evet, ama bunu söylemenin sonuçlarından korkuyorsun."

"Sonuçlar mı?" Ashley'in nefesi kesilmişti, odaklanmaya çalışıyordu ama her bir duyusunu ele geçirdiği için bu çok zordu.

"Bunun bir sonucu olmak zorunda değil, Ashley." Adını söyleme şekli onun őrpermesine neden oldu. "Nasıl bir his olduğunu biraz merak etmiyor musun?"

Ellerini adamın omuzlarına götürdü, ama onu geri itmek yerine ona ihanet ettiler ve sadece özel dikim düğmeli elbisesinin üzerinde durdular. Gevrek bir kumaştı ama altından yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu.

"Sanırım kalp krizi geçiriyorum," diye fısıldadı.

Karanlık bir şekilde gülümsedi ve elini kadının boğazına götürdü, parmakları kadının nabzının attığı yerin üzerinde duruyordu.

"Sadece bir öpücük." Dudaklarını kızın yanağına ve saçlarına değdirdi. "Hiç kimse bilmeyecek."

Karanlık bir sözdü. Yabancılar arasında bir sır.

Neredeyse teslim oluyordu. Neredeyse kendini o ağzın içine bırakacaktı. Ama gözlerinde sert bir şey vardı. Başka bir sır.

Adam bir adım geri çekilene kadar göğsüne daha sıkı bastırdı. "Birileri her zaman bilir, Jason. Ve ben bir ilişkiyi ne zaman ..." ona yukarıdan aşağıya baktı. "Cazip."

Jason ellerini kalçalarına koydu ve başka tarafa baktı. Yüz ifadesinde pişmanlık ve rahatlama karışımı bir şey vardı. Ashley onun oyununun ne olduğunu bilmiyordu ama bu raundu kazanmış gibi hissediyordu.

"Ben partiye geri dönüyorum. Bunların hiçbirini unutam." Ashley onun cevabını beklemeden arkasını döndü ve kapıdan hızla geçerek onu yalnız bıraktı.

ALTINCI BÖLÜM

Tuvalette makyajına ve saçına verdiği zararın bir kısmını düzeltebildi. Ancak gözlerindeki şaşkın bakış ya da nabzının hala taşıkardik olduğu gerçeği hakkında hiçbir şey yapamadı. Genelde konuşkan olan beyni sessizliğe gömülmüştü.

Ne yapıyormuş? Nişanlısı üst katta masumca kokteyllerin tadını çıkarırken, bir partinin bodrum katında bir yabancıyla neredeyse öpüşüyordu. Belli ki son bir yılda değişen tek kişi Steven değildi.

İç çekti ve yansımasına baktı. "Sen de kimsin be?" diye fısıldadı. Her şeyi tehlikeye atmasına neden olan şey neydi?

Heyecan.

Bunu düşünürken bile Ashley'in yanakları kızardı. Daha önce hiç böyle hissetmemişti. Birkaç saniyeliğine başka birinin dünyasının merkezindeydi. Jason'ın oyununu oynamak tehlikeli bir aceleydi, her ne ise.

Silkelenen Ashley saçlarını düzeltti ve omuzlarını dikleştirdi. Suçluluk duygusunun yüzünden okunmadığını umarak Steven'ı aramaya koyuldu.

Koridorun yarısına gelmişti ki, derin bir sohbete dalmış iki yaşlı adam önündeki odadan çıktı. Onu fark ettiklerinde durakladılar.

Sağdaki daha uzun boylu beyefendi Ashley'e belli belirsiz tanıdık geliyordu. Geniş omuzluydu ve beyaz saçları vardı.

"Sonra konuşuruz Gil," dedi dirseğindeki adama ve onu başından savdı. "Affedersin canım, torunumu gördün mü?" Sesi salonu bir New England esintisiyle doldurdu.

Ashley gülümsedi. "Bu mümkün. Torununuz kim?"

Sonra onun gözlerini fark etti - zümrütün tanıdık tonu - ve Ashley gülümsemesinin bir an için duraksadığını hissetti.

"Onun adı Jason. Ve o -"

"Genellikle çatık kaşlı mı?

Partilerden nefret mi eder?"

Kaşlarını kaldırdı. "Bu torunum için çok doğru bir tanımlama."

Ashley gülümsedi ve torununun neredeyse üçüncü aşamaya geçmesine izin veren bir parti konuğu gibi görünmemeyi umdu. "Siz Bay Baine olmalısınız."

"Lütfen bana Eli de." Elini uzattı.

"Ashley Sapienza." 70'li yaşlarının ortalarında olmalıydı ama tutuşu güçlü ve canlıydı.

"İtalyan mı?" diye sordu.

"Baba tarafımdan. Annemin ailesi İrlandalı."

"Kesinlikle İtalyan görünümüne sahipsin," diyerek siyah saçlarını işaret etti. "Ve ne yazık ki İrlandalı öfkesi."

Eli güldü. "Benim Sophia'm, huzur içinde yatsın, İrlandalıydı. Evlendiğimiz ilk yıl tüm düğün tabaklarımızı elden geçirmiştik. Çatal bıçak takımına ne olduğunu söylemeyeceğim bile."

Ashley güldü.

"Şimdi bana Jason'ı nerede bulabileceğimi bilip bilmediğini söyleyecektin, değil mi?"

"İşte buradasın büyükbaba. Her yerde seni arıyordum."

Ashley dönüp bakmadan onun Victoria olduğunu anladı. Ve Eli'nin yüzüne bakmıyor olsaydı, çenesindeki çok ince gerginliği kaçırabilirdi. Victoria'nın ses tonu normalden daha sıcaktı, neredeyse insan sıcaklığına yaklaşıyordu.

Eli, Ashley'e göz kırparak, "Bayan Sapienza ile yemekleri tartışıyordum," dedi. Victoria Ashley'e doğru sahte bir gülümseme fırlattı. "Ne kadar hoş."

"İstediğin bir şey var mıydı?" Eli sordu.

Victoria yine tüm sıcaklığı ve çekiciliğiyle kolunu onun koluna doladı. "Akşam yemeğinin birazdan servis edileceğini bilmek istersiniz diye düşündüm. Seni masama ortaklarım ve iş arkadaşlarımla birlikte oturttum. Sizin için çalışan herkesi tanımaktan ne kadar hoşlandığınızı biliyorum."

"Evet, Victoria." Gözleri Ashley'e rahatsız edici bir an gibi gelen bir süre boyunca onunkileri tuttu.

Victoria neşeyle gülümsedi ve onun kolunu okşadı. "Partine geri dönsen iyi olur. Hiçbirini kaçırmayı istemem, Büyükbaba."

Ne haltlar dönüyordu? Ashley kendini bir İspanyol pembe dizisi izliyormuş gibi hissediyordu. Bir sorun olduğunu anlayacak kadar anlıyordu ama herkesin neden bağırdığını anlamaya yetmiyordu. Tek ihtiyaçları olan daha büyük saçlar ve hızlı konuşan, gömleksiz bir Latin sevgiliydi.

"Sanırım öyle. Bayan Sapienza, sizinle tanıştığım çok memnun oldum. Eğer Jason'ı görürseniz lütfen onunla konuşmak istediğimi söyleyin."

"Muhtemelen kadın konuklardan birini 'eğlendirmekle' meşguldür, Büyükbaba. Nasıl olduğunu bilirsin." Gümüşü kahkahası Ashley'in içine saplandı.

Eli kaşlarını çattı.

"Sadece şaka yapıyorum, büyükbaba." Victoria tekrar kolunu okşadı. "Muhtemelen kapalı bir yerde çalışıyordur. Akşam yemeğine gelecektir."

Eli başını salladı. "Pekâlâ o zaman. Bayan Sapienza, şenliklere kadar bana eşlik etmek ister misiniz?"

"Aslında Büyükbaba, sakıncası yoksa onunla konuşmam gerekiyor. Sen önden git," dedi Victoria ve onu partiye doğru yönlendirdi.

Uh-oh. Victoria ne zamandan beri onunla konuşmak istiyordu? Jason'ı biliyor muydu?

Victoria bariz bir şekilde onu inceliyordu ve ifadesinden, Ashley gördüklerinden hoşlanmadığından oldukça emindi.

"Sende ne buluyor bilmiyorum," dedi Victoria sonunda, sözleri kısa ve kesikti.

"*Affedersiniz?*" Ashley kaşlarının çatıldığını hissetti. "*Nişanlın.*"

Victoria bu kelimeyle alay etti.

Ashley sadece 0,5 saniyeliğine rahatlamıştı. Sırrı güvendeydi. Sonra rahatlama, kanlı cinayet kızgınlığına dönüştü.

"Steven'in bende ne bulduğunu bilmiyor musun?" Ashley dikkatle tekrarlardı. "Tanrım, bir konuşmayı bile takip edemiyorsun."

"Benimle *dalga* mı geçiyorsun? Neyin *var* senin?" Ashley inanılmaz bir şekilde koridorda bir aşağı bir yukarı bakarak başka birinin duyup duymadığını kontrol etti.

Victoria bir adım daha yaklaştı. "Benim sorunum sensin. Sen buraya ait değilsin. Tanrı aşkına, sen bir satış memurusun. Yemek ekibinde olmalıydın. Steven'i takip etmen, onun ilgisini çekmek için yalvarman çok acınası. Buna gülüyoruz. Sen ve senin Target elbiselerin hakkında." Victoria parmaklarını Ashley'in elbisesinin askısına geçirerek onu omzundan düşürdü.

Ashley onun elini itti. "Sen lanet olası bir psikopatsın."

Victoria tehlikeli bir kedi gülümsemesiyle gülümsedi. "Benimle uğraşma tatlım. Seni parçalara ayıracağım." Ashley'nin yüzüne sadece birkaç santim yaklaştı. O kadar yakındı ki Ashley onun iğrenç parfümünün kokusunu alabiliyordu.

"Benden uzak dur. Büyükbabamdan uzak dur. Ve bu gece Steven'dan uzak dur. Yapacak işleri var. Anlayacağından değil." Topuklarının üzerinde dönerek koridorda ilerlemeye başladı.

Ashley duvara yaslandı.

Aklından milyonlarca cevap geçti. Yüzleşme hiçbir zaman onun güçlü yanı olmamıştı. Öfke sözel yeteneklerini gölgeliyordu.

En azından "manyak psikopat" kısmını çıkarmış.

Kadın aslında ona kendi nişanlısından uzak durmasını emretmişti. Tek tesellisi, sonunda Steven'ın başından savamayacağı somut kanıtlara sahip olmasıydı. Ona söyleyecekti ve sonunda Steven onun aşırı hassas, kendini beğenmiş küçük bir kız olmadığını görecekti.

Salona doğru aceleyle ilerlerken kafasını sallayarak temizledi. Bir saat içinde aynı ailenin birbirinden çok farklı iki üyesi tarafından tamamen bunaltılmıştı.

YEDİNCİ BÖLÜM

Ashley odanın öbür ucundaki Steven'ı gördü. Yanında Victoria vardı ve ona doğru eğilmiş, kulağına bir şeyler fısıldıyordu. Victoria geri çekildi ve Steven başını salladığında, kolunu sıktı ve gitti. Ama Ashley'e doğru muzaffer bir gülümseme atmadan önce değil.

Steven dikkatini şöminenin yanında kümelenmiş olan gruba verdi ve Ashley ona doğru bir hamle yaptı.

Kadın onun yanında çembere girdiğinde, adam en sevdiği kapanış hikâyelerinden birini daha anlatıyordu. Zoraki bir eş gülümsemesi takındı ve bekledi.

Kısa bir süre Jason'ın nerede olduğunu merak etti. Bu akşam yine ortaya çıkacak mıydı? Görmezden mi gelinecekti?

Steven hikâyesinin en can alıcı noktasına geldiğinde, Jason'ın odaya girdiğini gördü. Aynı anda hem midesinin bulanması hem de kalbinin yerinden fırlaması nasıl mümkün olabilirdi?

Bakışları anında onunkilere kaydı ve öylece kaldı. Mesajı yüksek sesle ve net bir şekilde okuyabiliyordu: Bu iş bitmedi.

Steven'ın dirseği kızın göğsüne sertçe çarptı. "Oh, üzgünüm, bebeğim! Seni orada görmedim." Steven ona baktı ve kız içki kokusunu alabildi. Etraflarındaki küçük kalabalık dağılıyordu.

"Steven, seninle bir saniye konuşmam gerek."

Bardağındaki buz küplerini salladı ve boğazını temizledi. "Bakın, ben zaten ne olduğunu biliyorum."

"Öyle mi?" Kahretsin, hangi

kısmı? "Evet, Victoria

söyledi." "Sana ne söyledi?"

"Koridordaki sinir krizi hakkında. Bak, kızgın değilim. Ondan hoşlanmadığını biliyorum ama ona neden böyle saldırdığını anlayamıyorum. Onun şirket için ne kadar önemli olduğunu biliyorsun."

"Ona ben mi saldırdım?" Ashley'in fısıltısı zorlukla kontrol altına alınabilen bir çığlığa dönüştü.

"Bebeğim," diye derin bir iç çekti. "Bütün bunları anlamadığını biliyorum ama seni sakinleştirdiğine göre elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalışalım, tamam mı? Yoksa sana bir taksi çağırmamı ister misin?"

"Bakalım doğru anlamış mıyım. Victoria sana koridorda ona saldırdığımı söyledi, o da beni sakinleştirdi ve şimdi sen beni taksiyle eve göndermeyi mi teklif ediyorsun?"

"Sesini alçalt." Steven kimsenin dikkatini çekmediğinden emin olmak için etrafına bakındı. "Bakın. Kalabilirsin ya da gidebilirsin. Benim için fark etmez."

Artık ona bakmıyordu bile. Odayı taramakla meşguldü. "Bunu düşün ve bana haber ver. Senatörle konuşmak istiyorum." Cevap beklemeden hızla uzaklaştı. Şok geçiren Ashley onun gidişini izledi.

Tamamen çökmek üzere olduğundan oldukça emin bir şekilde bara doğru ilerledi ve viski istedi. Kehribar rengi sıvıyı yudumlarken, lezzetli yanık boğazından aşağı inerken gözlerini kapattı.

Belki de gitmeliydi. Bir taksi çağırıp eve gidebilir ve eşyalarını toplayabilirdi. Bu aşık olduğu Steven değildi ve onun da aşık olduğu kız olduğundan şüpheliydi.

Victoria bir sürtük olabilirdi ama bir k o n u d a haklıydı. Ashley buraya ait değildi.

Kürek kemikleri arasında, ona korunmasız olduğunu hatırlatan bir karıncalanma hissetti. Av.

"Rövanş için hazır mısın?"

Adamın sesi kadının omurgasında sıcak bir sarsıntı yarattı. "Bu tek seferlik bir olaydı," diye tısladı ve yavaşça döndü. Jason'ın arkasından geldiğini duymamıştı bile. Korkunç bir orman kedisi gibi hareket ediyordu.

"Sen yarı ninja falan mısın? Gizlice yaklaşıp beni korkutmak gibi bir huyun var."

Gülümsedi ve kadehini dudaklarına götürdü. "Belki de kulakların pek iyi duymuyordur." Kadın gözlerini kıstı. Omuz omuza durup odayı incelediler.

Çok sayıda iyi giyimli insan eğleniyor gibi görünüyordu. Köşedeki potansiyel patlamadan habersiz.

"Öylece kaçıp gidebileceğini ve bunlar hiç olmamış gibi davranabileceğini sanma Ashley."

"Hiçbir şey olmadı, *Jason*."

"O zaman neden kaçıyorsun?" Yine sırtıyordu.

"Kapa çeneni."

Bir sunucuyu işaret etti ve Ashley'e bir kadeh şampanya uzattı. "Al bakalım."

Bunu giymek yerine içebilirsiniz."

Gözlerini devirdi ama bardağı kabul ederek derin bir yudum aldı. Odanın öbür ucunda, şimdi birkaç genç yöneticiyle birlikte olan Steven'ın şen kahkahalar atmasını izledi.

Jason onun bakışlarını takip etti. "Geceyi burada geçirebilirsiniz. Yatağında yer var."

Ashley kollarını kavuşturdu. "Oyununu anlayamıyorum."

"Bunun bir oyun olduğunu sana düşündüren ne?"

"Ya partilerde kadınları baştan çıkarmayı alışkanlık haline getirdiniz ya da..." "Ya da ne?"

"Ya da henüz açıklanmamış nedenlerden dolayı benimle anormal derecede ilgileniyorsun." "Seninle ilgilenmem için bir neden düşünemiyor musun?" Güldü, bir beklenmedik bir patlama sesi.

Ashley başını salladı. "Hiç de düşündüğüm gibi biri değilsin." "Nasıl yani?" Gözlerini öne dikerek bir parmağını ensesinde gezdirdi, Omurgasındaki açıkta kalan deriyi takip ederek elbisesinin üst kısmına kadar.

Kollarında yeni bir tüylenme püskürdü. "Sen soğuk, iğrenç bir iş adamı değilsin."

"Neyim ben?" Artık odayı tarıyormuş gibi bile yapmıyordu. Onun yüzünü izliyordu.

"Tehlikeli."

Titremeyi sesinden uzak tutmayı başardığı için kendini tebrik etti. "Şimdi izin verirseniz nişanlımı bulmam gerekiyor." Ve muhtemelen taşaklarını tekmelemeliyim.

Steven'a viskiyi hafifletmesi için bir bira getirdi ve akşam yemeği anons edildiğinde otomatik olarak koluna girdi. Şimdi bir ilişki hesaplaşmasının zamanı değildi, bu yüzden duygularını sıkı bir şekilde sakladı.

Ashley, Jason'ın kendisini izlediğini hissetmesine rağmen gözlerini bilerek ileriye odakladı.

Bir akşamın bir insanı başka bir insanın bu kadar keskin bir şekilde farkına vardırması inanılmazdı.

Ashley, zarif çiçeklerle süslü yuvarlak ve numaralı masaların sıralandığı yemek salonunu inceledi. "Nereye oturacağız?"

"Victoria oturma planı hakkında bir şeyler söyledi." Steven onları en yakın masaya yönlendirdi.

"Steven, buradasın." Victoria duvardaki bir masadan el salladı ve onlara doğru ilerlemeye başladı.

Ashley'i çimdikledi. "Uslu dur," diye fısıldadı nefesinin altından ve onları masaya doğru yönlendirdi.

Ashley vücudunun gerildiğini hissetti, savaşmanın ya da kaçmanın yararlarını tartıştı ve daha cesur olmadığı için kendini tekmeledi.

"Nişanlını çalmamın bir sakıncası yok, değil mi?" Victoria keskin bir gülümsemeyle sordu.

Ashley kelimelerdeki ısırtığı hissetti.

"Bazı çiftleri farklı masalara ayırırsam daha eğlenceli olur diye düşündüm. Anlıyorsun, değil mi?"

Steven Ashley'i tekrar sertçe çimdikledi. "Tabii ki." Ashley sahte bir gülümsemeyle dişlerini sıkı.

"Sekiz numaralı masadasınız." Victoria eliyle uzak duvarı işaret etti. "Steven, sen benimlesin."

Victoria onu uzaklaştırırken Steven bira şişesini Ashley'e doğru eğdi. "Görüşürüz, bebeğim!"

En azından kontrolünü kaybedip kazara ikisini öldürmekten ya da Steven'ın akşam yemeği sırasında Jason yüzünden duyduğu vicdan azabını bir şekilde hissetmesinden endişe etmesine gerek yoktu. Tek derdi yabancılarla havadan sudan konuşmak ve Steven'ı eve bırakıp kışına tekme basana kadar hayatta kalmaktı.

Sonra kendini banyoya kilitleti ve adımlarını izleyerek akıl sağlığını kaybettiği yere geri dönmeye çalıştı. Ashley omuzlarını dikleştirdi ve sekiz numaralı masayı aramaya başladı.

Onu odanın Steven'a göre tam karşı tarafında, rahat bir köşede buldu. Bunun bir tesadüf mü olduğunu, yoksa Victoria'nın onu Yemek Odası Sibiryası'na göndermesinin bir nedeni olup olmadığını merak etti. Bay ve Bayan Herbert Something ile Sibiryaya Yemek Odası. En azından artık Bayan Herbert'le eski dost sayılırlardı.

"Tekrar merhaba," dedi masaya yaklaşarak.

"Oh merhaba, canım!" Masa arkadaşları neşeye el salladı.

"İzin verin." Ashley'in sandalyesini kimin çektiğini görmek için başını kaldırmasına bile gerek kalmamıştı. En büyük endişesi artık yabancılarla havadan sudan konuşmak değildi.

Jason başını eğdi, kaşlarını kaldırdı. Ona oynaması için meydan okuyordu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Wallace'lar - Jason onları tanıyordu - ev sahibini masalarında ağırlamaktan büyük heyecan duyuyorlardı. Onlara oldukça önemli görünen bir çift daha katıldığında yemek sohbeti daha da arttı. Görünüşe göre Ashley ve Steven, Victoria'nın ayrıldığı tek çiftti.

Jason onun sağındaki koltuğa oturdu. Gıcır gıcır gri takım elbiseli Bay Webster'la piyasa dalgalanmalarını tartışırken eli tanıdık bir şekilde onun sandalyesinin arkasında durdu ve parmakları zaman zaman boynunun açıkta kalan derisini sıyırdı.

Ashley oturduğu yerde kıpırdamamaya çalıştı. Bütün gece gerçeküstüydü. Bir dakika önce kokteyl elbisesi içinde raketbol oynarken, bir dakika sonra kötü kalpli bir üvey kız kardeş tarafından rahatsız ediliyordu.

Şimdi bir yemek masasında Bay Sıcak Soğuk'un yanında oturuyor, bir yandan da etrafındaki konuşmaları takip ediyordu.

"Bize kendinden bahset canım," dedi Bayan Wallace birdenbire, dikkatini geri çekerek. "Hepimiz birbirimizi zaten tanıyor gibiyiz."

"Evet Ashley, lütfen yap," diye gülümsedi Jason ve dönüp tüm dikkatini ona verdi.

Ona tatlı bir gülümseme sundu ve tüm masanın odağı onun üzerinde yoğunlaşırken masanın altına tekme attı.

Boğazını temizledi. "Şey, ben Ashley. Perakende sektöründe çalışıyorum. Şehir merkezinde küçük bir ev mobilyaları butiğinin yöneticisiyim. Ve bence bu çorba çok lezzetli."

Masa güldü.

Bıyıklı Bay Webster onaylarcasına başını salladı. "Perakendecilik! Ben de orada başladım." Kırmızılar giymiş, ufak tefek bir esmer olan karısına döndü. "Eminim ilk işimin babamın bakkal dükkânı olduğunu bilmiyordunuz, değil mi?"

Güzelce gülümsedi. "Sevgilim, biz kırk altı yıldır evliyiz. Senin hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyorum."

Ashley masanın geri kalanıyla birlikte güldü ve bir elini karısınınkinin üzerine koyarken onu izledi. "Evet, bunu unutup duruyorum. Kırk altı yıl mı? Sadece beş dakika gibi geliyor..."

"Su altında," diye bitirdi Bayan Webster.

Bir kahkaha daha patladı ve Ashley oldukça rahatladı.

"Bakkal dükkanı mı? Durun bir dakika. Siz Webster Foods'un Bay ve Bayan Webster'ı mısınız?" diye sordu.

"Suçluyum canım. Üçüncü nesil, aile şirketi. Büyükbabam ilk mağazayı 1918 yılında açtı."

"Şehir merkezindeki mağazanızdaki yeni yerel ürünler bölümünüze bayıldım." Ashley eğildi. "Bu harika bir fikir."

"Bu fikirden kendime pay çıkaramam." Bay Webster karısının elini tekrar okşadı. "Bunun arkasındaki beyin Anna'mdı."

Anna bu iltifatı gülümseyerek elinin tersiyle itti. "Ben bir çiftlikte büyüdüm, bu yüzden her zaman yerel çiftçileri desteklemenin yollarını arıyoruz. Bu mağazada iyi işledi, bu yüzden sanırım bu fikri genişletme konusunda konuşmamız gerekecek."

"Pazar gazetesi ve çörek almak için şehir merkezindeki mağazanıza uğrayana kadar tüm organik ürünlerim için şehrin öbür ucundaki sağlıklı gıda mağazalarından alışveriş yapıyordum. Biliyor musunuz, müşteriler çiftliklerin TDT'lerine bakkal aracılığıyla kaydolabilseler harika olurdu. Böylece haftalık alışverişlerini yaparken ürünlerini de alabilirler."

İlgilenen Anna başını salladı. "Bu harika bir fikir, canım!"

"Ve zaten kapıdan içeri girmişlerse, ihtiyaç duydukları birkaç şeyi daha almalarına ne engel olabilir ki? Hatta her paylaşıma, geri kalan malzemeleri mağazada nerede bulabileceklerine dair önerilerle birlikte tarifler de ekleyebilirsiniz!"

"Demek ara sıra şekerli bir şeyler yemekten hoşlanan, işine bağlı bir kadınsınız. Nişanlınız şanslı bir adam," diye açıkladı Bay Webster, Jason'a başıyla selam vererek.

"Jason benim nişanlım değil. Steven başka bir masada." Ashley aceleyle düzeltti.

Jason'ın parmakları kızın boynuna hafif bir baskı uyguladı. "Evet, Ashley ve ben sadece eski arkadaşız."

Ashley kızardı.

"O halde Steven şanslı bir genç adam," diye düzeltti Bay Webster.

"Kesinlikle öyle," diye onayladı Jason bardağının içinde sessizce, öyle ki Ashley bu sözleri duyan tek kişi oldu.

"Şimdi de kızı utandırıyorsun," dedi Anna. "Bize dükkânından bahset. Adı ne?"

Kendini toparlayan Ashley, başlangıç yemekleri servis edilene kadar Dwell hakkında sohbet etti. Her iki eşin de mağazanın envanteri ve hizmeti hakkında iyi şeyler duyduğu ortaya çıktı ve Ashley bunları ekibiyle paylaşmak üzere dosyaladı. Herkes yemeğini yerken sohbetler çiftlere kaydı.

"Balığını sevmiyor musun?" Jason eğildi.

Onun kendisinden sadece birkaç santim uzakta olması Ashley'in nabzını hızlandırdı. Yemeğini yemek yerine onunla oynadığını fark etmemişti bile. Ona bakmak gerçekten de büyüleyiciydi. Güçlü elmacık kemikleri, düzgün kesilmiş sakalı. Ve onu yere yapıştıran ve odadaki tek kişi gibi hissettiren o yeşil gözler.

"Hayır, çok lezzetli," diye fısıldadı. "Sadece çok aç değilim."

"Kendini iyi hissediyor musun?" Ses tonunda gerçek bir endişe vardı.

"Fiziksel bir şey değil."

"Gerçekten mi? Daha önce çok fiziksel olabilirmiş gibi görünüyordu," diye alay etti.

Ona ters ters baktı. Ve sonra parlak bir şekilde gülümsedi. Döndü.

"Bayan.

Wallace, Jason köpekleri sever. Ona seninkilerden bahsettin mi?"

Ashley balıktan bir ısırık aldı ve kendini beğenmiş bir şekilde gülümserken Mrs.

Wallace sevgili serbest dolaşan Horatio'suna övgüler düzmeye başladı.

Jason'ın eli masanın altına girdi ve Ashley'in dizini kemiklerini kırarak şekilde sıktı. Ashley nefesini bir öksürükle bastırdı ve çatalını masanın altına kaydırды. Çatalını Jason onu bırakana kadar kalçasına sapladı.

Yemek tabakları temizlenirken konuklar dağılmaya başladı. Erkenciler herkese iyi geceler diliyor ve evlerine gidiyorlardı. Ashley, Steven'la birlikte o kalabalığın içinde olmayacaklarına dair bir his vardı içinde. Steven hâlâ masasında oturuyordu - Victoria'nın yanında, diye fark etti - arkadaşlarından birinin söylediği bir şeyi dikkatle dinliyordu.

O ve Jason, Webster'lara ve Wallace'lara iyi geceler demek için ayağa kalktılar. "Sizinle tanışmak çok güzeldi," dedi Anna Ashley'e bir öpücük kondururken.

Yanak. "Umarım bir dahaki sefere mağazanızı ziyaret ettiğimde görüşürüz!"

Ashley onların yemek odasından çıkışını izlerken yarı kendi kendine, "Ne hoş bir çift," dedi.

"Dayanabildiklerim sadece onlar."

Şaka yapıyor gibi görünmüyordu.
"Yani bizim masamızda olmaları tesadüf değil miydi?"

Jason yarım bir gülümseme verdi. "Bu beni yatıştırmak içindi. Wallace'lar da beni kızdırmak içindi."

"Ben ne içindim?"

Gülümsedi, sıcak, yavaş bir kıvrım. Kalbinin yerinden fırladığını hissetti. "Çok ilginç bir sürpriz olduğunu söyleyelim."

İşte yine o kelime. Ashley başını salladı ve içini çekti. "Ne?"

"Sanki bir yanım bütün gece seninle konuşmaktan ve nasıl bir oyun oynadığını anlamaktan başka bir şey istemiyor. Ve çok daha büyük bir parçam da çılglık atarak ters yöne kaçmamı istiyor."

"Kaçarsan seni bulurum."

"Biliyorsun, böyle şeyler söylemek bazı insanlara yasaklama emri kazandırıyor."

"Jason!" Victoria'nın sesi iki masa öteden bir kırbaç darbesi gibi geliyordu. Kaşlarını çatmış, onlara doğru yürüyordu. Ashley, Jason'dan suçlu bir adım uzaklaşmamak için kendini desteklemek zorunda kaldı.

Jason sessizce, "Affedersiniz," dedi ve onu karşılamak için bir adım öne çıktı. Ashley emin değildi ama kendini onunla Victoria'nın arasına koyuyor gibi görünüyordu. Bu muhtemelen kasıtlıydı. İstemeden bir şey yapmış gibi görünmüyordu.

Seslerini alçak tutuyorlardı, Ashley konuşmalarının çoğunu duyamıyordu ama Victoria kızmış gibi görünüyordu. Jason kollarını kavuşturdu ve başını salladı.

Victoria ona bir adım daha yaklaştı. "Seni yapabilirim, biliyorsun. Tüm bu insanların önünde tek bir kelime..." Gözleri heyecanla parlıyordu.

Jason onun kolunu tuttu ve birkaç adım öteye götürdü.

Ashley konuşmalarına kulak misafiri olmaya çalıştı ama Victoria'nın muzaffer ifadesinden Jason'ın istediği her şeyi yapmayı kabul ettiğini anlayabildi. Victoria kendini beğenmiş bir tavırla Jason'ın göğsünü okşadı ve Ashley'e bir bakış bile atmadan topuklarının üzerinde dönerek masasına doğru ilerledi.

Jason yüzü ifadesiz bir şekilde geri döndü.

"Bu neyle ilgiliydi?" Ashley sormaya neredeyse korkuyordu. Zihni olasılıklarla dolup taşıyordu.

"Onlar kütüphanede toplantı yaparken seni onlardan uzak tutmamı istiyor."

Ashley tuttuğunu bilmediği nefesini bir vınlama halinde bıraktı. "Saçlarından mı? Cidden, onun sorunu ne?"

"Güven bana, vaktin yok. Hadi, gidelim buradan."

DOKUZUNCU BÖLÜM

Ona dokunmamaya dikkat ederek yemek odasından çıkmasına rehberlik etti, diye düşündü. Steven masasının önünden geçerken başını kaldırıp bakmadı.

"Nişanlın pek dikkatli görünmüyor," diye gözlemledi Jason. Elini küçük kızın sırtına koydu ve onu koridora doğru götürdü.

"Kariyerine çok odaklanmış durumda." Mekanik bir şekilde çıkmıştı. Ashley bunun tek suçunu Jason'ın elini üzerinde hissetmeye konsantre olabilmesine bağladı. "Şu anda kafasında çok şey var."

"Ya sen?" Jason bir dizi kapının önünde durakladı.

"Ve ben ne?"

Gülümsedi ve kapıları iterek açtı. "Jason, bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum -"

"

Kadın içeri bir adım attı ve adam kapıları arkalarından kapattı.

Oda zengin, koyu renkli ahşaplar, deri ve yerden tavana kadar yükselen kitap raflarıyla doluydu. Devasa masa, hem cam duvardan nehir manzarasından hem de girişe doğrudan bir görüş hattından yararlanmak için açılıydı. Jason'ın birinin ona gizlice yaklaşmasından hoşlanacak bir tip olmadığını hissediyordu.

Fransız kapılar dışarıdaki terasa açılıyordu ve karşı duvarda daha fazla kitap rafıyla birlikte büyük bir düz ekran vardı. Topuklarının altındaki parke koyu renkli, elle kazınmış bir tik ağacıydı.

"Vay canına."

Görülebilecek hiçbir yerde ne bir Xbox ne de eski bir pizza kutusu vardı. Odanın resmen Steven'ın ev ofisiyle hiçbir ortak yanı yoktu.

"Jason, bu oda inanılmaz." Bir kitap başlığına bakmak ya da parmaklarını baş hizasındaki lambri üzerinde gezdirmek için duraklayarak etrafta dolaştı.

Onu yaşam alanında incelemek için döndü. Masaya yaslanmış, daha rahatlamış görünüyordu. Ancak daha rahat olması daha az tehlikeli olduğu anlamına gelmiyordu.

Jason taş şöminenin önündeki şişirilmiş kulüp sandalyelerinden birini işaret etti. "Otur."

Ashley gözlerini kısmış, seçeneklerini tartıyordu. Kendisi izin vermediği sürece "kötü" bir şey olmayacağından emindi. Sadece buna izin vermeyeceğinden o kadar emin değildi. İsteksizce oturdu. Adam onun yanındaki sandalyeye oturdu.

"Üşüdün mü? Ateşi yakmamı ister misin?"

Ashley ocağın yanında düzgün bir odun yığını olduğunu fark etti. "Eğer bana fanila giyerek ormana gidip kendi odununu kendin kestiğini söylersen, Victoria'nın bayılma koltuğunu ödünç almam gerekebilir."

Sandalyesinde öne doğru eğildi ve onun elini tuttu. "Zaman zaman balta salladığım bilinir. Ve fanila giydiğim. Ama genellikle sadece kulübede."

Ashley koltuğunda kıpırdandı. "Kabininiz var mı?"

Başıyla onayladı. "Buradan yaklaşık bir saat uzaklıktaki ormanda bir derenin üzerinde." "Oraya sık gider misin?"

Yine başını salladı, hâlâ onu inceliyordu. Onun parmaklarıyla oynuyordu. Nişan yüzüğünü evirip çeviriyordu. "Bu sana hiç benzemiyor."

Doğruydı. Platin üç taşlı yüzük Ashley'in seçeceğinden daha moderndi. Ama evleneceğin adamın cömertçe seçtiği nişan yüzüğü hakkında şikâyet etmek hiç de hoş bir davranış değildi.

"Kime benziyor?" Ashley alay etti.

"Sana değil."

Birkaç dakika sessiz kaldılar. Ashley onun sessiz arkadaşlığında tam olarak rahatlayamıyordu. Victoria'nın daha önce söylediği sözler kafasında çınlayıp duruyordu.

"Bunu sık sık yapar mısın?" diye sordu sonunda. "Neyi?"

"Bir akşam yemeğinde bir kadın seçin ve ne olacağını görün," dedi birleşmiş ellerine bakarak.

"Yaptığımı düşündüğün şey bu mu?" Sesi yumuşaktı ama gözleri biraz sertleşmişti. "Bu gecenin dikkat dağıtıcısı olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Dürüst olmak gerekirse ne düşüneceğimi bilmiyorum. Ama bu akşam için kimsenin fethi olmakla ilgilenmediğimi biliyorum."

Jason onun elini bıraktı ve sandalyesinde arkasına yaslandı. Gözlerine ulaşmayan bir gülümseme dudaklarında oynadı. "Benim hakkımda pek iyi şeyler düşünmüyormuşsun gibi geliyor."

"Öyle demek istemedim."

"Bunun seni görmezden geldiği için nişanlından intikam almakla ilgili olmadığını nereden bileceğim?"

Öfkesi alevlendi ve sandalyeden iterek kalktı. "Benim bunu yapabilecek biri olduğumu mu düşünüyorsun?"

Adam omuz silkti ve kadın onu tekmelemek istedi.

Ondan uzaklaştı ve kollarını göğsünde kavuşturarak odanın içinde volta atmaya başladı.

Suçlama canını yakmıştı ve yüzeyin hemen altında Jason'ı da aynı şekilde suçladığının farkındaydı.

Mülkün etrafındaki güvenlik kameralarından görüntü aktaran birkaç monitörün bulunduğu bir çalışma konsolunun önünde durakladı. Parti misafirlerinin sessizce işlerine devam etmelerini izledi. Yemek servisi yapanlar mutfakta toparlanıyordu. Jason'ın büyükbabası fuayede iki çiftle vedalaşıyordu. Derin bir nefes aldı.

"Seni kırdığım için mi böyle söylüyorsun?" "Evet."

"Buna gerçekten inanıyor musun?" "Hayır."

Dudaklarında bir gülümseme hissetti ve ona sırtını döndüğü için mutluydu. Dürüst değilse hiçbir şey değildi. "O halde sizi kırdığım için özür dilerim. Sadece bir soru sormuştum," dedi kibarca.

Onun sandalyeden kalktığını duydu ve arkasını dönmek için kendini zor tuttu. "Sana hakaret ettiğim için özür dilerim, ayrıca sadece bir soru soruyordum." O

ona dokunmuyordu ama arkasında olduğunu hissedebiliyordu.

"Yeterince adil. Hayır, beni görmezden geldiği için Steven'dan intikam almaya çalışmıyorum."

Jason'ın elleri onun kollarına geldi. "Bunu partilerde kadınlarla asla yapmam. Ya da bu konuda başka bir yerde. Ve sen de asla birinin dikkatini dağıtmaya ya da fethetmeye razı olmamalısın."

Adamın nefesini saçlarında hissetti ve biraz ürperdi. Eğer biraz geriye yaslanırsa -

Ekrandaki bir hareket gözüne çarptı. İki figür bir odadan çıkıp koridora doğru eğildi. Kadın sırtını duvara yasladı ve adamı sıcak bir kucaklamayla kendine çekti.

"Ne. Ne. Siktir."

Steven ve Victoria'ydı.

ONUNCU BÖLÜM

Jason nefesinin altından küfrederek klavyeye uzandı. Ashley onun ellerini tokatlayarak uzaklaştırdı. "Dokun ve öl."

Kanın kafasına çarptığını duyabiliyordu. Bu sefer öfkeyle. Nişanlısının ellerini Victoria'nın dar vücudundan aşağı kaydırmasını izlerken, Victoria da bir elini onun kasıklarına götürdü.

"Ses. Ses var mı?" Başını Jason'a doğru çevirdi. Sözsüzce bir komut girdi.

"Sana söyledim bebeğim. Yakında birlikte olacağız. En azından önümüzdeki hafta sonunu birlikte geçireceğiz." Ashley kafasının içindeki gümbürtünün arasından bu sözleri net bir şekilde duydu. Gelecek hafta sonu ailesinin yıldönümü için eve dönecekti. Steven işteki önemli bir "anlaşma" nedeniyle gidememişti.

Victoria inleme ile mırıltı arasında bir ses çıkardı. "Sana Haziran'a kadar süre veriyorum, sonra gitse iyi olur."

Steven onun eline bastırdı. "Tanrım, çok ateşlisin." Aniden geri çekildi. "Ash nerede bu arada?"

Victoria onu daha da geriye itti. "Sana onun adını söylemenden hoşlanmadığımı söylemiştim."

"Bebeğim! Özür dilerim!"

Victoria kollarını kavuşturdu. "Jason onu başımızdan uzak tutuyor, böylece birlikte biraz zaman geçirebileceğiz. Bu zamanı onun hakkında konuşarak mı harcamak istiyorsun?"

Ashley gözlerinin yaşardığını hissetti ve boğazı düğümlenmeye başladı. Masadan uzaklaştı, ondan uzaklaştı.

Boğazını temizledi ve doğrudan ona bakmayı reddetti. "Biliyordun." Bu bir soru değildi.

"Evet."

Bir süre olduğu yerde kaldı. Özümsüyordu. Nasıl oldu da Steven'ın ihaneti kadar acı veren bir şey var mı?

"Yani bunların hepsi bir oyundu. Sen ve Victoria için biraz eğlence." Bunu düz bir şekilde söyledi, içinde dönen duyguları sıkı bir şekilde dizginliyordu. Eğer yapmasaydı

bu odadan, bu evden çıkarsa patlayacaktı. "Bunların hiçbiri oyun değil." Jason ona doğru bir adım attı.

Ashley ellerini havaya kaldırdı. "Benden uzak dur." Sesi titriyordu ve bunun için kendinden nefret ediyordu. Onun ya da herhangi birinin önünde kırılmayacaktı.

Onlara bu zevki tattırmayacaktı.

"Ashley -"

"Görüyorum ki ona söylemişsin."

Ashley etrafında döndü. Eli kapı aralığından her şeyi izliyordu.

İçeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı.

"Büyükbaba, bu iyi bir zaman değil -"

"O da mı biliyordu? Herkes biliyor mu?" Ashley'nin boğazı düğümleniyordu.

On

u. Jason ona doğru bir adım daha attı ve o da geri çekildi.

Ürkek bir ata yaklaşır gibi ellerini kaldırdı. "Ashley. Bu yaygın bir bilgi değil. Dün öğrendim."

Çenesini kaldırdı, onun ağzından çıkacak tek bir kelimeye bile inanmamaya hazırdı. "Devam et."

Jason masasına doğru yürüdü ve bir yığının üstünden birkaç kâğıt aldı. Bunları ona uzattı. Kadın ona dokunmamaya dikkat ederek kâğıtları aldı.

Ashley isteksizce gözlerini üstteki kâğıdı tarayacak kadar ondan ayırdı.

Kime: vvancamp@baineinvestments.com

Kimden: snoll@baineinvestments.com

Bebeğim,

Yarın bütün gece bizim. Ashley arkadaşında kalacak. Seni çıplak görmek için sabırsızlanıyorum.

Kime: snoll@baineinvestments.com

Kimden: vvancamp@baineinvestments.com

Gymek için özel bir şey bulmalıyım ki onu üzerimden çıkarabilesin!

Ashley'nin midesi yuvarlandı. Aşağılanmışlık yanaklarını yakıyordu.

"Bunlar Veronica ve Steven arasında iş hesapları üzerinden gönderilen e-postalar. E-posta sunucusunda yapılan bir taramada bunlar tespit edildi ve e-postalar dün öğleden sonra dikkatime sunuldu. Bilgileri büyükbabamla paylaştım."

"Canım," diye öne çıktı Eli. "Bu şekilde öğrenmek zorunda kaldığın için üzgünüm ama yardımına ihtiyacımız var."

Ashley ikisini de görmezden gelerek odayı geçti ve e-postaları tutmaya devam ederek bir sandalyeye çöktü. Özünde şok ve öfke savaşıyordu.

Kime: vvancamp@baineinvestments.com

Kimden: snoll@baineinvestments.com

Bebeğim,

O eteğin içinde çok seksi görünüyorsun. Bana işkence etmek için giydiğini biliyorum. Sabahki toplantının tamamını seni tekrar masama yatırmayı düşünerek geçirdim.

Ashley kâğıtları kucağında ezdi ve çenesini tuttu. İkisini de öldürecekti.

Jason duvara yaslanmıştı, elleri cebindeydi. Aldatıcı derecede rahat bir duruş.

"Bunların senin için ne önemi var?"

"Bu iyi bir soru," dedi Eli. Jason'ın viskisinden bir bardak içerek kendine yardım etti. "Sen de ister misin?"

Ashley tereddüt etti ve sonra başını salladı.

Üç parmak doldurdu ve ağır kristal bardağı ona uzattı.

"Üvey torunum ve nişanlınızın bir tür dış iş anlaşmasında 'işbirliği' yaptıklarına inanmak için nedenlerimiz var." Eli konuşurken volta atıyordu. "Anladığımız kadarıyla bu en azından şirket politikasına aykırı ve işten çıkarılma sebebi, en kötü ihtimalle de son derece yasadışı."

Ashley'e bakmak için adımlarına ara verdi. "Bayan Sapienza, ben hayatımı bu şirketi kurmak için harcadım. Sözde bir aile üyesi de dahil olmak üzere hiç kimsenin bunu lekelemesine izin vermeyeceğim."

"Yardıma ihtiyacın olduğunu söylemiştin. Benim bununla ne ilgim olabilir?"

Jason ellerini kalçalarına götürdü. "Orada üzerinde çalıştıkları bir tür anlaşmadan bahseden e-postalar var. Mart ayında kişisel hesaplara geçtiklerini düşündüğümüzde iletişimleri aniden kesildi."

"Nişanlınızın hesaplarına ve kayıtlarına yakından bakmaya istekli olacağınızı umuyoruz. Bizim erişemeyeceğimiz şeyler," diye devam etti Eli.

Ashley bardağını inceledi.

Jason duvardan uzaklaştı. "Büyükbaba, bize birkaç dakika izin verir misin?"

"Elbette. Bayan Sapienza, eğer bize yardım etmek isterseniz size minnettar kalacağım. Umarım bunu düşünürsünüz. Şimdi ikiniz de bana izin verirsiniz

Bu gecenin heyecanı beni çok yordu. Sanırım bu akşamlık bu kadar yeter." Sessizce odadan çıktı.

Kapı arkasından kapandığında Ashley başını kaldırıp baktı.

Jason dikkatle ona bakıyordu.

"Ne?" Sesi kırılmıştı. "Sen iyi misin?"

"Fark eder mi?"

Odayı geçti ve onun önünde çömeldi. "Bu çok önemli." Jason kız bakışlarını onunkilere dikene kadar eğildi. "İyi misin?" diye tekrarladı.

"İyi olacağım," dedi düz bir sesle.

"Bu şekilde öğrenmeni istemedim Ashley."

"Nasıl öğrenmemi istedin? Belki de raketbol sahasında beni baştan çıkardıktan sonra söylemeyi planladın. Böylece yardım etmek istemezsem bana şantaj yapabilirdin."

Sessiz kaldı, onun sözlerini özümsemi.

Ashley bunu görebiliyordu. Acımasız bir adamın acımasız bir planı.

"Devam et. İnkâr et

o."

Jason onu kollarından sıkıca tuttu. "Aranızda ne oldu ya da olmadı? Steven, Victoria ya da büyükbabamın şirketiyle hiçbir ilgimiz yok. Sana olan ilgim herhangi bir planın parçası değil."

Ashley onun ellerini itti. "Yapma."

Adam geri çekilince ayağa kalktı ve odanın etrafında yavaşça yürüdü. İşte dünyanın sarsılması böyle bir şey, diye düşündü. Sanki dibe vurmuşsun ve bildiğini sandığın her şey artık doğru değilmiş gibi.

Dalgın dalgın e-postaların kopyalarını karıştırdı. Onlardan düzinelerce vardı. İçlerinde Victoria'nın mırıldandığını duyabiliyordu.

Kime: snoll@baineinvestments.com

Kimden: vvancamp@baineinvestments.com

Yani nişanlınız doğum gününde yaptığınız "yağ değişiminin" neredeyse üç saat sürdüğünü fark etmedi mi? Neredeyse onun için üzüleceğim. Bir kadın için ne acınası bir bahane. Umarım doğum günümde böyle ortadan kaybolamayacağını biliyorsundur. Her an emrime amade olmanı beklerim. Çırlıçiplak. Ondan ne zaman kurtulacaksın?

Kime:

vvancamp@baineinvestments.com

Kimden:

snoll@baineinvestments.com

Bu anlaşmayı bizim için kilitlediğin anda, o gider. Ve sonra tamamen seninim.

Ashley elindeki kâğıt yığını aniden yanına bıraktı. Uyuşukluk yerini kör bir öfkeye bırakıyordu. Kendisini daha iyi hissetmesini sağlayacak tek bir şey vardı.

"Çok fazla şey var. Belki de üzerinde uyumalısın ve -"

Ashley onun sözünü kesti. "İsteddiğini elde etmek için beni kullanıyordun." Adam konuşmaya başladığında elini kaldırdı. "Bunu anlıyorum. Seninle aynı şeyi istediğim için şanslısın. Sana güvenmeyeceğim ama sana yardım edeceğim."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Ashley, çatı penceresinin ötesindeki gri manzaraya bakarken kahve fincanının sapını sertçe kavradı. Yağmur cama vuruyor ve uzaktan gök gürliyordu.

Kasvetli gökyüzü onun ruh haline uyuyordu.

Zihni allak bullak olmuş bir halde kendini eve atmış ve gecenin büyük bir bölümünde dönüp durmuştu. Birisi -büyük ihtimalle Jason- Steven'ı taksiye bindirip eve getirmişti. Steven'ın bayılmadan önce kanepeye kadar gelebilmiş olmasına şükretmişti.

O sabah erkenden onun başında dikildiğinde, onu boğarak uyandırmamak için kendini zor tuttu. Onu yere itmekle yetindi.

Uykusunda "'Toria" diye mırıldandığında, Ashley hışımla yatak odalarına geri döndü ve Steven'ın sahip olduğu her pantolonun ceplerine bir dikiş sökücü aldı.

Bu titiz görev, kana olan öfkeli arzusunu güçlü bir intikam arzusuna indirgemesine yardımcı oldu. Şu anda duştaydı ve Ashley'in verdiği iç savaştan habersizdi.

Casusluk mu, öldürmek mi?

"Günaydın, bebeğim."

Steven arkasından yaklaşıp yanağına bir öpücük kondurunca gerildi. "Aman Tanrım, bu kahve harika kokuyor." Steven mutfığa doğru ilerledi ve Ashley dönüp onun kendine bir fincan doldurmasını izledi. "Dün gece oldukça çılgıncaydı, değil mi?"

Ashley'nin bakışları onun içinde delikler açıyordu ama Steven'ın bundan haberi yoktu. "Oldukça çılgınca," diye hafifçe onayladı.

"Eve kendin gitmek zorunda kaldığın için üzgünüm."

"Önemli bir şey değildi," dedi kahvesini yudumlarken. Ashley, Steven'ın şekerliği alıp seyahat kupasına birkaç kaşık doldurmasını izledi. "Bir yere mi gidiyorsun?"

"Evet, öğle yemeği için bir işim var."

Onu iş hakkında konuştur. Jason'ın sözleri kafasında yankılandı. "Vay canına. Cumartesi günü mü? Son zamanlarda işte gerçekten çok meşgulsün. Bunun karşılığını alıyor musun?" Kelimeler boğazında düğümlendi ama onları zorla çıkardı.

Steven göz teması kurmadan kısa bir süre durakladı. "Aslında başka fırsatlara bakmayı düşünüyorum," dedi kupanın kapağını kapatırken.

"Özellikle bir fırsat var mı?" Ses tonunu hafif tutmaya çalıştı.

"Kızgın değil misin?" Şüpheli görünüyordu.

"İşe çok zaman ayırdın ve yeterince hızlı ilerleyemiyorsun." Bu koşullar altında olabildiğince sahte bir kibarlıktı ama adam bunu yuttu.

"Aynen öyle! Dört yıldır oradayım ve bana sürekli 'sabırlı olmamı' ve 'çok çalışmamı' söylüyorlar." Steven umursamaz bir tavırla el salladı. "Eğer benim ortak olabileceğimi düşünmüyorlarsa, düşünecek bir sürü başka yer var."

Ashley dilini ısırdı ve başını salladı. Onun Victoria'nın sözlerini papağan gibi tekrarladığından emindi.

"Neyse, benim gitmem gerek. Bugün çalışıyorum musun?" "Evet."

"Sonra görüşürüz o zaman. Bana mesaj at ve akşam yemeği için planın ne olduğunu söyle."

Anahtarlarını ve cüzdanını aldı ve kapıdan çıkarken omzunun üzerinden el salladı.

Ashley dalgın dalgın kahvesini içmeye devam etti. Telefonu mutfak adasından sinyal verdi.

Bir kürek ve vücut büyüklüğünde bir haliyle gelmemi ister misin?

Jason'ın mesajı neredeyse gülümsemesine neden oluyordu.

Henüz değil. Hâlâ hayatta. Zar zor. Başka iş "fırsatlarına" baktığını söylüyor.

İlginç. Ve birkaç saniye sonra, Nasılsın?

Mesajı görmezden geldi. Jason'a güvenemeyeceğini zaten biliyordu. Ama ikisi de aynı şeyi istiyordu. Bu bir iş ilişkisiydi. Kişisel bir şeylerin gelişmesine izin vermenin anlamı yoktu.

###

İki saat sonra Ashley dükkânın kapısını iterek açtı ve tanıdık kokuların, büyüleyici düzenin onu sarmasına izin vermek için durakladı. Burası aydınlık ve havadar bir yerdi.

Açık renk parke zeminler ve Barbara Estep'in seyahatlerinde bulduğu hazineler ve parçalar için net bir fon görevi gören beyazlar, nevresimler ve ekruların bulunduğu alan. Bir köşe ünitesi olan mağazanın iki tarafında pencereler vardı ve doğal ışık selini şık endüstriyel tavan ışıklarıyla tamamlıyordu.

Ashley, müşterilerin sürekli koşuşturmasına rağmen burayı her zaman rahatlatıcı bir atmosfer olarak görmüştür. Burası eviydi. Ve hayatındaki başka hiçbir şeyin burayı onun için mahvetmesine izin vermemeye kararlıydı.

"Hey, patron hanım!" Neşeli selamlama kasanın arkasındaki söğüt gibi kızıl saçlıdan geldi. 52 yaşındaki Janice 35 yaşından bir gün bile büyük görünmüyordu. Bir sanatçı gibi giyiniyor ve bir dansçı gibi hareket ediyordu. Gardırobu akıyordu ve aksesuarları kendi müziğini yapıyordu.

Janice bugün, kireç renginde tüllü bir tunikle dar kesim bir pantolon giymişti. Ateş motoru bukleleri yeşim yeşili bir eşarpı geriye doğru toplanmıştı.

"Selam, minyon. Bugün nasıl gidiyor?"

"Müşteri açısından biraz yavaş. Ama iki bayan geldi ve el oyması gardırop ile iki takım organik pamuklu banyo çarşafı için epey para ödedi. Bir tanesi kesinlikle ön vitrindeki vazoyu gözüne kestirmiş. Onun için geri gelecek," diye tahmin etti.

Ashley gülümsedi. Dwell'e iki yıl önce, okuldan yeni mezun olmuş ve perakende dünyasıyla mücadele etmeye hazır bir şekilde gelmişti. Mağazanın sahibi Barbara onu müdür yardımcısı olarak işe aldı ve hemen Ashley'i bir gün işin başına geçmesi için yetiştirmeye başladı. Altı ay önce Barbara Ashley'i müdür olarak atadı ve kendi seyahat süresini artırdı.

Bu ay Barbara Fas'taydı ve son e-postasında Ashley'in yere koymak için sabırsızlandığı parçaların birkaç fotoğrafı vardı.

"Ben dönmeden önce bir şeye ihtiyacınız var mı?" Ashley kasanın arkasından birkaç dosya toplayarak sordu.

"Hayır, ben iyiyim. İlginç bir şey olursa seni ararım. Hücrede iyi eğlenceler!"

Hücre, personelin küçük ama takıntılı bir şekilde düzenlenmiş arka ofis için kullandığı sevgi dolu bir isimdi. Penceresiz, ancak bir gömme dolaptan daha büyük bir odaydı. Bir duvarı ofis malzemeleri ve ekipmanlarının bulunduğu iki set endüstriyel raf kaplıyordu. İnce kıvrımlarıyla kadınsı bir havası olan çalışma masası odanın ortasında duruyordu.

Ayda iki cumartesi, Ashley evrak işlerine ve planlamaya odaklanmak için kendini hücreye kapatıyordu. Masa sandalyesinin serin derisine gömüldü ve başını dinlendirmek ve gözlerini kapatmak için bir an

durakladı.

"Özel hayatım profesyonel hayatımı etkilemeyecek," diye tekrarladı sessizce. Birkaç derin nefes aldıktan sonra bu mantraya neredeyse inanacaktı.

Yarım saatini ayırarak mağaza için bir haftalık Facebook ve Twitter paylaşımlarını planladı, Salı günkü cam eşya indirimini duyurdu ve Barbara'nın gezisinden birkaç fotoğraf yayınladı. Ashley maaş bordrosunu çevrimiçi olarak gözden geçirip gönderdi ve ardından envanter raporunu muhasebeciye e-posta ile göndermeye devam etti.

Listede aşağı doğru ilerleyerek bir dergi ilanını onayladı, birkaç müşterinin sorusunu yanıtladı ve telefonunu kontrol etmek için durakladığında özel talepler ve siparişler arasında ilerliyordu.

İki metin.

Biri Steven'dan.

Bu akşam Woody's'de çocuklarla yemek yiyeceğiz. Gelmek ister misin?

Ve bir tane de Jason'dan.

Benden sonsuza kadar kaçamazsın.

Ashley ellerini yüzünde ovuşturdu ve gözlerinin arkasındaki donuk zonklamayı görmezden gelmeye çalıştı.

Dışarıda bir geceye ihtiyacı vardı. Hayatı haline gelen felaketten birkaç saat uzaklaşmaya. Ve kimi arayacağını çok iyi biliyordu.

###

"Gözlerim beni yanıltıyor mu yoksa Facebook durumunuz evde olduğunuzu mu söylüyor?" "EN KISA ZAMANDA! Lütfen bana bu gece görüşebileceğimizi söyle!" Selamlama patladı

Ashley'nin sırtına neden oldu. "Eğer

istersen bir gece dışarı çıkmaya

hazırım."

Georgie'nin kahkahası Ashley'in kalbinin etrafındaki gerilimi biraz azalttı.

Liseden beri arkadaşlardı, üniversite ve sonraki kariyerleri ve taşınmaları boyunca iletişim halinde kalmışlardı. Georgie, şirketinin sahip olduğu işletmeleri kontrol etmek ve satın alma ya da rekabet değerlendirmesi için diğer işletmeleri araştırmak üzere sürekli seyahat eden bir kulüp organizatörüydü. Georgie'nin söylemeyi sevdiği gibi, haftada dört gece parti yapmak için para alıyordu.

"Tesadüfe bakın ki bu akşam Lansman'da yapmam gereken bazı araştırmalar var.

Var mısın?"

"Tanrım,

evet."

"Konusacak çok şeyimiz var gibi görünüyor. Her şey yolunda mı?"
Georgie sordu.

Ashley iç çekti. "Bu gece tekila içerken her şeyi açıklayacağım. Çok çok fazla tekila."

"O zaman otele erken gelsen iyi olur, sen içini dökerken biz de kıyafet oyunu oynarız."

"Seni görmek için sabırsızlanıyorum. Burada olduğun için gerçekten çok mutluyum." "Ben de Ash."

Ashley telefonu kapattığında Georgie'nin Steven'ı sormadığını fark etti, ki bu aslında sürpriz değildi. Ona asıldığından beri Georgie'nin pek hayranı olmamıştı; Ashley ile bir hafta sonu ziyareti sırasında ikinci sınıftayken. "Kafam iyiydi" diye ikna edici bir savunma yapmış, bolca özür dilemiş ve Ashley onu affetmişti.

Ama Georgie affetmemiş ya da unutmamıştı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Ashley saat tam 7'de ağır döner kapıdan geçerek mermer zeminli otel lobisine girdi. İki katlı alan, dramatik bir çeşmeyi çevreleyen büyük saksı bitkileriyle vurgulanmıştı.

"Ashley!"

İsminin söylendiği yöne döndü ve bal sarısı saçları ve uzun, bronz uzuvları olan bir bulanıklık tarafından neredeyse biçiliyordu.

"Georgie! Seni gördüğüme çok sevindim! Tahmin bile edemezsin." Georgie kollarını Ashley'e doladı ve sıktı.

"Aradığına çok sevindim! Sadece hafta sonu için şehirdeyim ve bir araya gelip gelemeyeceğimizden emin değildim!" Geri çekildi ve Ashley'nin yüzünü ellerinin arasına aldı. "Harika görünüyorsun!"

"Harika mı görünüyorum? Harika görünüyorsun!"

Georgie iltifatı duymazdan geldi. "İbiza'da bir hafta geçirince böyle oluyor işte. Şimdi yukarı gel de arayı kapatalım!" Ashley'i yarı sürükleyerek asansörlere götürdü ve resepsiyon görevlilerine dostça bir selam verdi.

"Burası çok güzel," Ashley asansörün kapısına yaslanarak korkuluk. "Seni böyle yerlere getiren bir işin olduğuna inanamıyorum."

Georgie parlak bir sırıtışla parladı. "Evet, oldukça harika. Ama yakında farklı bir yöne doğru hareket edebilirim."

Kapılar açıldı ve Georgie arka cebinden oda anahtarını çıkardı.

"Ne tür bir yön?" Ashley, Georgie'nin milyonlarca farklı yöne gidebileceğini ve yine de ayaklarının üzerine düşebileceğini deneyimlerinden biliyordu.

"Cerrah mı? Astronot? Yıldızların emlakçısı?" "Daha da iyisi. TV programı sunucusu."

Ashley olduğu yerde durdu ve ağzı açık kaldı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?" Georgie güldü ve kapının kilidini açtı. "Yemin ederim.

Bir parçası

İbiza gezisi bir seçmeydi."

"Ne tür bir gösteri? Sohbet mi? Yemek mi? America's Next Top Club Promoter?"

Georgie Ashley'i odaya çekti ve anahtar kartını giriş masasının üzerine attı. Güneşli ve ferah bir süitti. Mini buzdolabından iki bira aldı ve balkona doğru ilerledi. "Hadi, burada çene çalalım."

Ashley sorguya başlamak için poposunun sandalye minderine çarpmasından yaklaşık yarım saniye sonra bekledi. "Nasıl geçti? Gösteri ne hakkında? Ne zaman öğreneceksin? Bu nasıl oldu?"

Georgie konsantrasyon içinde gözlerini kıstı. "Güzel. Parti seti için seyahat. Siz lobiye girmeden yaklaşık 30 saniye önce. Ve bir patronun arkadaşının arkadaşısı."

"Anladın mı?"

Georgie şişeden zarif bir yudum aldı. "Bana teklif ettiler ve düşünmem için 24 saat verdiler."

"Vay anasını. En iyi arkadaşım televizyona çıkacak." "Hey, henüz evet demedim!"

"Delirdin mi sen? Georgie, kendin için daha iyi bir iş tasarlamış olamazsın. Sen bunu yapmak için doğmuşsun!"

"Seyahat etmek ve parti yapmak için mi doğdun?"

"Gülüp geçmeyin ve bu sizin hayaliniz değilmiş gibi davranmayın. Bu inanılmaz bir fırsat!"

Georgie kocaman bir sırtıış attı. "Biliyorum! Benim olduğumu duyana kadar onu ne kadar çok istediğimi fark ettiğimi sanmıyorum." Arkasına yaslandı sandalyesine oturdu ve iç çekti.

"Şimdi bana hayatından bahset. Neler oluyor?"

Sandalyesine gömülme sırası Ashley'deydi. "Ugh. Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Berbat durumdayım."

"ASAP, ne kadar kötü olabilir ki? Sen bir felaket ustasıydın. Her şeyin üstesinden gelebilirsin."

"Steven beni iş yerinden bir kadınla aldatıyor ve her ikisi de bir tür yasadışı iş anlaşmasına karışmışlar ve patronları ve bir inanılmaz derecede ateşli, sinsî güvenlik uzmanı, ona karşı bir dava oluşturmalarına yardımcı olmak için casusluk yapmamı istiyor."

Georgie ağzı açık bir sessizlik içinde oturuyordu.

"İyi misin? Su ya da başka bir şeye ihtiyacın var mı?" Ashley teklif etti.

Georgie başını salladı ve ancak o zaman ağzını kapattı. "Uhhh. Hmm." Birasından aceleyle bir yudum aldı. "Ne diyeceğimi bilemiyorum. Seni düşündüm

Bana nişanı bozmayı düşündüğünü falan söyleyecektin."

"Belli ki öyleyim."

"Umm... I ..."

"Bunu benden daha kötü karşıladığımı hissediyorum."

"Ne zaman öğrendin? O pislik kadın nasıl biri? İğrenç görünümlü mü yoksa korkunç güzel mi olduğunu umacağımı bilemiyorum. Hangisi senin için daha iyi? Casus oyunlarına var mısın? Ayrıca, sinsî güvenlik uzmanı tam olarak ne kadar seksi?"

"Dün gece. Korkunç güzeldi ve hangisinin daha kötü olacağından da emin değilim. Nasıl casusluk yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok. Ve inanılmaz derecede ateşliydi. Tanrı'ya şükür ki tamamen acımasız ve güvenilmez biri, yoksa raketbol sahasında bana istediğini yapmasına izin verebilirdim."

Georgie yine ağzı açık ona bakıyordu. "Sanırım biraz pizza ve daha fazla bira için oda servisini arayacağım ve sen de en baştan başlasan iyi olur."

###

Georgie, Ashley'in yansımasına bakarak, "Aşağılanmış bir kadına benzemiyorsun," dedi. "Yok etmeye ve fethetmeye çalışan bir glamazon gibi görünüyorsun."

"Sence de biraz fazla değil mi... ya da belki yeterli değil?" Ashley kabile desenli mini eteğini parmakladı. İpeksi siyah atletin altından görünen bantlı sırt kısmı alıştığından biraz daha fazla tenini ortaya çıkarıyordu. Gök yüksekliğindeki bantlı sandaletler baldırlarını gladyatör tarzı sarıyordu.

Saçları Georgie'nin seramik saç maşası sayesinde yumuşak, kumsal dalgaları halinde ustaca dağılmıştı. Dumanlı göz makyajı ve koyu renk dudakları ona tehlikeli bir görünüm veriyordu.

Bira ve pizzadan sonra otelin spa'sında manikür/pedis yaptırmışlardı. Georgie disko topu gümüşü tercih ederken, Ashley ruh haline uygun metalik bir siyah seçmişti.

Georgie aynanın önünde ona katıldı. Altın saçaklı mini elbisesi tam olarak tüm doğru noktalara yapışıyordu. "Kahretsin, çok ateşliyiz. Dikkat et.

Wilmington."

Ashley güldü ve bu duygunun midesindeki soğuk, karanlık düğümü geri itmesine izin verdi. Bu gece dünü unutmak içindi ve Yarın için endişelenmek.

###

Lansman Georgie'nin tahminlerini doğruladı. Gürültülü, kalabalık ve karanlıktı. Kulüp sahnesinde başarı için mükemmel bir reçete.

Mor neonlar bardaki cam ve paslanmaz çelikten yansiyordu. Müziğin ritmi Ashley'in kafasına vuruyor, düşünmeyi imkansız hale getiriyordu her şey hakkında.

Şeffaf akrilik taburelere tüneyen Ashley, Georgie'ye bir shot tekila uzattı.

"Bize." Kadehini arkadaşıminkine doğru kaldırdı.

"Uzun süre hüküm sürebiliriz," diye bağırdı Georgie müzik eşliğinde.

Ashley içkisini yudumladı ve bir limon dilimine uzandı. "Bunları üniversitedeyken daha çok sevdiğimi hatırlıyor gibiyim," diye hırıldadı.

Georgie limonunun içinden homurdandı. "O zamanlar daha genç ve aptaldık."

Barmen önlerine iki kadeh daha koydu. "Gençliğe ve aptallığa," diye kadeh kaldırdı Ashley.

"Şerefe!"

Georgie boş bardağını servis barına doğru itti. "Ben gidiyorum. Bayanlar tuvaletini kontrol et, sonra da bilgi almak için vardiya müdürünü bulmaya çalış. Bir süre yalnız kalabilir misin?"

"Güzel, lezzetli bir buzlu su içeceğim ve balkondan manzarayı izlemeye gideceğim. Burada buluşur muyuz?"

"Mükemmel! Bana bir iyilik yap ve dans pistinin yukarıdan bir fotoğrafını çek. Işıkların yukarıdan nasıl görüldüğünü görmek istiyorum."

Ashley abartılı bir göz kırpmayla, "Tamamdır," dedi.

Georgie kalabalığın arasında kaybolmadan önce ona bir başparmak işareti yaptı.

Ashley bir şişe su için barmene işaret etti ve sahneyi incelemek için döndü. Dans pistinden gelen ışık parlamaları arasında, isimsiz bedenlerin bir dalga halinde birlikte kıvranışını izledi.

Yabancı olmak için iyi bir yerdi. Peki neden bu kadar savunmasız hissediyordu?

Bar taburesinden kayarak indi ve mutlu bir şekilde dönüp durdu. Tekila. Akşamın erken saatlerinde içtiği biralar ve iki shot, akşamdan kalma olmama sınırına yaklaşmasına neden oldu.

Hareket etmeye ve su içmeye karar verdi. Ashley dans pistinin etrafından dolaşarak ikinci kata çıkan merdivenlere doğru ilerledi.

Keskin bir kolonya bulutunun önünden giden bir çift el, kalabalığın arasından sıyrılarak kadının kalçalarını arkadan kavradı.

"Hayır, teşekkürler." Ashley elleri hızlıca tokatlayarak uzaklaştırdı ve yürümeye devam etti. Gözlerini devirdi. Kulüplerdeki karanlıkta insanları daha cesur yapan bir şey vardı. Ve daha aptal.

Kırmızı halı kaplı merdivenleri teker teker çıktı. Ayakkabılar ve içki yüzünden kendini biraz dengesiz hissediyordu.

"Hey."

Siyah tişörtünün zar zor dizginlediği kaslarıyla cankurtaran görünümlü bir adam merdivenlerden geçerken ona başıyla selam verdi.

"Hey," diye başını salladı, kayıtsızca.

Adam göz kırptı ve inişine devam etti.

Ashley sırtıttı. Tekli şeyi tekrar yapabiliirdi. Çocuk oyuncağı.

İlk randevulardaki endişe hariç. Ve kötü tanışma randevuları. Ve öngörülebilir gelecekte her Cuma ve Cumartesi gecesini pijamayla kanepeye kıvrılmak yerine dışarıda geçirmesinin bekleneceği gerçeği Pantolon.

Lanet olsun. Uzun süreli tek eşli ilişkilerin iyi yanları da vardı. Sadece şu anda içinde olduğu değil. Ya da içindeymiş gibi davrandığı.

Ashley başını salladı. Çok fazla düşünce, yeterince tekila yoktu. Balkondan bir fotoğraf çekecek ve sonra ikinci kattaki barı bulacaktı.

Su bardağını parmaklıkların yanındaki kokteyl masasına bıraktı ve elindeki telefonu aradı.

Ensesindeki tüyler diken diken oldu ve kürek kemiklerinin arasındaki nokta karıncalandı. Bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Tehlike.

Ashley etrafında döndü.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Jason masanın diğer tarafına rahatça yaslandı.

Başka bir takım elbise giymişti - bu sefer kravatsızdı - elinde bir bira ve mükemmel yüzünde okunamayan bir ifade vardı.

Birkaç saniye sessizce birbirlerine baktılar. Ashley kollarını kavuşturdu. "Anladığım kadarıyla bu bir tesadüf değil?"

Ceketinin cebinden bir telefon çıkardı ve ona uzattı. Ekranda Georgie'nin Facebook durumu vardı. "ASAP ile mutlu saatler. Bırak tekila akışı Launch'ta!"

"Facebook arkadaşlarım üzerinden beni takip etmenizin bir nedeni var mı?"

ASAP'ın ben olduğumu nereden bildin?"

Bir kaşını kaldırdı ve Ashley gözlerini devirdi. "Doğru, güvenlik uzmanı. Unutmuşum."

"Yarı sarhoş bir halde bir kulüpte tek başına dolaşmanın gerçekten iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?" Ses tonu kırılmıştı.

Ashley homurdandı. Yarı sarhoştan çok daha fazlasıydı. "Bunun seni neden ilgilendirdiğini anlamıyorum."

Masanın etrafından dolanarak onunla parmaklık arasına girdi. Kadın kaşlarını çatarak ona baktı. "Bu gecelik işten ayrıldım *patron*."

"Bunu görebiliyorum. İşten kalıcı olarak ayrılıp ayrılmadığınızı merak ediyorum."

"Beni gerçekten kızdırmaya başlıyorsun." Çenesini dışarı çıkardı.

"Zamanımı nasıl geçirdiğimi sana açıklamak zorunda değilim."

"Kutsal havai fişekler." Georgie sihirli bir şekilde Ashley'in yanında belirdi. "Seni beş dakika yalnız bırakıyorum ve sen Uzun Boylu Karanlık ve Öfkeli ile kavga ediyorsun."

"Senin için." Ashley'e taşıdığı kozmoslardan birini uzattı ve sonra artık boş olan elini Jason'a uzattı.

"Ben Georgie, bu güzel bayanın bu geceki bakıcısıyım."

Onun elini tuttu. "Belki de onu biraz daha yakın tutmayı denemelisin. Buralarda tek başına dolaşıyordu." Jason'ın ses tonu soğuktu ve Ashley gezegende Georgie'nin cazibesine karşı bağışıklığı olan tek adamın o olup olmadığını merak etti.

"Kaba olmana gerek yok, Jason. Georgie, bu ateşli, sinsî güvenlik görevlisi Jason. Jason, bu benim en iyi arkadaşım Georgie, kendi başımın çaresine bakabilecek kapasitede olduğumu bilir. Şimdi bize izin verirsiniz. Tüketecek çok içeceğimiz var."

Kadehini Georgie'ninkiyle tokuşturdu. "Şerefe," dediler hep bir ağızdan. Ashley derin bir yudum aldı.

Georgie bardağının üzerinden ona bakarak, "Demek o Jason sensin," dedi. "İlginç."

"Ateşli, sinsî güvenlik görevlisi mi?" Ağzı buruştu. "Bunu kartvizitlerime eklemeli miyim?"

"Bunu bir iltifat olarak algılama," diye kaşlarını çatı Ashley. "Şu anda sana karşı pek iltifat hissi duymuyorum."

Jason gülümsedi ama telefonu sinyal verdi. Telefona bakınca kaşlarını çatı. "Buna bakmam gerek. Lütfen burada bekler misin?"

"Gördün mü? Neden tüm konuşmalarına bu şekilde başlamıyorsun? Çok daha hoş oluyor."

Bunu evet olarak kabul eden Jason telefonla ilgilenmek için hızla uzaklaştı. Georgie onun omzuna vurdu. "*Bu* süper seksi güvenlik elemanı mı?"

"Evet." Ashley asık suratla büyük bir yudum cosmo aldı. "Ve burada planını tehlikeye attığım için mutlu değil."

"Bunu o mu söyledi?"

"Bilmiyorum. Daha çok 'Ben Jason Baine'im' gibiydi. Çok uzun ve sinirliyim. Kendini kötü hissetmelisin. Bla bla bla."

Georgie bir kahkaha krizine kapıldı. "Aman Tanrım, seni özledim! Özellikle de sarhoşken."

"Ben de seni özledim! Sen dünyanın dört bir yanında gezip tozarken ben ne yapacağım?"

"Gezip tozmak mı? Senin durumundaki biri için çok fazla hece var."

Jason telefonunu ceketinin cebine koyarak geri döndüğünde hâlâ gülüyorlardı. "Hanımlar, yanlış bir başlangıç yaptığım için özür dilerim. Endişeliydim çünkü herhangi bir kadın - ne kadar yetenekli olursa olsun - Böyle bir ortamda tek başına da risk altında olabilir. Baştan başlayabilir miyiz ve ben de size katılabilir miyim?"

Ashley kibirli bir tavırla, "Meslektaşımınla görüşürken lütfen bana müsaade edin," dedi.

İki kadın ona sırtlarını dönüp fısıldaşmaya başladılar. Başlarını salladılar ve hep birlikte ona doğru döndüler.

Ashley, "Özrünüz kabul edilecek ve aşağıdaki kriterleri karşıladığınız takdirde bize katılmanıza izin verilecektir," dedi.

Georgie, "Birincisi, fotoğrafımızı çekeceksiniz çünkü kabul edelim ki harika görünüyoruz ve kollarımız bir selfie'de tepeden tırnağa harika görünmemizi sağlayacak kadar uzun değil," dedi.

"Ve iki, barmene gidip ekstra kremalı bir çilekli daiquiri sipariş edeceksin ve sonra onu içeceksin." Ashley kollarını kavuşturarak konuştu. "Bu şartları kabul ediyor musun?"

Jason içini çekti. "Bana telefonunu ver."

###

Şaşırtıcı derecede iyi bir sporcuydu, di ye düşündü Ashley, elini çenesinin altına koyarak Jason'ın son daiquiri'sini içişini izlerken.

"İyi mi?"

"Aslında fena değil." Kaşlarını çatarak bardağa baktı.

Georgie, "Şekere hücum edene kadar bekle," diye uyardı. "Saatte bir taneden fazla içersen şeker komasına girebilirsin."

Jason bardağı itti. "Öğrendiğim iyi oldu. Peki, şimdi ne olacak?"

"Şimdi dans ediyoruz!" Georgie masadan geriye doğru itildi. "Sonunda bir korumamız var, en kısa zamanda!"

Ashley güldü. "Katta ya da yakınlarda gizlenen bir erkeğin olması güzel, böylece yabancılar fazla elleşmiyor," diye açıkladı. Georgie'yi merdivenlere doğru takip ederken onu da yanına çekti.

"Dansçı mısın yoksa pusuda mı bekliyorsun?" diye sordu omzunun üzerinden aşağıya inerlerken.

"Ne?"

Müzik beyin titreten seviyelerde titreşiyordu.

Ashley son basamakta aniden durdu ve Jason onu sabitlemek için omuzlarını kavradı. Ashley ona yaslandı. Alkol onu biraz daha az korkutucu ve daha da... çekici yapmıştı.

"Dedim ki, dansçı mısın yoksa pusuda mı bekliyorsun?" "Hadi öğrenelim."

Ashley, Georgie'ye yetişti ve birlikte yerdeki cesetlerin arasından geçerek merkeze doğru ilerlediler.

Jason'ın barda durduğunu fark etti. İzliyordu. "Görünüşe göre arkadaşın takılamıyor," diye bağırdı Georgie müziğin içinden.

Ashley başını salladı ve müzikle rahatladı. "Hiç şaşırmadım. Kimse takım elbise *giyip* dans ederken bu kadar iyi görünemez." "Onunla yatacak mısın?"

Ashley'nin ayağı takıldı. "Ne oldu?"

Georgie eğildi. "Beni duydun! Duydun mu?"

"Aman Tanrım, Georgie!"

"Aman Tanrım, doğru!" Müziğe ayak uydurarak parmaklarıyla puanları işaretledi. "O çok güzel. Nişanlılığınızın var olmadığını biliyor. Seni bir kulübe kadar takip edip bebek bakıcılığı yapacak kadar önemsiyor. Ve gözlerini senden alamıyor."

Ashley ona doğru bir bakış attı. Ve onun bakışlarıyla karşılaştı. "Ash, o *yanıyor*."

"Evet -" Gerçekten de öyle. "Ama onunla öylece yatamam. İçinde bulunduğum ilişkiden henüz çıkamadım bile."

"Steven ilişkiyi çoktan bitirdi."

"Bunu biliyorum!" Ashley'nin sesi müzikle savaşıyordu. "Ama bir de ona bak. Ben kendimi nasıl tutabilirim? Onunla sohbet etmek bile beni bunaltıyor. Ve ona güvenebilir miyim bilmiyorum."

"Bazı erkeklere karşı kendini korumak zorunda değilsin. Sen sadece kendin ol, bırak o da o olsun ve şu anda içinde bulunduğun bok fırtınasını telafi etmek için Tanrı'nın verdiği bu hediyenin tadını çıkar."

"Yani bunu yapmamamın aptallık olacağını mı söylüyorsun?"

"Asla aptal değilsin, sevgili dostum. Sadece tavuk."

"Bock. Bock. Henüz hazır değilim. Ve Jason Baine gibi için için yanan birine hazır olup olamayacağımı da bilmiyorum."

Georgie, "Saygıyla katılmasam da kararınızı destekliyorum," diye iç geçirdi.

"Çok adilsin."

Şarkı değişti ve Georgie ciyakladı. "Bu şarkıya bayılıyorum!" Pembe fötr şapkalı bir adam gözüne çarptı. "Şapkalı olan sensin," diye bağırdı. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

Ashley güldü ve Georgie ile yeni arkadaşının karmaşık adımlarla ilerleyişini izledi.

Ellerini havaya kaldırdı ve ritimle sallandı. Müzik terapisi.

Eller arkadan beline dolandı. Ama bunlar doğru eller değildi. Terli avuç içleri ve kalın parmaklar kalçalarını sıkıyordu.

Ashley tutamaktan çıktı ve döndü. Davetsiz ortağı Jason Baine değildi. Rüzgâra karşı birkaç çarşaf ve ancak ondan daha uzun boylu, boncuk gibi bir ter tabakasının altında parlıyordu.

Adam ona tekrar uzandığında Ashley başını salladı. "Hayır, teşekkürler."

"Hadi, bebeğim." Adam onun kolunu tutmaya çalıştı ama Ashley yanından geçti.

"Hala hayır."

Bir çift el daha kalçalarına yerleşti. Sağ eller. Enerjinin ve sıcaklığın içinden geçtiğini hissetti.

"Gidin. Şimdi." Jason'ın müzik eşliğinde bağırmasına gerek kalmamıştı. Mesaj yüksek sesle ve net bir şekilde alındı ve terli arkadaşı aceleyle geri çekildi.

Onu çevirdi ve kendine doğru çekti. Kısa bir tereddüitten sonra kollarını onun boynuna doladı. Topuklu ayakkabılarının içinde bile ona bakmak için başını geriye eğmek zorunda kaldı.

Ritimle birlikte hareket ettiler. Adamın elleri kadının sırtında dolaştı ve kadın ten tene temasın verdiği ürpertinin tadını çıkardı.

"Teşekkür ederim, ama buna gerek yoktu."

"Kendi başınızın çaresine bakabileceğinizden eminim ama süreci kolaylaştırabileceğimi düşündüm."

"Düşünceni takdir ediyorum."

"Tehlikeli seçimler yaptığını gördüğümde, bu beni endişelendiriyor."

"Görevi tehlikeye atmayacağım. Sadece arkadaşımın dışarıda bir gece geçireceğim."

"Ben görevle ilgilenmiyorum. Senin için endişeleniyorum. Güvende olmanı istiyorum."

"Benim nişanlım umursamazken sen neden umursuyorsun?"

"Sana ne olacağı umurumda," diyerek uzandı ve parmağıyla çene çizgisini çizdi.

Ashley yanaklarının kızardığını hissetti. Çıplak dizleri adamın pantolonunun paçalarına değdi.

"Buna ne diyeceğimi bilemiyorum. Zamanımı nasıl geçirdiğim seni ilgilendirmez."

"Yine de beni endişelendiriyor."

"Peki bu bizi nereye götürüyor?"

"Tuhaf bir durumda." Bu kez başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi. Titremesine izin vermediğinde bunu bir zafer olarak görüyordu.

Dudakları ayrıldı ve dilini bir saniyeliğine onun tenine dokundurdu. Onun gözlerindeki değişimi gördü. Keskinleşmeyi. Jason onu kendine doğru daha sıkı çekti ve elini çenesinden boynuna doğru götürdü.

"Çocuklar!"

Ashley suçlulukla geri atladı ve Georgie'nin üzerine düştü. Birbirlerine dolandılar ve Jason onları dengelemek için uzanmadan önce neredeyse bir yiğın halinde yere düşüyorlardı.

"Bir tur daha içki içme zamanının geldiğini görebiliyorum," dedi alaycı bir ifadeyle.

Georgie, "Bunu son bir tur yapalım," diye önerdi. "Yarın akşamdan kalma olmak istemediğim bir aile kahvaltım var."

Jason Ashley'nin kolunu sessizce sıktı. "Ben içkileri getireyim." Kalabalığın içinde kayboldu.

"O da neydi öyle?" Ashley, Georgie'nin koluna vurdu.

Georgie de ona vurdu. "Neydi o?"

"Onu öpecektim. Onu öpmeye hazırlanıyordum ve sen bilerek araya girdin!"

"Uh, evet! Seni canlı canlı yiyecekmiş gibi görünüyordu ve sen de daha yeni bana hazır olmadığını söyledin."

"Bana hazır olmamı söylemeyi daha yeni bitirmedin mi?"

"Arkadaşımın şüpheli yaşam tercihlerine karşı saygılı olmaya çalışıyorum." Ashley inledi. "Teşekkürler. Sanırım."

"Bir uzlaşmaya ne dersin? Kendini mahrum bırakan dev bir tavuk olup olmadığına karar vermeden önce bu gece uyu..." omzunun üzerinden Jason'ın barda durduğu yere baktı. "Hayatın en güzel zevklerinden biri olabilir."

Ashley onun bakışlarını takip etti. "Sence bunu gerçekliğin asla ulaşamayacağı saçma bir fantezi olarak mı kurguluyoruz?"

"Hayır. Gelmiş geçmiş en destansı seks."

Ashley iç çekti. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm."

Son çekimlerini yaptılar ve Jason onları dikkatle bir taksiye bindirip Georgie'nin oteline gönderdi, ama odaya girdiklerinde mesaj atacağına dair söz vermeden önce değil.

Ashley ona nerede kaldığını nasıl bildiğini sorma zahmetine girmedii. Pencereden dışarı bakarken onun öptüğü elini ağzına götürmekle meşguldü.

"Geceyi burada geçireceksin, değil mi?" Georgie talep etti.

"O muhteşem otel süitinin tadını tek başına çıkarmana izin veremem.

I?"

Sıcak, uykulu ve... önemsendiğini hissetti.
Georgie şarkı söyler gibi bir sesle, "Harika," dedi.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Islık çalan Steven, Ashley'i Jason'la ilgili oldukça erotik bir rüyadan uyandırdı.

"Bebeğim. Uyan. Geliyor musun?"

Kesintiden önce rüyasında tam da bunu yapmak üzereydi.

"Mmmph," diye mırıldandı Ashley yastığına doğru. Rüyadan vazgeçmeye ve gerçekte yüzleşmeye hazır değildi. Georgie'nin alarmı o sabah 6:30'da çalmıştı ve Ashley eve "utanç yürüyüşü" yapmaya karar verdi. check-out'a kadar kalmaktansa. Birkaç saat daha uyumak için saat yediyi biraz geçte yatağa girmişti.

"Hadi ama bebeğim. Yabanmersinli krep? Pastırma? Bolca kahve?"

Ashley yan yattı. "Brunch mı?" Bir zamanlar onlar için haftalık bir gelenek olan şey, bu yıl "eskiden yaptıkları" bir şeye dönüşmüştü.

"Evet. Son zamanlarda seni pek görmedim ve başlama saatim 1'e kadar değil.

Hadi, eski günlerdeki gibi olacak."

Pek olası değil, diye düşündü Ashley. Kararsızdı. Yapmak isteyeceği son şey Steven'la keyifli bir Pazar sabahı yemeği geçirmektir. Ama aptal atın ağzından bilgi almaktan daha iyi ne olabilirdi ki?

Yastığına doğru iç çekti. "Bana 10 dakika ver, hazır olacağım." Ashley oturmadan önce onun gittiğini duyana kadar bekledi.

Ashley kendini yataktan dışarı sürükledi ve temiz yoga pantolonunu ve kraliyet mavisi yumuşak uzun kollu bir tişörtü çekti. Saçlarını dağınık bir düğüm halinde başına topladı, kirpiklerine bir kat rimel sürdü ve boynuna bir eşarp doladı.

Steven'ı oturma odasında haki pantolon ve polo tişört giymiş olarak buldu. Onu gördüğünde telefonunu hızla cebine soktu. Bu daha önce milyonlarca kez yaptığı bir şeydi, ama şimdi bunun ne anlama geldiğini biliyordu.

Sağduyusu onu ne zaman tamamen terk etmişti? İşaretler şimdi o kadar açıktı ki, seçmediği için kendine daha da kızılıyordu.

kendi kendine öğrendi. Acı verici bir şekilde aşikâr olan bu duruma dikkat çekmek için raketbol sahası olan bir mega milyoner gerekti.

Yüzüne bir gülümseme yapıştırdı. "Gitmeye hazır mısın?"

"Giydiğin şey bu mu?" Kıyafetine eleştirel bir gözle baktı.

İki gün önce bu yargı onu aceleyle dolaba geri gönderirdi.

"Evet." Cüzdanını ve telefonunu mutfak adasından alarak onun yanından hızla geçti. "Hadi gidelim."

Normalde Randolph Evi'ne giden dört blokluk yolu yürümeleri gerektiğini savunurdu ama bugün sıkıcı bir baş ağrısı ve kavgadan kaçınmak için yeni bir nedeni olan Ashley, büyük boy güneş gözlüklerinin arkasına saklandı ve yolcu koltuğuna kayd.

"Bugün kim golf oynuyor?"

Deri koltuğa yaslandı ve Steven'ın dörtlü hakkında konuşmasına izin verdi.

###

Ashley pastırmasından bir ısırık aldı ve Steven'a baktı. Gerçekten baktı. Açık renk saçları biraz uzamaya başlamıştı. Uçlarında hafif bir kıvrılma vardı, bu da genellikle saç kesiminin programda olduğunu gösterirdi.

Gömleği özenle ütülenmişti ve Ashley onun ütü yapmaya mı başladığını yoksa tüm kıyafetlerini kuru temizlemeden geçirmeye mi karar verdiğini merak etti. Ashley'in daha önce hiç görmediği bir saat takıyordu. Çok güzel bir saat.

"Güzel saat," dedi ve elindeki pastırmayla adamın bileğindeki gösterişli paslanmaz saati işaret etti.

Steven ona baktı ve bileğindeki altın bandı düzelitti. "Teşekkürler. Bu yeni."

"Görebilir miyim?"

Kolunu uzattı ve Ashley elini daha yakına çekti. Öğrendiğinden beri ona ilk kez gönüllü olarak dokunmuştu. Adamın ön kolunu ikiye ayırmayı ne kadar istediğini düşünmemeye çalıştı ve bunun yerine saatin yüzünü inceledi.

Bir Rolex'ti.

"Kendime yeni bir şey ısmarlayayım dedim."

Kendine bir Rolex alabileceğini mi düşündü? Yepyeni bir Rolex almasına imkân yoktu. "Bu gerçekten güzel."

Kolunu geri çekti ve portakal suyundan bir yudum aldı. "Teşekkürler. İşler iyi gittiği için güzel bir şeyi hak ettiğimi düşündüm."

Geçen hafta pizzacıya ödeme yapmak için ondan 20 dolar borç alan adam altın bir Rolex'i hak etmişti.

Ashley saatin buz gibi bir sarışından geldiğine bahse girmeye hazırды. Belki de "yasaları çiğnediğin ve nişanlını benimle aldattığın için teşekkürler" hediyesiydi. Ashley'in mezuniyetinde ona son saatini almak için aylarca para biriktirdiği düşünülürse, bu içten içe çifte bir yumruktu. O zamanlar 500 dolarlık bir saat paha biçilmez bir hazine gibi görünmüştü.

Ashley dilini ısırды ve omletine odaklandı.

"Bugünlerde işte neler oluyor? Hala başka seçeneklere bakıyor musun?"

Steven umursamaz bir tavırla sosislerini şevkle parçaladı. "Evet, birkaç fırsata bakıyorum. Özellikle bir tanesine."

"Şehirde mi?"

"Başlangıçta, ancak yer değiştirme olasılığı var."

Ashley ona öylece baktı. "Uh-huh." Aklından yüzlerce alaycı yorum geçti. Adam evini alıp taşınmayı düşünüyordu ve bunu ona söylemeyi düşünmemiş miydi? Evlenmeyi düşündüğü kadına? İşini, şehirdeki hayatını hiç düşünmemiş miydi?

Belki de başka biriyle taşınmayı planlıyordu.

Derin, sessiz bir nefes aldı. "Bu konuda bir zaman çizelgesi var mı? Teklifin ne zaman geleceğini biliyor musunuz?"

"Birkaç hafta içinde. Muhtemelen önümüzdeki ayın sonuna kadar."

Ashley'nin çatalı elinden kaydı ve tabağa çarptı. "Vay canına, bu çok erken," diye boğazını temizledi ve kahvesine uzandı.

Steven kreplerini yerken omuz silkti. "Bir değişiklik yapmanın zamanı geldi, sence de öyle değil mi?"

"Daha fazla katılamazdım."

Steven'ın telefonu çaldığında garson kız tabakları toplamış ve hesapla birlikte geri dönüyordu. Ekranı bir göz attı ve aceleyle ayağa kalktı.

"Bunu almalıyım, bebeğim. Hesabı alabilir misin?" Cevap beklemeden arkasını döndü ve bara doğru yöneldi. "Hey, evet. Hayır, kötü bir zaman değil."

Ashley gözlerini devirdi ve cüzdanına uzandı. Telefonu masanın üzerinde sinyal verdi.

Dün gece çok güzel görünüyordun. Kendini nasıl hissediyorsun?

Ashley, Jason'ın mesajını okurken gülümsemesine ya da göğsündeki sıcak duyguya engel olamadı. Lanet olsun. Onunla yatacağı. Ve bu harika olacaktı.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Pazar gününün geri kalanı boş olduğu için Ashley üstünü değiştirip birkaç saatliğine mağazaya gitmeye ve gelecek haftanın evrak işlerine bir an önce başlamaya karar verdi.

Şimdi ne kadar çok iş yaparsa, Steven isteyken onu takip etmeye o kadar çok zaman ayırabilirdi. Mağaza sadece saat üçe kadar açıktı, bu yüzden arka ofiste kış uykusuna yatmadan önce Janice'e biraz eşlik edebilirdi.

Siyah dar kesim kapriler ve sade bir siyah kayak yaka kazak giyen Ashley, kendisini müşteriler için yeterince saygın ve gerekebilecek eğilme ve kaldırma hareketleri için yeterince rahat buluyordu.

Ashley, Janice'i kusursuz bir zevke sahip bir damar cerrahı olan hamile Magda Olson'a yardım ederken buldu.

"Dr. Olson! Harika görünüyorsunuz! Daha ne kadar var?" Ashley bebek yumrusunu işaret ederek sordu.

"İki hafta daha! Janice bana bu suluboya baskıları gösteriyordu. Çocuk odası için ne düşünüyorsun?"

Ashley yeşiller ve mavilerle bezenmiş rüya gibi deniz manzaralarına baktı. "Çocuk odasının resmi hâlâ telefonunda duruyor mu?"

"Tabii ya! Bunu neden düşünemedim ki? Ugh, bebek beyni. İşte burada!" Muzaffer bir edayla deri çantasının derinliklerinden telefonunu çıkardı ve fotoğraflarını karıştırdı. "Aha!"

Ashley ekrana ve tekrar baskılara baktı. "Dr. Olson, bunlar mükemmel! Sanki odanız için boyanmış gibiler."

Dr. Olson küçük bir hareket yaptı. "Toparlanın hanımlar! Çocuk odası resmen tamamlandı."

Janice gülerek doktoru kasaya götürdü, Ashley ise vitrini yeniden düzenlemek için geride kaldı. Baskılardaki envanter biraz azalmıştı ve onlar için hazırda başka bir şey olup olmadığını görmek için sanatçıya ulaşmayı aklına not etti.

Ashley sonraki bir saati ofise dönmeden önce bir avuç müşteriye yardım ederek geçirdi.

Henüz zihninde tazeyken suluboya sanatçısına e-posta gönderdi ve ardından mali tabloları açtı. Geçtiğimiz ay her zamankinden daha yoğun görünüyordu ve rakamların aynı olup olmadığını görmek istedi.

Ashley haftaları gözden geçirirken Barbara'nın çok memnun olacağını düşündü. Şimdiden geçen yılın ay toplamını aşmışlardı ve daha iki hafta vardı.

Muhtemelen, özellikle de yaz yaklaşırken, hafta sonlarına yardımcı olması için yarı zamanlı bir personel daha işe almaya hazırdılar. Masa telefonu çaldığında Ashley, onay için Barbara'ya göndermek üzere bir iş ilanı hazırlıyordu.

"Ne oldu?"

"Evet, sadece Bay Donahue'nun siparişinin gelip gelmediğini kontrol ediyordum." Janice'in sesi rahat ve profesyoneldi, ama Ashley içindeki gülümsemeyi duyabiliyordu.

Ahizeye doğru güldü. "Bay Donahue", "dışarı gel ve komik/seksi/garip bir şey gör" demekti.

"Yola çıkıyorum!" Ashley telefonu kapattı ve aceleyle dışarı çıktı.

En son Bay Donahue, baklava desenli kazak giymiş iki minik Yorkie'si olan bir kadındı.

Ashley doğruca kasanın arkasındaki Janice'e yöneldi. "Ne oldu?" diye fısıldadı. Janice gözlerini dükkânın önünden ayırmadı ama o yöne doğru başını salladı.

Küçük bir köpek değildi. Kusursuz bir takım elbise giymiş uzun boylu bir adamdı. Jason.

Ashley anında uçuşan kelebekleri görmezden gelmeye çalıştı.

"Ona bir şey bulmasına yardım edip edemeyeceğimi sordum ama sadece aradığını söyledi. Onunla kaçsam ve tüm balaylarına son verecek bir balayı için işten birkaç hafta izin alsam sorun olur mu?"

"Devam edin, ama önce damadınızla konuşmama izin verin."

Janice bir broşürle kendini yelpazeledi. "Çok yaklaşma. Yanabilirsin."

Ashley nefesinin altından, "Şaka yapmıyorsun," dedi. Tezgâhın güvenliğinden ayrıldı ve ona doğru ilerledi. Pazar günü bile takım elbise giyiyordu. Bugünkü ise laciverti.

Sanki onu hissediyormuş gibi ona doğru döndü. "Merhaba."

Bu seste ne vardı? Ateş ışığında viski gibi.

"Merhaba. Burada ne yapıyorsun?" Ashley ses tonunu alçak tuttu ve soya mumlarını yeniden düzenleyerek ellerini meşgul etti.

"Bir toplantıdan önce civardaydım ve kendimi bir hediyeye ihtiyaç duyarken buldum."

"Ve sen de buraya geldin?"

"Müdür tarafından şiddetle tavsiye edildi."

Ashley alaycı bir şekilde gülümsedi. "Bunu yenemezsin. Ne tür bir hediye ve şanslı alıcı kim? Ve birlikte görünmemiz güvenli mi?"

"Çok fazla soru var." Jason bir sandal ağacı mumu aldı ve kokladı. "Dokuz yıldır sağ kolum olan bir kadın için parlak ve telaşlı bir şey. Kendini kontrol edebildiğin ve kıyafetlerimi yırtmadığın sürece sorun çıkmaz."

Ashley gözlerini devirdi. "Temel içgüdülerimi uzak tutmaya çalışacağım," dedi kuru bir sesle.

Dükkânın karşısındaki Janice'in tezgâhın arkasından abartılı bir yelpazeleme hareketi yaptığını fark etti.

"Neden şuraya bakmıyoruz?" Ashley, Janice'in görüş alanının dışında kalan, mağazanın uzak tarafını işaret etti.

Onlara, şu anda River Walk'un siyah beyaz sahneleri için galeri alanı olarak kullanılan bölücü duvarın etrafında rehberlik etti.

Jason köşedeki vitrinlere göz gezdirdi. "Burası sizin parlak ve telaşlı bölümünüz olmalı."

Canlı şamdanlar, ışıltılı peçete halkaları, küçük çinili aynalar ve elle boyanmış bar gereçleri, bir renk ve parlaklık cümbüşü içinde raflarda ve masa üstlerinde birbirine karıştı.

"Önce nereye bakacağımı bilmiyorum," dedi.

Ashley güldü. "Erkekler mağazanın bu bölümünü ziyaret ettiklerinde genellikle böyle derler. Bana sağ elinizden biraz daha bahsedin."

"Adı Mona. Pazartesi günü 59 yaşına girecek, yıllık ikramiyesini en sevdiği hayvan barınağına veriyor, kristal bardaklarda ucuz şarap içmekten hoşlanıyor ve her yaz yerel bir sanat kampında bir lise öğrencisine sponsor oluyor. Ve eğer emekli olursa onsuz kaybolurum."

Ashley ellerini birbirine kenetledi. "Kulağa harika geliyor. Sanırım mükemmel bir şey buldum." İlkel bir kulübeye doğru ilerledi ve raftan cam bir vazoyu yavaşça kaldırdı. "Bu el üflemesiyle yapılmış bir çan vazo.

geri dönüştürülmüş cam. Svaziland'da bir kadın tarafından yapılmış. Afrika'da. Köyünde cam şişeleri topluyor ve onları hazineye dönüştürüyor."

Jason vazoyu ondan aldı ve ışığa tuttu. Ağırdı ama akıcı kıvrımları neredeyse şehvetliydi. Yüzeyin altındaki kabarcıklar parçaya çekicilik katıyordu.

"Mükemmel. Şimdi içine ne koyacağız?"

"Calla zambakları. Pembe." Ashley başıyla onayladı. "Yan blokta çok güzel aranjmanlar yapan bir çiçekçiyle çalışıyoruz. Kasada onun kartı var."

"Bu işte çok iyisin."

"Teşekkür ederim. Burada mükemmel hediye bulmayı oldukça ciddiye alıyoruz."

Vazoyu ona geri uzattı. "Bugün nasıl hissediyorsun?" Sesini alçak tuttu, gözleri onun yüzündeydi.

Parmakları soğuk cama değecek kadar yakın duran Ashley, tüylerinin diken diken olduğunu hissetti.

Çok fazla karmaşıklık var. Basit tut, diye emretti kendine.

"Biraz başım ağrıyor ama bu dün gecedен çok brunch'tan kaynaklanıyor." "İkiniz de brunch'tan sağ çıktınız mı?"

"Zar zor. Hediye olabileceğini düşündüğüm yeni bir Rolex takıyor ve önümüzdeki ayın sonuna kadar bir iş teklifi bekliyor."

Jason başını salladı ve bu bilgi üzerinde düşündü. "Görünüşe göre zaman çizelgemiz daha da daraldı. Bu akşam benimle yemeğe çık. Ne araman gerektiğini konuşabiliriz."

Ashley bir kaşını kaldırdı. "Akşam yemeği mi? Neden bana mesaj atmıyorsun?"

Gülümsedi ve bir tutam saçını kulağının arkasına itti. "Yemek yemen gerekiyor, değil mi? Bunu çoklu görev olarak düşün."

"Hmm," bir parmağını çenesine vurdu. "Sanırım her şey akşam yemeği için nereye gideceğimize bağlı."

"Benim evim mi?"

"İyi denemeydi şampiyon. Hayır."

Jason iç çekti. "Tamam. Seni dışarı çıkaracağım. Herkesin içinde. Bana saldıramayacağın bir yere."

Ashley başını salladı. "O zaman davetinizi kabul ediyorum."

Sırıttı. "Ben de öyle düşünmüştüm. Ateşli, sinsi bir güvenlik görevlisine karşı koymak zordur."

Ashley gözlerini devirdi. "Bunun beni ısırmak için geri geleceğini biliyordum. Diğer tek akşam yemeği seçeneğim Steven'la olduğu için şanslısın."

yeterliydi. Özellikle de o kız arkadaşıyla telefon görüşmesi yaparken ben hesabı almak zorunda kaldığımda."

"Unutma, küreğim senin emrinde. Sadece onları bir duvara çivilemeye yetecek kadarını elde edene kadar ona ihtiyaç duymamaya çalışın."

Dikkatle saatine baktı. "Gitmeden önce beni arar mısın? Seni saat altıda buradan alabilirim." Küçük bir hayal kırıklığı hissetti ve hemen bastırdı. Ona yakın olmanın elektriksel bir yanı olmasından hoşlanmıyordu. O odadayken kalbi biraz daha hızlı atıyor ve duyuları biraz daha keskinleşiyordu. Ama belki de bunun nedeni onun yanındayken kendini hâlâ av gibi hissetmesiydi.

Basit. Basit, basit, basit.

"Elbette," diye gülümsedi neşeyle. "Çok güzel hediye paketleri yapıyoruz, ama Mona'ya çiçek alacaksanız, Pazartesi günü geldiğinde masasının üzerinde bir araya getirilmiş olması daha anlamlı olur."

"İyi bir nokta."

Onu kasaya geri götürdü... ve Janice'e.

"Janice, bu Bay Baine."

Janice ona göz kamaştırıcı bir gülümseme verdi. "İyi günler Bay Baine. Mükemmel bir zevkiniz var," diyerek vazoya doğru başını salladı.

"Teşekkür ederim, Janice. Ben sadece uzmanın görüşüne göre hareket ettim."

"Buralarda genellikle en güvenli bahis budur," diye güldü. "Peki içinde ne olacak?"

"Calla zambakları," dedi Ashley, gizli fiyat etiketini çıkarırken.

"Pembe." Jason da aynı cevabı verdi.

Janice başıyla onayladı ve ayağıyla Ashley'i dürttü.

"Janice, Bay Baine Lorenzo'nun kartını verir misin?" Ashley, Janice'in ayağına basarak isteğini noktaladı.

"Elbette," diye cıvıldadı. "Lorenzo harika biri, Bay Baine."

Ashley, Jason'a toplam tutarı verdi ve tutarın - çok saygın bir çift Ferragamo satın almaya yetecek kadar yüksek - göz kırpmayı bile gerektirmediğini belirtti.

İmzasını makbuzun üzerine attı ve kalemi Ashley'e geri uzattı, parmakları oyalanıyordu. "Yardımanız için teşekkür ederim."

Ashley, bakışları birbirine değerken ve parmakları birbirine dokunurken kulaklarındaki uğultuyu duymazdan gelmeye çalıştı.

Ashley ve Janice onu izlerken kapıya doğru yürüdü.

"Kimdi o? Onu nereden tanıyorsun? Ve az önce nasıl eriyip bir su birikintisine dönüşmedin?"

Ashley bir nefes verdi ve kendini tezgâha yasladı. "Yani sadece ben değil miyim? Gerçekten bu kadar ateşli mi?"

"Dünyanın dört bir yanını dolaştım ve *pek* çok yakışıklı erkeklerle çıktım. Ve şunu kesinlikle söyleyebilirim ki bu adam gezegendeki en seksi erkek. Tekrar ediyorum, onu nereden tanıyorsunuz?"

"Onunla Cuma gecesi Steven'ın işi için düzenlenen bir kokteylde tanıştım."

"Onunla Cuma günü tanıştın ve bugün buraya mı geldi? Belli ki senden hoşlanıyor. Steven ne diyor? Steven'ın canı cehenneme. Onu Bay Ateşli Vücut'un yanına koy, bahçe cücesine benziyor."

Ashley kendine rağmen homurdandı. Janice'in Steven hakkındaki düşünceleri, geçen yıl Sevgililer Günü'nde Ashley'i ektiğinden beri pek yüksek değildi. İşten sonra bir şeyler içmeye gitmiş ve ertesi sabaha kadar eve gelmemişti.

Durumu Janice'e açıklamayı düşündü ama bundan vazgeçti. Neler olup bittiğini ne kadar az kişi bilirse o kadar iyi olacaktı. Ve o kadar çabuk bitebilirdi.

####

Ashley ofis kapısını kapattı ve kapıya yaslandı. Her şeyi zihninden bu kadar kolay atabilmeyi diledi.

Steven'a ve onun sadakatsizliğine duyduğu öfke, Jason'la ilgili çok fazla düşünceyle savaşıyordu. Orada neler olduğunu bilmiyordu ama kafası tamamen onunla meşguldü. Hayaller zihnini dolduruyordu. Yüzü, o delici gözler, onu kendisini izlerken bulduğunda hissettiği duygu.

Temizlemek için başını salladı. Şu anda hayatında ihtiyacı olan en son şey, abartılı bir karasevdaydı, diye kendini uyardı.

"Hayatında Jason Baine gibi birine yer yok," diye hatırlattı kendine. Onun varlığı çok büyük, çok güçlüydü. Orada kendini kaybedebilirdi.

Belki de bu akşamki yemek kötü bir fikirdi.

Masanın üzerindeki telefonu çaldı. Steven'dan bir mesaj.

Akşam yemeğinde evde olamayacağım. Geç toplantı.

Steven'ın bir Pazar günü ne tür bir geç toplantı yapacağını bildiğinden oldukça emindi. Tüyleri diken diken olmuştu. Victoria'yla birlikte olduktan sonra eve döndüğünde ona kaç kez dokunmuştu?

Artık Jason'la yemeğe gitmemek için hiçbir neden yoktu.

"Sadece akşam yemeği," diye fısıldadı. Bunu yapabilirdi.

Fiziksel olarak ne olursa olsun Jason'la arasına güvenli bir mesafe koyabilir ve Steven'ı hayatından çıkarabilirdi. Ve yeniden başlayabilirdi. Ashley Steven'a mesaj atmış.

TAMAM. İyi şanslar. Eve döndüğünde görüşürüz!

ON ALTINCI BÖLÜM

Kapanıştan sonra birkaç iş yapmak için mağazadan ayrıldı. Çiftçi pazarının sonunu yakaladı ve öğle yemeği için birkaç şey stokladı. Sonra bir reçete almak için eczaneye uğradı ve "sadece akşam yemeğinden" önce görünümünü renklendirmek için kozmetik reyonunun yarısını satın aldı. Eve koşup kıyafetlerini değiştirecek kadar vakti yoktu ama en azından yüzü daha güzel görünebilirdi.

"Sadece akşam yemeği, büyütülecek bir şey değil," diye mırıldanarak dudaklarına pembe bir ton sürdü ve kirpik çizgisine göz kalemi sürdü.

Küçük bir teslimatın paketini açmayı bitirmek ve yeni ürünleri sisteme eklemek için mağaza katına döndü. El boyaması tabaklardan oluşan sergi şekilleniyordu ve Pazartesi sabahından itibaren parçaların kapıdan çıkacağından emindi.

Cama vurulmasıyla irkildi, döndü ve derin bir nefes aldı. Jason kapıdaydı. Bekliyordum.

Ashley kapının kilidini açtı ve ona kapıyı açtı. Hâlâ takım elbise giyiyordu ve Ashley kıyafet seçimi konusunda biraz utangaç hissetti. "Şık bir yere gitmiyoruz, değil mi?" Kıyafetine ve babetlerine baktı.

Ellerini ceplerine soktu. "İyiden de ötesin." "İki farklı yemeğe gidiyormuşuz gibi görünüyoruz."

Jason bir süre onu inceledikten sonra kravatını gevşetti. Kravatını çıkarıp ceketinin cebine soktu, sonra da bembeyaz gömleğinin üst düğmesini açtı.

"Daha iyi mi?"

Ashley kendini tutamayıp tenine baktı. "Çok."

Karanlık dükkânın etrafına göz gezdirdi. "Gitmeden önce yapman gereken bir şey var mı?"

Ön kapıyı kilitledi. "Çantamı alayım ve alarmı çalıştırayım. Arkadan çıkabiliriz." Kasanın önünden geçip koridordan ofise doğru ilerledi. Kapının girişinde bekledi, küçük alan

daha da kalabalıktı. Ashley telefonunu çantasına attı ve masa lambasını kapatarak odayı karanlığa gömdü. Anahtarları bulmaya çalışırken döndü ve sertçe ona çarptı.

Elleriyle onu sabitledi, yüzü karanlığa gömülmüştü. Tek aydınlık, koridordaki donuk çıkış tabelasının arkasındaki kırmızı parıltıydı.

Ashley onun nefesini yüzünde hissedebiliyordu. Nabızı hızlandı. Adam çok yakındaydı. Vücudundan yayılan ısı, avuçlarını gömleğinin içinden ısıtıyordu. Sabun ve baharat gibi kokuyordu.

"Neden sürekli buraya gelip duruyoruz?"

"Nedenini biliyorsun." Ağzı dudaklarından sadece bir fısıltı uzaktaydı. Uzun parmakları kızın kollarını kavradı.

Ashley onun kanının kafasının içinde pompalandığını duyabiliyordu. "Bunun gerçekten aptalca bir fikir olduğunu düşünmüyor musun?"

Nefesi teninde sıcaktı. "Evet, öyle." Kollarını bıraktı ama geri adım atmaya başladığında elini yakaladı. Jason avuç içini yukarı çevirdi ve dudaklarını ortasına indirdi. "Sana ilk kez dokunduğumda seni görmek istiyorum."

Ashley'nin parmakları gevşedi ve eli yere düştü. Avuç içi öpücüğünden karıncalandı ve vücudunun her santiminin bu mükemmel dudaklara nasıl tepki vereceğini kesin olarak biliyordu.

Elini geri çekti ve geri adım attı. "Bahsettiğim aptalca fikir karanlık değildi."

Jason kollarını kavuşturmuş duruyordu. Siluet halindeyken daha da korkutucu görünüyordu.

Ashley lambayı tekrar yaktı. Artık onun bakışlarının yoğunluğunu hissetmek yerine görebiliyordu.

"Nişanlımı gözetlemene yardım etmem gerekirken birlikte olmamızın gerçekten iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Benden o kadar mı korkuyorsun ki küçük bir öpücüğün felaketle sonuçlanacağını düşünüyorsun?" diye karşılık verdi.

"Evet."

Jason güldü.

"Ve bir an için bile bunun 'küçük bir öpücük' olacağına inandığımı düşünme. Bunun ne olduğunu bilmiyorum," diye aralarında işaret etti, "ama bunun bir şey olduğunu biliyorum ve sen de bunun farkındasın. Ve ikimiz de biliyoruz ki her yerinde felaket yazıyor."

"Aynı fikirde olmadığımızı kabul edelim." Kız tartışmaya başlayınca Jason avuçlarını havaya kaldırdı. "Hadi ama. Hadi gidelim. Ben acıktım."

Ashley gözlerini devirdi. Debriyajını yerden kaptı ve ışığı kapattı. "Hadi Romeo."

Jason onun eski tuş takımına kodu girmeden önce çıkış kapısı çubuğunun kilitli olup olmadığını iki kez kontrol etmesini izledi. Dışarıya, ara sokağa çıktuktan sonra ağır ağır kapıya yaslandı ve kolu kontrol etti.

Parmaklarını kapı çerçevesine kazılmış oyuk izlerinin üzerinde gezdirdi. "Geçen yıl bir hırsızlık olayı yaşadık," diye açıkladı Ashley.

"Hep arkadan mı çıkarsınız?"

Ashley anahtarlarını çantasına koydu ve başını salladı. "Alarmin kurulmasıyla devreye girmesi arasında sadece 20 saniye var, yani mağazanın önüne dönmek için yeterli bir süre değil."

"Burası pek aydınlık değil," diye not etti, bir sonraki karşı sokağa doğru yürürlerken ara sokağa göz gezdirdi.

"Yılın bu zamanı iyi. Kapattığımızda çoğunlukla gündüz oluyor." "Nereye park ediyorsunuz?"

"İki blok ötedeki garajda. Garajın sahibi Barbara hepimize göz yaşartıcı sprey kutuları ve hava karardıktan sonra kapatmak için küçük LED el fenerleri aldı."

Jason hiçbir şey söylemedi. Elleri yine ceplerinde, onunla omuz omuza yürüdü.

"Büyük, kötü güvenlik uzmanı kurulumumuzu mu değerlendiriyor?" Ashley alay etti. "Geliştirmeye her zaman yer vardır."

Köşeyi dönüp yan sokağa girdiler ve tekrar vitrinlerin, restoranların ve Cumartesi akşamı kalabalığının koşuşturmacasına döndüler. Jason bir eliyle Ashley'in sırtını sıvazlayarak onu kaldırımın kenarına park edilmiş şık, siyah, dört kapılı bir arabaya doğru yönlendirdi. Ashley gözlerini kaputun üzerindeki ambleme dikti.

"Bu lanet olası bir Tesla mı?"

Jason gülümsedi, gözleri havacı gözlüklerinin arkasından kırışıyordu. "Evet. Bu lanet olası bir Tesla." Jason onun için yolcu kapısını açtı ve Ashley iki tonlu deri koltuğa kaydı.

"Arabanla oynamamın bir sakıncası var mı?" diye sordu adam direksiyona yerleştiğinde.

"Hayır, ama onu sürerken daha çok eğlenebilirsin." "Tesla kullanıyorum diye benimle dalga geçme, Jason."

Sırıttı. "Bakalım yemek nasıl geçecek." Neredeyse sessiz olan motoru çalıştırdı ve yavaşça kaldırımından uzaklaştı.

"Peki, nereye gidiyoruz? Casusluk görgü kurallarından pek anlamam. Birlikte görünmek güvenli mi?"

"Durum göz önüne alındığında, dikkat çekmemenin daha akıllıca olacağını düşündüm."

Ashley yolculuğun tadını çıkarmak için koltuğuna yaslandı. Kırk sekiz saat önce hayatı bambaşka bir yola girmişti. Peki ya şimdi? Şimdi yeni tanıştığı bir adamla Wilmington'dan bir Tesla'nın içinde bilinmeyene doğru yol alıyordu. Güvenebileceğinden emin olmadığı bir adamla.

Kuzeye doğru ilerlediler, sahil akşamın eğik ışığında sağlarında çözülüyordu. Aralarındaki sessizlik ağırdı ama ikisi de bunu bozmaya çalışmadı.

Jason arabasını sahil kenarındaki şirin bir kafenin çakıl taşlı otoparkına çektiğinde şehir çok gerilerinde kalmıştı.

"Deniz ürünlerini sever misin?" diye sordu. "Neredeyse raketbolu sevdiğim kadar." "Güzel."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Bir podyum modeli olan esmer ev sahibesi, onları güvertede okyanusa bakan sessiz bir masaya götürdü ve Jason Ashley'in sandalyesini çekerken bir an için çok uzun süre bekledi. Ashley kızı suçlayamazdı. Jason Baine sadece göze hoş görünmekle kalmıyor, tüm dikkatlerini de üzerine çekiyordu.

Ceketini çıkardı ve sandalyesinin arkasına astı. Oturduğunda kol düğmelerini çözdü ve kollarını sıvamaya çalıştı.

"İş adamı Jason'ın insan Jason'a dönüşmesini izliyormuşum gibi hissediyorum."

Bir kaşını kaldırdı ve manşetini düzeltti. "Dr. Jekyll ve Mr. Hyde?"

"Yemekten sonra sana haber veririm." "Yeterince adil."

Garsonları, çetrefilli bir hipster, bir sürahi buzlu su ve bir tabak taze pişmiş biberiyeli ekmekle geldi. Siyah çerçeveli gözlüklerini burnuna doğru iterek spesiyalleri büyük bir iştahla okudu.

Bir kadeh beyaz şarap ile karides ve kuşkonmaz spesiyalinde karar kıldı ve Jason sipariş verirken tatlı menüsüyle oyalandı.

"Toplantınız iyi geçti mi?" Garson yanlarından ayrıldığında sordu.

"Verimli bir toplantıydı." Bir dilim ekmeğin üzerine zeytinyağı gezdirdi ve tabağına düzgünce bıraktı.

"Bu iyi ile aynı şey mi?" Birden atladığı öğle yemeğinin farkına varan Ashley ekmeğin tadına baktı ve iç çekti. "Aman Tanrım, bu lezzetli."

Jason bir kaşını kaldırdı ve kendine bir dilim aldı. "Vay be. Bu çok güzel. Ve evet, toplantı iyi geçti."

"Pazar öğleden sonraları kendi alanınızda ilginç toplantılar yaptığınızı tahmin edebiliyorum."

"Neredeyse sabahın 3'ünde gerçekleşenler kadar ilginç. Güvenlik tehditleri asla uyumaz."

"Sanırım onları engellemeye çalışanlar da bilmiyordur."

Garson içkileriyle birlikte geri döndü.

"Gününüz nasıl geçti?" diye sordu.

Ashley şarap kadehinin üzerinden gözlerini kırptırdı. En son ne zaman bir erkek ona akşam yemeğinde bunu sormuştu?

"İnişleri ve çıkışları oldu."

"Hangisi bu?" Jason sordu.

"Karides gelene kadar karar vermeyeceğim, ama şu ana kadar kendini bir üstte say."

"Evde işler nasıldı?"

Ashley sandalyesinde arkasına yaslandı ve şarap kadehinin tabanıyla oynadı. "Sert."

"Tahmin edebiliyorum."

"Sen yapabilir misin? Hiç duygularınızı tamamen hiçe sayan biriyle birlikte yaşadınız mı ki, bunu daha önce fark etmediğiniz için kendinizi aptal gibi hissettiniz?"

"Evet ama burada olma sebebimiz bu değil Ashley."

Ashley öne doğru eğildi ve çenesini ellerinin arasına aldı. "Neden bana neden burada olduğumuzu söylemiyorsun?"

"Yardıma ihtiyacım var."

"Elinizin altında çok fazla kaynak var gibi görünüyor. Bana tam olarak neden ihtiyacınız var?"

Jason sözlerini dikkatle tartıyormuş gibi durakladı. "Bazı bilgilere benden daha yakın olabilirsin."

"Steven'da olduğunu düşündüğün bilgiler."

Jason başını salladı.

"Ve onun Victoria'dan daha kolay bir hedef olacağını düşünüyorsun." "Öyle olacağını biliyorum."

"Yani Steven aracılığıyla Victoria'ya ulaşmayı umuyorsun." "Evet."

Ashley şarabından bir yudum aldı. Bu iki ismi bir cümlede bir araya getirmekten nefret ediyordu. Birbirlerine sarılmış bir şekilde Jason'ın güvenlik monitörü onu kesip geçti.

"Yaptıkları şeyin yasadışı olduğuna emin misiniz?"

"Henüz hiçbir şey kanıtlayamam. Ama evet, eminim."

"Buradaki son oyun ne? Size yardım edersem ve ihtiyacınız olan kanıt bulursak ne olur?"

"Elimizdekileri müşteriye götüreceğim - bu durumda büyükbabama. Yetkililere gidip gitmeyeceğine o karar verecek."

"Kimler?"

"İçeriden eğitim gibi bir şey için SEC ve FBI."

Ashley kadehini dudaklarına götürürken donakaldı. Ona bağlı olarak Steven hapse girebilirdi. Hem heyecanlanmış hem de dehşete düşmüştü.

"Karma için her şeyi yaparım, ama karmanın bir aracı olmak konusunda rahat olduğumdan emin değilim."

Jason masanın öbür ucuna uzandı ve onun elini tuttu. "Yasaları çiğniyorlar. Ve belli ki insani yardım ödülleri kazanmıyorlar.

özel hayatları da yok. Açgözlü, bencil ve umursamazlar." Ashley

sessiz kaldı, midesi ve zihni birlikte çalkalanıyordu. "Ne tür

bir bilgi arıyorsunuz? Ve bunu nasıl elde edebilirim?"

Jason bırakmadan önce onun elini sıktı. "İş bilgisayarını çoktan adli olarak görüntüledik."

"Bir şey bulabildiniz mi?"

"Birkaç şey. Çoğunlukla saçma sapan miktarda porno."

Ashley bardağını yere çarptı.

Jason sakın bir şekilde devam etti. "İdeal olarak, ev bilgisayarına ve cep telefonuna erişmek istiyoruz. Ancak, evine gitmeden bunu yapamayız. önce yetkililer. Ve kanıt olmadan yetkililere gidemeyiz. İşte burada siz devreye giriyorsunuz."

"Benden eski usul casusluk yapmamı istiyorsunuz - onu takip etmemi, 'yanlışlıkla' e-postalarını okumamı, tarayıcı geçmişini kontrol etmemi - böylece arama izni almak için yeterli bilgiye sahip olabilirsiniz."

"Esasen sevgilisinin kendisini aldattığından şüphelenen bir kadının yapacağı her şey."

"Bu o kadar da zor olmamalı," diye iç geçirdi Ashley. "Ne arıyorum ben?"

Jason birasından bir yudum aldı. "Şirket dışından biriyle her türlü iş iletişimi. Facebook'ta yeni arkadaşlar, telefon cep telefonu faturasında sürekli görünen numaralar. İş takvimine erişmenizi sağlayacağım, böylece nelerin yasal toplantılar olduğunu ve nelerin kayıt dışı olabileceğini bileceksiniz."

Garsonlarının gelmesiyle daha fazla yorum yapılması ertelendi, Ellerinde akşam yemekleri. Mutfağa çekilmeden önce bir süre tabaklarıyla ilgilendi.

Jason öne doğru eğilerek, "Bu kadar iş konuşması yeter," dedi. "Çok güzel bir gece, tadını çıkaralım."

Ashley kadehini kaldırdı. "Güzel bir geceye."

Öne doğru eğildi ve bardağını onunkine dokundurdu.

"Bize." Ashley alaycı bir ifadeyle "Haydi takım," dedi ve karidesine yumuldu.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Gün ışığı alacakaranlığa doğru kayarken tepedeki ışık dizileri de yanmaya başladı. Veranda ısıtıcıları ve açık hava şöminesi rahat bir sıcaklık örtüsü yayıyordu.

Kahve içerek oyalandılar ve bir parça fıstık ezmeli turtayı paylaştılar. okyanus manzarasının tadını çıkarıyor. "Cuma gününden sonra bir daha öfkeden başka bir şey hissedeceğimi sanmıyordum. Yine de burada tabağımdaki çikolata şurubunu yalıyorum."

Parmağını ustaca yapılmış bir girdabın kalıntıları üzerinde gezdirdi ve ağzına attı. "Nefis."

Jason onu izliyordu. "Şimdi nasıl hissediyorsun?"

Hâlâ kızgındı. Hâlâ Jason'dan etkileniyordu. Ve ona hâlâ güvenmiyordu. Ya zaten utangaçtı ya da orada henüz göremediği bir şey vardı. Genel olarak, öfkenin verdiği adrenalin solmuş ve onu bitkin bırakmıştı.

"Yorgun," diye iç geçirdi.

"Bu anlaşılabilir bir şey." Bakışları sabitti.

"Ne düşündüğünü söyleyemiyorum ve söylemem gerekiyormuş gibi hissediyorum." "Gerçekten ne düşündüğümü bilmek istiyor musun?"

"Pişman olabilirim ama evet."

"Steven'ın bir aptal olduğunu düşünüyorum."

Ashley içini çekti ve sessizce şarabının son yudumunun tadını çıkardı.

Tabaklar temizlenmişti ve garsonları hesapla yaklaştığında restoran yavaş yavaş boşalıyordu.

"Millet, eğer aceleniz yoksa, su kenarında küçük bir şenlik ateşi yakacağız." Halihazırda bir avuç dinleyicinin ve personelin bir ateşin başlangıcı etrafında kümелendiği sahili işaret etti.

"Vaktin var mı?" Jason masanın üzerinden ona baktı.

Ashley kaşlarını kaldırdı. "Saçmalama. Sahilde şenlik ateşi yakmak için her zaman vakit vardır."

Jason cüzdanını açtı ve bir kredi kartı uzattı. "Güzel bayanın içtiğinden bir şişe de faturaya ekle, yanımıza alalım."

"Elbette, efendim!"

"Hadi şenlik ateşine gidelim."

Ellerinde şarap ve plastik bardaklarla güverteden inip ahşap merdivenlerden kumlara doğru yürüdüler. Diğer konukların yaptığı gibi ayakkabılarını çıkardılar ve kum tepelerinin arasındaki patikada dolaşmaya başladılar. Gecenin serin ve tuzlu havası Ashley'in tüylerini diken diken etti. Korunmak için kollarını ovuşturdu.

soğuk. Jason bir kolunu kızın omuzlarına attı ve onu kendi tarafına çekti.

Yürürlerken sıcaklığı memnuniyetle karşıladı.

Kum tepeleri yerini kumlu bir sahile bırakırken, yerli halktan oluşan bir kalabalık da çatırdayan şenlik ateşini gevşekçe çembere alıyordu.

Jason onu yaklaştırdı ve şarabı kuma bıraktı. Yüzünü ona çevirdi. Ashley gözlerini kapadı ve kendini sıcaklığın tadını çıkarmaya bıraktı. onu çevreliyordu. Önünde alevler ve arkasında için için yanan bir adam. Olunabilecek daha iyi bir yer var mıydı?

Daha güvenli, evet. Ama daha iyi mi?

Ceketini onun omuzlarına örttü. "Daha iyi misin?"

Ashley başını salladı ve ceketin içine daha da sokuldu. Baştan çıkarıldığını biliyordu. Ve buna bir son vermesi gerektiğini de biliyordu. Ama bilmek

her zaman yapmak anlamına gelmiyordu.

"Yıldızlar ortaya çıkıyor," dedi sessizce.

Ashley onun bakışlarını yüzlerce ışık noktasıyla süslenmiş mürekkep mavisi gökyüzüne doğru takip etti.

"Vay canına."

"Evet."

Ona doğru döndü ve durdu. Adam gökyüzüne bakmıyordu. Onu izliyordu.

Ashley uzaklaştı. Kendini korumak, diye düşündü. "Görünüşe göre akşam yemeği ve şovumuz var."

Garsonları, elinde gitarı ve yanında söğüt gibi ev sahibesiyle küçük gruba katılmıştı.

Ateşin yanındaki bir kütüğün üzerine oturdular. Adam sessizce tıngırdatmaya başladığında, kız başını adamın omzuna yasladı ve kıpırdanarak ona yaklaştı.

"İşte bu beni şaşırttı," diye güldü Jason.

"Ben değilim. İmajın kötü çocuk kısmı olmasa bile, 'müzisyen' hala çok fazla ağırlık taşıyor."

Ashley dalgaların karaya attığı odunlardan yapılmış derme çatma bir bankın üzerine çöktü ve bacaklarını ateşe doğru uzattı.

Jason şarabı aldı ve ona katıldı. Ceketini biraz daha sıkı sardı. Ustalıkla şişenin mantarını çekti ve şarabı doldurdu.

"Hiç bir müzisyenle çıktın mı?"

Ashley iç çekti. "Hayır. Ama ben istedim. Ya da bir sanatçı."

Ona bir fincan uzattı. "Neden bir muhasebeci ya da ayak hastalıkları uzmanı değil?"

"Bir muhasebeci size olan tutkusundan, özünüzü bir tabloda ya da şarkıda yakalamak zorunda kalacak kadar etkilenmeyecektir."

"Özünüzü yakalamak mı?" Bunun üzerine çok düşünmüşsün." Jason alay etti.

"Bu kızlara özgü bir şey. Fantezi konusunda mükemmeliz."

Garsonun akorları yavaş yavaş "Louie Louie"nin gevşek, akustik bir versiyonuna dönüştü.

Ashley mırıldanarak eşlik etti. Etraflarındaki diğerleri rahat ikililer halinde sessizce fısıldaşıyor ya da rahat gruplar halinde gülüyorlardı.

"Yemek için teşekkürler, Jason."

"Benim için bir zevk," diyerek tekrar gökyüzüne baktı. "Senden yapmanı istediğim şeyin kolay olmadığını biliyorum."

"Sen olmasaydın, bir yalancı ve hilekârla nişanlı olduğumu bile bilmeyebilirdim."

"Özür dilerim' mi yoksa 'Bir şey değil' mi demeliyim bilemiyorum." "İkisi de uygun görünüyor."

"Her şey yoluna girecek Ashley. Sana söz veriyorum." Başını salladı. Olacaktı. Bir şekilde.

Birkaç dakika sessizlik içinde oturdular. Etrafları ateş ve dalga sesleriyle çevriliydi. Şarap vücudundaki gerginliği yavaşça azalttı.

Ashley "Moon River"ın ilk birkaç akorunu yakaladı.

"Bu şarkıya bayılıyorum. Bana hep yangın merdivenindeki Audrey Hepburn'ü düşündürüyor."

"Yangın merdiveninde ne işi vardı?"

"*Tiffany'de Kahvaltı'yı* hiç izlemedin mi?" Ashley hayretle ellerini kalbine götürdü. "Seni zavallı, yoksun adam."

"Yoksul, yoksun bir adamla dansa ne dersin?" Zarif bir şekilde ayağa kalktı ve ona elini uzattı.

Ashley etrafına baktı. Bu da neydi böyle? Başka ne zaman bir plajda çıplak ayakla "Moon River" şarkısı eşliğinde dans etme şansı bulacaktı ki?

Jason kadar sarhoş edici mi? Elini Jason'ın elinin içine koydu ve onun kendisini ayağa kaldırmasına izin verdi.

Kolu Ashley'in beline dolandı ve onu kendine çekti. Ashley kendini onun karşısında erimeye bıraktı. Katı, sıcak, güçlü. Jason'ın eli Ashley'in sırtında geziniyor, vücutları arasında bir santim bile boşluk bırakmıyordu.

Sahilin aşağısında bir yerde havai fişek gösterisi başlıyordu. Ashley turuncu bir yıldız patlamasının yeryüzüne geri dönmeden önce gökyüzündeki yıldızlara katıldığını gördü.

"Bu bizim ikinci dansımız. Neredeyse ikinci randevumuz," dedi başını onunkine doğru eğerken sessizce. Bir davet.

"Oyunun ne?" diye nefes aldı, onun gözlerini inceleyerek.

"Neden bir oyun olmak zorunda ki?"

"Seni okuyamıyorum. Çok... çekingensin. Birinin nasıl hissettiğini tahmin etmek zorunda kalmaya alışık değilim."

"Oyun falan yok." Vücutlarının nazikçe sallanmasını durdurdu ve onu sıkıca kendine doğru tuttu. "Ve hissettiğim şey de bu." Onunkini indirdi yavaşça takip eden bir ağız.

Ashley'nin onu durdurmak için zamanı vardı. Güvenli oynamak için. Ama nasıl bir his olduğunu bilmek istiyordu. Sadece bir kez. Onun arzusunun nesnesi olmak. Bu ilk öpücüğü almak için.

Dudakları onunkilerle buluştuğunda gözleri dalgalanarak kapandı ve nefesini içine çekti.

Jason elini kızın boynuna doladı, başparmağı çenesini daha yukarı kaldırmaya zorladı ve kızın iç çekişi üzerine öpücüğünü derinleştirdi.

Dili ipeksi bir dansla onunkiyile buluştu. Kadının boğazından nefes nefese bir inilti kaçtı ve ikisi de şaşırdı. Jason'ın eli kızın boynunda sıkılaştı ve dili kızın ağzına girdi. Bu seferki bir dans değildi. Bu bir sahiplenmeydi.

Ashley onun için açılmaktan ve sevgili hayatı için gömleğini tutmaktan başka bir şey yapamadı. Bir santim geri çekildi, dişlerini alt dudağının üzerinde düşük bir hırıltıyla sürükledi. Havai fişeklerin gürültüsü kumsalda yankılanmadan yarım saniye önce dizlerinin bağı çözüldü.

Alnını onunkine yaklaştırarak onu sabitledi. Ashley, onun nefes alışının da kendisinininki kadar sığ olduğunu görünce rahatladı. Yavaşça gömleğindeki tutuşunu gevşetti ve kırıksıklıkları düzeltti. Göz teması kurmaktan korkuyordu. Ne görecek ki? Kendi arzusunun yansımasını mı, yoksa daha hesaplı bir şeyi mi? Adam bir düşman gibiydi, savunması kalmayana kadar zayıf noktalarını test ediyordu.

Kalbinin derinliklerinde, tek başına dayanamayacağını biliyordu. O güvenli değildi. Yumuşak değildi. Kendini o yeşil gözlere kaptırabilirdi.

Bu arayış, ne kadar heyecan verici olursa olsun, onu yok edebilirdi.

"Vay canına," diye fısıldadı ve a r a l a r ı n a biraz mesafe koymak için geri çekildi.

"Evet." Jason elini saçlarının arasında gezdirdi. "Vay canına." Sessizce oturdular.

İlk kırılan Jason oldu. "Bu... beklenmedik bir şeydi."

Ashley başıyla onayladı. "Bunun için iyi bir kelime."

"Artık geri dönüş olmadığını biliyorsun. Bunu hissetmeyi ve sonra da hiç olmamış gibi davranmayı bekleyemezsin."

Ashley şarabını aldı. "Lütfen beynim lapa olmuşken hiçbir şeyi mantıklı göstermeye çalışmayın."

"Bunu rasyonalize et. Seni istiyorum. Seni tekrar böyle öpmek istiyorum. Tamamen çıplak olana kadar kıyafetlerini katman katman soyamak istiyorum. Ve sonra her santimine dokunmak istiyorum."

"Jason -"

"İçinde olmak ve seni hissetmek istiyorum -"

Ashley elini ağzına kapattı. "Tanrı aşkına, lütfen o cümleyi bitirme."

Elini aşağı doğru çekti. "Niyetimi bundan daha açık ifade edemem."

"Kafam karıştı. Nişanlımı gözetlememi mi yoksa seninle soyunmamı mı istiyorsun?"

"İkisi de. Bunun çok açık olduğunu düşünmüştüm."

"Bu iki ilişkinin nasıl bir arada var olabileceğini anlamıyorum."

"Ashley, bu hayatta istediğin her şeye sahip olabilirsin."

"Her şeye sahip olabileceğime eminim ama *her şeye* değil." "Hadi öğrenelim."

Yüzünü kavradı ve tekrar eğildi. Bu sefer yumuşak ve tatlıydı. Başparmakları çene çizgisini okşarken ağzı nazikçe onunkini keşfetti.

Tıpkı yapacağını bildiği gibi onun için açıldı. Bu kaçınılmazdı.

Dili onunkine değdiğinde Ashley iç çektiğini hissetti.

Ateşin çıtırtısı ve onun dokunuşu tenini ısıttı.

Arzuladığı şey buydu. Bağlantı. Sıcaklık. Şehvet.

"Jason." Adını onun ağzına doğru fısıldadı. "Düşünmem gerek. Bu konuda."

"Bizim hakkımızda,"
diye açıkladı. Kadın
başını salladı. "Bizim
hakkımızda." "Çok uzun
düşünme."

"Bundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Ne istediğimi biliyorum." Jason kıpırdandı ve onu kendi tarafına çekti.
"Ve istediğim şey sensin."

"Ama ne için? Seks dışında. Sadece seks değilse tabii."

"Bence seks başlamak için iyi bir yer," dedi ceketinin üzerinden kolunu
okşayarak. "Ama aklımdaki tek şey bu değil."

"Bir ilişki mi?" Kaşları havaya kalktı.

"Şaşırmış görünüyorsun ve pek memnun değilsin. Kim sadece seksin
daha az rahatsız edici bir fikir olacağını düşünürdü ki?"

"Alınmadım, sadece... şüpheliyim."

"Bunu olabildiğince açık bir şekilde ifade edeyim ki hiçbir şeyi aşırı
analiz etmek zorunda kalmayasın. Senden hoşlanıyorum. Seni istiyorum. Ve
paylaşmıyorum."

Paylaşmak mı? Ashley bir an için onun Salı günü kendisiyle
yattığını ve Çarşamba günü de başka biriyle -muhtemelen inanılmaz
uzun boylu, iri yapılı, doktoralı egzotik bir güzelle- yattığını hayal etti.

"Yeterince makul. Yine de düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var.
Seks ve ilişkiler pek atlamadığım iki şeydir."

"Kendimi cömert hissediyorum. Ellerimi aşağı kaydırduğımda ne
kadar iyi hissedeceğini düşünmek için bir dakikanı ayır."

Ashley tekrar ağzını kapattı. "Başka bir şey düşünmeyeceğimi
söylediğimde bana inan. Şimdi kapa çeneni."

Gözleri parladı ve dudaklarının avucuna doğru kıvrıldığını hissetti.
Adam elini avucuna almadan önce onu öptü. "Senden gerçekten
hoşlanıyorum."

"Ben de senden hoşlanıyorum Jason. Muhtemelen pişman olacak kadar
yaşayacak olsam da
o."

Bir süre daha kaldılar, sessizce konuştular ve
ve gitme vakti geldiğinde Ashley mantarı avuçladı ve çantasına koydu. Ne
olursa olsun, bu gece hatırlanmaya değerdi.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Ashley, Steven Pazartesi sabahı ayrılana kadar onunla konuşmaktan kaçınmak ve gece boyunca gördüğü tatlı rüyalara tutunmak için yatakta kaldı. Hor görülen bir kadın olabilirdi ama aynı zamanda arzulanan bir kadındı.

Bu da onu öfke tarafından canlı canlı yenmekten alıkoydu. İntikam da yardımcı oldu.

Banyoda, bir el havlusunun altında Steven'ın yeni saatini gördü. Yüzüne tekrar hayran olmak için eline aldı. Sadece Steven bir yüz bırakabilirdi.

10.000 dolarlık saat dikkatsizce ıslak bir havlunun altına sokulmuş.

Parmakları saatin arkasındaki bir şeyin üzerinde gezindi. Saati ters çevirdi ve üzerindeki yazıyı gördü. Stilize bir yazıyla yazılmış tek bir baş harften ibaretti. *V*.

Kazmaya başlama zamanı gelmişti.

Her şey sırayla. Ashley kendine kocaman bir fincan kahve doldurdu ve mutfaktan yaşam alanını inceledi.

Steven'ın "ofisi" köşeye kurulmuş, kablolar, elektronik aletler ve kirli bulaşıklardan oluşan düzensiz bir dağınıklık içindeydi. Ashley onun yanına ilk taşındığında, ilk bir ay boyunca "temizlik yapamayacak kadar meşgulüm" bahanesine sığınmıştı.

onun sadece bir pasaklı olduğunu fark etti. Pis, ergen bir pasaklı çocuk.

Dağınıklığın ortasında işe başlayacaktı. İşyerindeki kapanış vardiyasına hazırlanmadan önce kendine etrafı karıştırmak için üç saat verdi.

Füme cam bir sehpanın üzerinde bir televizyon ve oyun konsolu vardı. Üstünkörü bir bakış ona alttaki raflarda muhtemelen oyun ve filmlerden başka bir şey olmadığını söyledi. Steven'ın masaüstü bilgisayarını köşeye sıkışmış, kâğıtlar ve paket servis kaplarıyla dolu bir masanın üzerinde duruyordu.

Ashley bir haftalık Çin kutusunu çöpe atmamak için kendini zor tuttu ve masa sandalyesine çöktü. Her şeyi karıştırıyormuş gibi görünmek istemiyordu ama her şeyi parça parça gözden geçirmesi ve her şeyi kaotik yerine geri koymasına gerekecekti.

Telefonunu kaptı ve masanın çeşitli açılardan fotoğrafını çekti. Her şeyi yerine koyabileceğinden emindi.

Yaklaşık olarak doğru yerdeydi. Paket servis kapları yerdeki bir yığına taşındı. Önemssiz postalar başka bir yere. Olabilecek kağıtlar ilginç bir üçüncüye girdi.

Birkaç dakikada bir durup en yeni enkaz tabakasının fotoğrafını çekti.

Söyleyebildiği kadarıyla araştırmaya değer bir şey yoktu.

Birkaç endişe verici derecede yüksek kredi kartı bakiyesinin yanı sıra - Tanrı'ya şükür *onunla* evlenmiyordu - ve mezunların resimlerinin üzerine Hitler bıyıkları ve penisler çizdiği üniversite kardeşlik bülteninin kağıt kopyası.

Sonunda masanın tepesine ulaşan Ashley, yığınlarını yavaşça yeniden inşa etti.

Bir şey bulacaksa bile ne bulacağından emin değildi. Sandalyede arkasına yaslandı ve kahvenin son yudumunun tadını çıkardı. Ne kadar aptaldı?

Son derece. Hayati tehlike.

Aklıma üniversitedeki biyoloji dersinde ona "yardım ettiğim" anı geldi. "Bebeğim, sınav sırasında yanına oturmama izin ver. Sınavlarda iyi olmadığımı biliyorsun. Bu laboratuvarı da benim için yazabilir misin?"

Kimseye homurdanmadı. "Victoria'nın ne elde ettiğine dair hiçbir fikri yok."

Ashley, Steven'ın kâğıt üzerinde ne kadar iyi görüldüğünü ve gerçekte ne kadar iyi olduğunu herkesten daha iyi biliyordu.

Silkindi. Bunu şimdi öğrenmesi, kendisinin tam bir aptal olmasından ve o pislikle evlenmesinden daha iyiydi.

Gözleri masaüstü monitörüne takıldı. Jason ona, "Bilgisayarında e-postalarını, tarama geçmişini, aklına gelebilecek her şeyi kontrol et," demişti.

Fareyi oynattı ve yeni Jaguar modelinin ekran koruyucusu bir şifre ekranına dönüştü.

Nefesini tuttu. Üniversiteden beri aynı şifreye sahipti ve her şey için onu kullanıyordu, ama şimdi bir şeylerin peşinde olduğuna göre daha dikkatli olması gerekmez miydi?

Şifre123.

Hayır. Hiç de daha dikkatli değilim.

Erişim izni verildi, Ashley masaüstü simgelerini inceledi.

Kurumsal Sırlar ya da İçeriden Öğrenenlerin Ticareti ya da Bir İlişki Yaşamak etiketli hiçbir şey yoktu.

Jason'ın kendisine verdiği küçük flash sürücü görünümlü cihazı aldı ve prize taktı. Bu sadece yasayı hafifçe dolanmaktı. Anlaşmaya göre sabit disk görüntülerken üstünkörü bir tarama yapacaktı. Jason daha derin bir

arama yapacak ve şüpheli dosyaları ya da e-postaları ona gösterecekti, böylece bunları kendisi "keşfedebilecekti".

Üç yıl öncesine ait yüzlerce mesaj vardı. Görünüşe göre Steven gelen kutusunu temizlemeyi hiç düşünmemişti. Ashley omuzlarını yuvarladı ve içeri daldı. İki yıl önceki futbol fantezi liginden mesajlar vardı, düzinelerce ve düzinelerce Amazon siparişi ve sayılamayacak kadar çok e-posta zinciri var.

Önce son altı ayın mesajlarına odaklanmaya karar verdi ve eğer bir şey bulamazsa daha eski mesajları ele alacaktı. Keşke yapabilseydi Ashley ön izleme bölmesini açıp göz gezdirmekle yetindi.

Yarım saat boyunca sonuçsuz bir şekilde göz gezdirdikten sonra, sonunda dikkatini çeken bir e-postaya rastladı. Şubat ayından geliyordu.

Kime: steve.noll@emax.net

Kimden: pbardman@corelink.com

Cuma günü seninle karşılaşmak harikaydı. Bir kardeşi doğal ortamımızda (bar) görmek her zaman harikadır. Takılmak istersen haber ver. Eski günlerdeki gibi olur. Vergi sezonunda genç CPA'lerin ofisten çıkmasına izin verirlerse tabii.

Vergi sezonu yeterince kötü değilmiş gibi, şimdi de önümüzdeki birkaç ay için fazladan iş yükümüz var. Okuldayken işler çok daha kolaydı ve tüm işleri yapmak için söz verirdik.

Phil Barden

Phil Barden Steven'ın kardeşlik birliğinden biriydi. Steven'dan iki yıl önce mezun olmuştu ve Ashley Phil'i sadece Mezunlar Günü ve Mezunlar Hafta Sonları için kampüse döndüğünde tanıyordu.

Kaşlarını çattı. Steven Phil'le karşılaştıysa bile bundan ona bahsetmemişti ve bu da başlı başına tuhaftı. Telefonunu eline aldı ve Facebook'u açtı. Chapter Theta'nın Alpha Gamma kardeşleri Facebook sayfalarını diğer mezunlarla karşılaşmalarının "küçük dünya" fotoğraflarıyla güncelleme konusunda gayretliydi.

Sayfadaki gönderileri Şubat ayına kadar taradı ama Steven ya da Phil'e ait bir resim ya da gönderi bulamadı.

İlginç. Steven'ın Phil'le karşılaştığından bahsetmeyi unutmuş olması mümkündü -aslında ihtimaller oldukça yüksekti-. Ya da Phil'le karşılaştığını bile hatırlamayacak kadar sarhoştı. Ama bir şeyler ona garip geliyordu.

Phil'in Facebook profiline tıkladı. Özel olarak ayarlanmıştı, bu yüzden sadece plajda ve bir futbol maçında çekilmiş birkaç fotoğrafını gördü.

Değiştirdi

Steven'ın bilgisayarına döndüm ve LinkedIn'i açtım.

Philip Barden büyük bir muhasebe firmasında kıdemsiz bir muhasebeciydi.

Şehir merkezinde, son dört yıldır bulunduğu yerde. Muhasebeci olmak pek de şüpheli bir şey değil, diye düşündü Ashley. Hatırladığı kadarıyla Phil oldukça iyi huylu bir adamdı. Yasal skandallara karışacak bir tipe benzemiyordu.

Ama yine de, o gerçekten bir tür karakter yargıcı mıydı?

Sandalyede arkasına yaslandı ve bacağını salladı. Neyi kaçırıyordu?

Telefonu yeni bir e-posta sinyali verdi. Jason'dan geliyordu.

Günaydın, güzelim,

Ekte S'nin son birkaç aylık iş takviminin bir kopyası var. Belki yardımcı olur diye V ile planladığı tüm "toplantıların" altını çizdim.

Jason

Not: Hâlâ seni düşünüyorum. Ve dün gece.

Bir dakikalığına bu son cümlemin sıcak ışıltısının tadını çıkarmasına izin verdi.

Gecenin yarısına kadar adamın kollarının onu sardığını, dudaklarının onunkilere değdiğini hatırlayarak uyumamıştı. Bir rüya gibiydi.

Ne yazık ki, tüm rüyalar gibi, bir ara uyanması gerekiyordu. Ve uyandığında, yanında horlayan bir Steven vardı.

Ashley telefonundaki dosyayı açtı ve içinde gezindi. Dosya Şubat ayında başlayan ve giderek sıklaşan vurgulamalar sona erdi Nisan ayında aniden. Tekrar geriye doğru kaydırdı. İlk "V ile Öğle Yemeği" 16 Şubat'taydı. Phil'le karşılaşmasından bir gün sonra.

Tesadüf mü? Victoria ve Phil'in ortak noktası ne olabilir?

Ashley burnunu kırıştırdı. Hiçbir yere varamıyordu. Gelen kutusuna dönüp zaman dilimindeki diğer mesajları taramadan önce e-postayı ve tarihini not etti.

Başka hiçbir şey göze çarpmıyordu.

Steven'ın Facebook hesabına geçti. *Şifre123*.

Haber kaynağı ve duvarındaki gönderiler çoğunlukla üniversite arkadaşlarından oluşuyordu. Bunda şaşılacak bir şey yok. Steven'ın arkadaşlarından biri olarak Phil Barden'ı buldu ve etkileşimlerini gözden geçirdi. Şüpheli bir şey yoktu. Fotoğraf beğenileri, rastgele yorumlar. Ama şüpheli bir şey yok.

Ashley mesajlarını açtı. Bingo. Steven belli ki birinin onun eşyalarını karıştıracağını hiç düşünmemişti. Victoria'ya ve Victoria'dan Şubat ayına kadar uzanan düzinelerce mesaj vardı.

Göz gezdirmeye başladı. Ve daha da sinirlenmeye.

Steven'ın Victoria ile ilişkisi hakkında herhangi bir şüphe varsa, mesajlar bunları ortadan kaldırdı. Yetkinin kimde olduğu da belliydi. Victoria buluşma zamanlarını ve yerlerini belirliyor, Steven'a işle ilgili konularda talimat veriyor ve kıyafetlerini seçiyordu.

"Yarın kırmızı kravatı tak. Lacivert ceketinle nasıl göründüğünü seviyorum."

Ashley'nin kanını gerçekten kaynatan mesajlar, kendisinden bahsedenlerdi.

"Küçük işinin sizin kariyeriniz kadar önemli olabileceğini düşünmesi çok üzücü."

"Evden bu şekilde çıkmasına nasıl izin verdin? O saçma kıyafetine gülmeden ona bakamadım. Acınası. Seni toplum içinde asla böyle utandırmayacağımı biliyorsun."

Ve tabii ki Steven'ın şefkatli tepkisi.

"Anlaşmayı yaptığında, tamamen seninim. Yeni bir işe ve yeni bir hayata başlamak için sabırsızlanıyorum. Seninle!"

Ashley'i yeni kız arkadaşıyla güç oyununda bir piyon olarak kullanıyordu.

Adam domuzun tekiydi. İkisi de iğrençti ve başlarına gelen her şeyi hak ediyorlardı.

Ashley saate baktı. Birkaç dakikası daha vardı. hazır olması gerekiyordu. Steven'ın tarayıcı geçmişine üstünkörü bir göz atmaya karar verdi.

İnternette bu kadar çok porno sitesi olduğunu bilmiyordu. Ve nişanlısı bunların her birini ziyaret etmişti.

Geçmişte gezinirken, xxx'ler arasından sıyrılan bir Facebook adresi gördü. Steven bu adresi defalarca ziyaret etmiş ve hatta yer imlerine eklemişti.

Bağlantıya tıkladı ve resmi anında tanıyarak midesinin bulandığını hissetti. Georgie, Cabo'da bir plajda büyük güneş gözlükleri ve çok küçük bir bikiniyle bronzlaşmış ve mutlu görünüyordu.

O ahmak en iyi arkadaşına mastürbasyon yapıyordu.

Bu küçük keşif Ashley'i çileden çıkarmaya yetmişti. Her şeyi dikkatlice yerine koydu ve tarayıcı geçmişini oturumundan sildi. Bir yandan da kusmayı ya da ateşe vermeyi düşünüyordu.

Steven'ın sahip olduğu her şeyi.

Bu küçük bilgiyi Georgie dahil kimseyle paylaşmamaya karar verdi. Steven'ın sürüngenliğiyle başkalarının midesini bulandırmaya gerek yoktu.

alışkanlıklar.

Mutlu olduğu yere gitmenin ve başka hiçbir şey yokmuş gibi davranmanın zamanı gelmişti.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Ashley, iki blok ötedeki garaja park etti ve yürüyüşünü, bunalımdan çıkmasına aracılık etmek için kullanmaya çalıştı. Ama işe yaramadı.

Mağazaya vardığında hala öfkeliydi ve Baş ağrımaya başlamıştı ve ön tarafa park etmiş iki siyah cipi fark edince daha da kötüleşti. İkisinde de Baine Güvenlik'in sade çıkartmaları vardı.

Ashley kapıya doğru ilerledi ve neredeyse bir merdivenin ayağına takılıyordu.

"Bunun için üzgünüm," diye cıvıldadı adam - çok genç bir adamdı, Ashley fark etti - merdivenin tepesinde. Tünediği yerden koşarak indi ve elini uzattı. Elinde hâlâ bir tornavida olduğunu fark edince onu cebine soktu.

"Siz Bayan Sapienza olmalısınız. Ben Dax. Bay Baine size büyük bir tur attırmamı söyledi."

"Dax?" Bu bir şeyin kısaltması mıydı? "Bay Baine bana neyi gezdirmenizi istiyor?"

"Yeni güvenlik sisteminiz," diye kolunu mağazanın etrafında genişçe salladı ve Ashley birkaç gizli güvenlik kamerasını fark etti.

"Ashley! Canım benim!" Koyu kıvrıcık saçlı, uzun boylu bir kadın Ashley'e doğru arı gibi koştu.

"Barbara! Ne zaman döndün?" Ashley kollarını kadına doladı ve sıktı. "Gelecek haftaya kadar dönmeyeceğini sanıyordum."

"John'un bu hafta sonu 45. kez bir araya gelebilmesi için seyahatimizi kısa kestik. Ama benden bahsettiğimiz yeter. Bu harika değil mi?"

Ashley mağazanın etrafına baktı ve elektronik aletler ve tabletlerle uğraşan diğer iki Baine çalışanını gördü.

"Bütün bunlar da ne?"

"Arkadaşınız Bay Baine benimle temasa geçti. Mağazanın sisteminin bir güncellemeye ihtiyacı olduğunu bildiğini söyledi, ki gerçekten de öyleydi ve elinde test edilmesi gereken yeni bir sistem varmış." Barbara ellerini birbirine vurdu, yarım düzine bilezik şingirdiyor.

"Jason bize bir güvenlik sistemi mi verdi?" Ashley gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı.

"O yaptı!" Barbara ellerini birbirine kenetledi. "Biz bir ödeme yapıyoruz gülünç derecede cüzi bir aylık izleme ücreti, ki bizden hiç ücret almayacaktı ama ben ısrar ettim."

Ön kapının zili yeni birinin geldiğini haber veriyordu. Barbara geçmişe baktı

Ashley. "Ben bu hanımlara yardım edeceğim, Dax, sen de Ashley'e etrafı gezdirebilirsin. Sonra görüşürüz." Göz kırptı ve müşterileri selamlamak üzere yola koyuldu.

"Bayan Sapienza," diye yaklaştı Dax. "Biraz vaktiniz varsa, size sistemi göstereyim."

Kırk dakika sonra Ashley arka koridordan kaçtı. Sadece birkaç derin nefes alacak ve kimseyi öldürmemeye çalışacaktı. Öldürme mesafesi içinde olanlar zaten sadece teminattı.

Önce Steven'ın aldatıcılığının ve iğrençliğinin katmanlarını kaldırarak kendisini dünyanın en büyük aptalı gibi hissetmesini sağladı. Ve şimdi, Jason

ve işyerini istila ediyor. Lanet olsun. Dwell onun sığınağıydı. Burada müdahaleye ihtiyacı yoktu. Aklından ne geçiyordu?

Arka kapıyı iterek açtı ve gri takım elbiseli şık bir sarışını ürküttü.

"Özür dilerim! Burada kimsenin olduğunu fark etmemiştim." Ashley güneş ışığına doğru adım attı.

Kadın bakışlarını elindeki tableten kaldırdı. "Bana bir iyilik yap iyilik," dedi kırpılmış bir İngiliz aksanıyla. "Burada dur ve bunun işe yarayıp yaramadığını görmeme izin ver."

"Anladığım kadarıyla sen de Baine'le birliktesin."

"Elbette," dedi kaşlarını çatarak ekrana bakarken. "Tamam, şimdi yüzünü kaldır." Ashley çenesini kaldırdı. "Tam olarak neyi test ediyorsunuz?"

"Mmm-hmm, şimdi arkanı dön ve yüzünü kapıya dön," dedi, ekrandan başını kaldırmadan eliyle işaret ederek. "Tamam, aşağı bak ve yavaşça dön etrafta."

Ashley kendini dans eden bir maymun gibi hissederek itaat etti. "Dur. Yüzünü aşağıda tut. Tamam, bu iyi." Hâlâ kaşlarını çatarak başını salladı ve ekranda birkaç kaydırma daha yaptı. "Mükemmel."

Tableti kolunun altına sıkıştırdı ve elini uzattı. "Patricia." "Ashley." Tokalaştılar.

"Pekâlâ Bayan Sapienza. Eminim Dax size sistem hakkında genel bir bilgi vermiştir. Şimdi size bu özel parçanın nasıl çalıştığını göstereyim."

Tableti Ashley'e doğru çevirdi. "Burada arka kapının video görüntüsünü göreceksiniz. Nispeten geniş bir açı. Hareket algılandığında, hareket durana kadar sistem otomatik olarak kayda başlar."

Ashley sahte bir ilgiyle başını salladı. Hâlâ içinde kaynayan öfkeyle meşguldü.

"Şimdi, bu hala geliştirilmekte olan yeni bir özellik, ancak Bay Baine bunun test etmek için doğru sistem olacağını düşündü." Patricia ekrandan bir video seçti ve oynat tuşuna bastı.

Ashley mağazanın arka kapısındaki kamera görüntülerini izledi. Kapı açılmadan ve Patricia dışarı çıkmadan hemen önce Patricia'yı tek başına, tabletin üzerine kapanmış halde gördü.

Kamera hemen yakınlaştı ve onun yüzüne kilitlendi. "Vay canına."

"Gerçekten de öyle," diye başını salladı Patricia. "Bu bir yüz çizgisinin başlangıcı

departmanımın üzerinde çalıştığı tanıma projeleri. Kameralar yüze kilitleniyor ve mümkün olduğunca farklı açılardan yakalamaya çalışıyor. Bu, güvenlik görüntülerinden kişilerin tanınmasını çok daha verimli hale getirecek."

"Bu çok etkileyici."

Patricia hızlıca başını salladı. "Bay Baine projeden memnun görünüyor."

"Doğru. Bay Baine." Ashley, Bay Baine'in herhangi bir şeyden ne kadar memnun olduğunu umursamıyordu. Onunla sınırlar hakkında yüksek sesle konuşacaktı. "Teşekkür ederim Patricia. İzin verirsiniz, sanırım gidip Bay Baine ile konuşacağım. Baine."

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Barbara, Ashley'in Jason'la "sistemi tartışmak" için gitmesine izin vermekte bir sakınca görmedi. Ashley kapıdan çıkarken ona, "Lütfen ona hepimiz adına teşekkür ettiğimizi söyle," diye hatırlattı.

"Neden başka kimse bu duruma üzülüyor?" Ashley garajdan çıkarken kendi kendine mırıldandı. Bu bir borç gibi hissettiriyordu. Kim böyle bir şeyi

Karşılığında bir şey beklemeden cömertçe?

Jason'ın ofis binasını bulmak zor değildi. Şık ve keskin hatlarla şehir merkezinin silüetine doğru uzanıyordu. Ağır cam kapılar mermer bir hole açılıyordu.

lobi ve güvenlik masasının hemen ötesindeki asansörler. O

kartlarıyla girip çıkan insanların akınını izleyecek kadar uzun süre durakladı.

Çipli kartı olmayan Ashley güvenlik masasını tercih etti. "Affedersiniz, Baine Güvenlik'e gitmem gerekiyor."

Resepsiyon görevlisi kibarca, "Elbette hanımefendi," dedi. "Kimliğinizi görebilir miyim lütfen?"

Ashley ona ehliyetini uzattı ve nefesini tuttu. Hiçbir listede yer almayacaktı. Muhtemelen Jason'a mesaj atıp aşağı inip lobide olay çıkarıyorlar.

"Bayan Sapienza, Baine Securities'i ziyaret etmenize izin verildi. Bay Baine size bir geçiş kartı bıraktı, bu kart sizde kalsın, böylece istediğiniz gibi girip çıkabilirsiniz.

Lütfen."

"Özür dilerim, listede olmayı beklemiyordum. Bay Baine'e geleceğimi söylemedim."

Muhafız kıkırdadı. "Eğer onu şaşırtmaya çalışıyorsan, hiç zahmet etme. Hiçbir şey onu geçemez."

Yani onu bekliyordu. O daha karar vermeden onu bekliyordu. Nedense bu onu daha da sinirlendirmişti. Ashley savaşa hazır bir şekilde asansörlere doğru yürüdü.

Kapılar açıldı ve kendini onunla yüz yüze buldu. Tam 1.80 boyunda mükemmel bir adam. Ve adam kesinlikle şaşırmış görünmüyordu.

Jason kızın eline uzandı, kız başını sallarken bile eli otomatik olarak kalkıp Jason'ın elini karşıladı.

"Ashley. Seni gördüğüme sevindim. Yukarı gel." Ashley başını sallamaya devam ederken, adam onu asansöre geri çekti.

Asansörde bir yığın insan onlara katıldı, neredeyse hepsi Jason'a başını sallayarak ya da ismiyle selam vererek. O da onların selamlarına isimlerini kullanarak karşılık veriyordu, çünkü Jason elbette herkesi tanıyordu. Hâlâ onun elini sıkıca tutmaya devam ediyordu.

"Burada olacağımı nereden biliyordun?" dedi, asansör yükselirken sesini alçak tutarak.

Jason omuz silkti ve bakışlarını ileriye doğru çevirdi.

Ashley adrenalinin onu 20 kat yukarı, Baine Security'nin binanın en üst iki katını işgal ettiği yere taşınmasına izin verdi. Kapılar açıldığında Jason onu resepsiyona doğru çekti.

"İyi günler Bay Baine," diye cıvıldadı Baine Güvenlik'in masasının arkasındaki genç adam.

"Will." Jason başıyla selam verdi ve hiç duraksamadan Ashley'i koridorun sonuna doğru sürükledi.

Resepsiyondaki adamın ofisteki herkesi arayıp Bay Baine'in ofiste bir kadını sürüklediğini söylediğini hissediyordu. Tabii bu bir günlük olay.

Jason aniden durdu ve Ashley yüzünü onun yüzüne çarptı. sağlam bir sırt. Onu kendi tarafına çekti. "Ashley, bu Mona. Mona, bu Ashley. Doğum gününde bu kadar mutlu olmanın sebebi Ashley. hediye."

Ashley refleks olarak kocaman masanın arkasındaki kadına gülümsedi. bir çift buzlu cam kapıyı koruyordu. Gümüş rengi saçları toplanmıştı. topuz yapmıştı. Ceketini ince omuzlarına, özel dikim olduğunu ima eden hassas bir şekilde oturtuyordu. Yüzü yaşıyla ilgili hiçbir şey ele vermiyordu. Keskin

Mavi gözleri şık gözlüklerinin arkasından Ashley'i ölçüyordu.

Pembe calla zambaklarıyla dolu cam vazo masasının ön köşesinde duruyordu. Ashley, Lorenzo'nun kendini aştığını fark etti.

"Demek övgüyü hak eden sensin," diyerek sandalyesinden kalktı ve Ashley'e baktı.

Ashley, kütüphaneciyle yüz yüze gelen gürültücü bir öğrenci olduğu hissine kapıldı.

"Bu güzel hediye için teşekkür ederim," dedi Mona, yüzü bir anne gülümsemesine dönüşerek yumuşadı ve Ashley rahatladığını hissetti.

"Çok rica ederim. Jason sizi çok iyi tanıyor ve bana önerilerde bulunmam için iyi bilgiler verdi. Belli ki seni çok önemsiyor."

"Sana ondan hoşlanacağını söylemiştim." Jason Mona'ya göz kırptı ve Ashley'i arkasından kapıya doğru çekti.

"Bekle bir dakika, Jason. Bayan Sapienza'yı ininize sürüklemeyen önce, saat üçteki randevunuzu unutmayın ve yarın sabahki toplantınız için avukatlardan formları aldım. Onlar olmadan ofisten ayrılma."

Neden burada herkes ona "Bayan Sapienza" diyor? Bir not mu vardı? Ashley ayrıca binada Jason'a "Jason" diye hitap eden tek kişinin Mona olmasının da ilginç olduğunu düşündü.

Kaşlarını çatı ve saatine baktı. "Sorun değil. Evrakları arabama gönderin."

"Sizinle tanıştığım memnun oldum, Bayan Sapienza."

Jason, Ashley'i de yanına alarak cam kapıdan içeri girdi.

"Seninle tanışmak güzeldi, Mona. Vazoyu beğendiğinize sevindim -" Cevabı kapıların kapanmasıyla kesildi.

Jason'a doğru döndü. "Bu çok kabaydı! Lafi açılmışken, benim istemediğim bir güvenlik sistemiyle mağazamı işgal etmen de neyin nesi?"

Adamın ağzı onunkinin üzerindeydi ve kadının tiradını ve düşünce akışını kesmişti. Jason onun yüzünü kavradı ve dudaklarını acil bir saldırıyla onunkilerin üzerinde gezdirdi.

Onun içinde eridi, elleriyle ceketinin yakalarını kavradı. Adamın elleri kadının kalçalarına inerek onu kendine doğru daha sıkı çekti. "Dün gecedan beri bunu yapmayı düşünüyordum," dedi öpücükler arasında.

Ashley sağduyusundan geriye kalanlara tutundu ve onu bir adım geriye itti.

"Neden bize bir güvenlik sistemi verdiniz?" Sesindeki nefessizliği gizleyemedi ama ters ters bakmayı başardı.

"Bu, boğulmakta olan denizciye can simidini neden denize attığını sormak gibi bir şey değil mi?"

"Hayır. Bu, küçük bir perakende mağazasına neden hiçbir şey istemeden on binlerce dolar değerinde bir güvenlik sistemi kurduğunuzu sormak gibi bir şey.

geri dönün."

"Kızgınsın."

"Tabii ki kızgınlım!" Ashley dönerek geniş bir alana yayıldı. Ofiste. "Arkamdan patronuma gittin. Teknoloji ineklerinden oluşan ekibinle mağazayı işgal ettin. Ve bu konuda bana tek kelime bile etmedin." Maddeleri parmaklarıyla işaretledi. "Bunun sıradan bir ev güvenlik sistemi olmadığından bahsetmiyorum bile. Maliyetini hayal bile edemiyorum."

Jason düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. "Yani, bir işyeri sahibine sizi ve iş arkadaşlarınızı çalışırken daha güvende tutacak, karşılıklı yarar sağlayacak bir teklifle gittiğim için kızgınsınız. Ve sonra da bana profesyonel ekibime çok yeterli bir güvenlik sistemi kurduracağım. Tüm bunları, aynı zamanda yatmak istediğim kadın olan işletme müdürüne danışmadan yaptım."

Ashley kekeledi. Sözlü tartışmalar onun güçlü yanı değildi. Her zaman kendini deliye kaptırır ve sonraki birkaç saatini aynada parlak cevaplar bulmakla geçirirdi.

Zemin kaybettiğini hissedebiliyordu. "Bana sormalıydın." "Hayır diyecektin."

"Peki neden?"

"Çünkü bunun çok pahalı bir hediye olduğunu ve muhtemelen kontrolün sizde olduğunu hissettiğiniz tek yer olan işinize çok fazla müdahale ettiğini düşünürsünüz. Ayrıca, muhtemelen 'seksi güvenlik uzmanının' sizin ve mağazanızın etrafında gizlenerek ne yaptığına dair spekülasyonlarla yüzleşmek istemezsiniz."

Ashley dudağını ısırdı. Evet. Bu hemen hemen onun argümanıydı. "Yani hayır diyeceğimi ve neden hayır diyeceğimi biliyordun ama yine de yaptın."

Her neyse?"

"Tehditleri azaltmak için çok az şey yapan bir ortamda çalışıyorsunuz." Ses tonu artık kırılmıştı.

Kadın araya girmek için ağzını açtı ama adam devam etti.

"Mağazanızın sistemi eksikti, ki bu şehirde bu sadece dikkatsizlik değil, tehlikelidir. Bunu düzeltecek kaynaklara sahibim. Herkes kazanır."

"İstilacı. Bu ... Ve neden mağazanın güvenliği konusunda bu kadar endişelisiniz?"

"Güvenliğiniz," diye düzeltti, öfkesi ortaya çıkmaya başlamıştı.

"Güvende olmanı istiyorum." Ona doğru yürüdü.

"Peki ya bizim hakkımızda spekülasyon yapan insanlar?"

"Bırak onları." Jason onu kollarının arasına çekti. "Seni istiyorum. Ve güvende olmanı istiyorum." Ashley direncinin kırıldığını hissetti. Onunla birlikte düşünemiyordu.

çok yakındı, elleri onun üzerindeydi.

"Kahretsin, Jason. Kızgınlığım bitmedi."

Kucaklaşırken boğuştu. Öfke şehvetle savaşıyordu. Ashley onu karnında sert bir şekilde hissetti ve kendini ona karşı bastırmaktan alıkoymadı. Jason'ın elleri Ashley'in sırtından aşağıya doğru inerek onu kendine çekti. Elleri

Daha da aşağıya, kadının arkasına ve eteğinin kenarına doğru kayd. Ellerini ustalıklarla eteğinin altından geçirip yukarı kaldırdı, eteği beline doladı ve bacaklarını çıplak bıraktı.

Ağızları savaşıyor, daha fazlası için zorlanıyordu. Elleri arkasına döndü, sıkı; onu kendisine doğru kaldırdı. Ashley bacaklarını onun beline doladı ve ereksiyonuna karşı yerleşti.

Dantelli tangası hiçbir koruma sağlamıyordu.

Jason onu uzun, alçak bir kanepeye taşıdı ve üzerine yığıldı. Bacaklarının arasına yerleşti ve onun sıcaklığının tam ortasına bastırdı. Bu Tek gürültü ağır nefesleri ve ara sıra çıkan inilti ya da hırıltılardı. Bluzunu kuvvetle çekerek açtı ve ellerini göğüslerine götürdü. Dikkatini çok fazla dağıttığından, sütyeninin yumuşak kapları aşağı doğru itilerek kıvrımları ona çıplak bırakıldı.

Ashley uzanıp onu pantolonunun üzerinden kavradı. Adam inledi ve kadın daha sert sıkı.

"Seni istiyorum," diye homurdandı ağzı meme ucunun üzerine yerleşirken. Nazik tatlar yoktu. Üzerine yapıştı ve emmeye başladı. Ashley ona karşı kemerli, ona her şeyi sunuyordu.

Düşünemiyordu. Daha yakın olması gerekiyordu. Onun tenini kendi teninde hissetmeye ihtiyacı vardı. İçine girmesine ve onu unutturmasına ihtiyacı vardı.

Her şeyi.

Parmakları ağzından hâlâ nemli olan meme ucunu bulurken, ağzı diğer göğsüne doğru hareket etti. Diğer ağrıyan ucu dudaklarının arasına alırken bile parmakları çekiştirdi ve yuvarladı.

"Jason, lütfen! Sana ihtiyacım var."

"Adımı tekrar söyle. Beni istediğini söyle."

Elini aralarından çekip kurtardı ve önündeki kat kat giysileri görmezden gelerek merkezine doğru bastırdı.

Ashley inleyerek, "Jason, seni istiyorum," diye fısıldadı. "Seninle birlikte olmak istiyorum."

Ağzını yeniden ele geçirmek için göğsünü yeterince uzun süre serbest bıraktı. Dili vahşi bir seks taklidiyle kızın ağzına girdi.

Ona karşı tekrar itti ve Ashley cinsiyetinin sürtünmeden sıkıldığını hissetti.

Jason çakıllı meme ucunu parmaklarının arasına aldı, sıktı ve çekiştiriyordu. Parmaklarının yerini ağzı aldı ve gergin tepe dilini zorlayana kadar emdi. Eli vücudundan aşağıya, eteğinin üzerinden çıplak kalçasına doğru kaydı.

Ashley refleks olarak kalçalarını daha geniş açtı.

Jason dizlerinin üzerinde doğruldu ve parmaklarını kadının bacaklarının arasından ipeksi bariyere doğru kaydırды.

Ashley onun parmaklarına karşı direndi. Ona daha yakın olmak istiyordu. İçeride. İki parmağı ince bariyerin altından kayarak ona dokundu.

"Tanrım, Ashley."

"Jason, istiyorum -"

Masaüstünden ve telefonundan gelen ikiz uyarılar trans halini bozdu. Mona dahili telefondan "Saat 3'teki randevunuz geldi," dedi.

Ashley, Jason'ı itti ve eteğini düzelterek koltuktan kalktı.

"Lanet olsun, Ashley." Çılgınca yamuk duran kravatına saldırdı. "Bu benim suçum mu?" Öfkesi parmaklarını tekrar kırmakla tehdit ediyordu. bluzunun düğmelerinde tökezledi.

Jason kravattan vazgeçti, onun yerine bileğini tuttu. "Bana her şeyi unutturuyorsun." Kızın ağzına sert bir öpücük kondurdu ve daha fazlası için harekete geçmeye hazır görünüyordu.

Ashley elini ağzına götürdü. "Yine unutuyorsun."

Onun gözlerindeki gri ve kahverengi parıltıların keskinleşmesini izledi. Jason onu bırakmadan önce elini öptü.

Ona unutturdu. Jason Baine gibi kontrollü bir adam için bu büyük bir başarıydı. Elini uzatıp adamın kravatını düzelitti. "Devam edecek miyiz?"

"Devam edecek," diye kabul etti. "Yakında." Bu bir sözdü. Ya da bir tehdit.

Jason, kızın eteğini kalçalarının üzerinden aşağıya indirirken zaman harcadı ve

bluzunu düzeltiyordu. "Sanırım düğmelerinden birini kaybettim." Hiç de özür dilememiş gibi sırttı.

Ashley aralıklı kumaşı bir arada tuttu. "Neyse ki arabada bir kazağı var."

Başını kaldırdı ve onun kendini beğenmiş sırıtışını yakaladı. "Bunun sizi iş yerime gülünç derecede pahalı bir güvenlik sistemi kurmanın nasıl uygunsuz bir mahremiyet ihlali olmadığını açıklamaktan kurtaracağını

sanmayın."

"Senin her zaman güvende olmanı istiyorum." Bunu gerçekçi bir şekilde söylemişti ve bu onun kalbinin yerinden fırlamasına neden olmuştu. Romantizm ve mantık savaşıyordu. Adam önemsiyordu. Hem de çok. Onu güvende tutmak isteyecek kadar. Ama bu öyle abartılı bir jestti ki kendisini rahatsız ve borçlu hissetmesine neden oldu.

"Bunu Barbara'nın yanından nasıl geçirdin?"

"Barbara senin kadar alaycı ve şüpheli değil. Basit bir işlemdi. Sisteminde bir güncellemeye ihtiyacı vardı ve bende de piyasaya sürülmeden önce test edilmeye hazır bir tane vardı."

"Jason'ın parmak izi tarayıcısı var."

"Retina tarayıcısını seveceğini düşünmemiştim. Dax sana telefonundan nasıl çalıştıracağını gösterdi mi?"

"Bu konuda hâlâ mutlu değilim."

"Biliyorum ve beni şımartmaya istekli olduğunuz için minnettarım."

"Çok cömert, çok beklenmedik hediyeniz için teşekkür ederim," dedi kibarca.

"Sistemden mi bahsediyorsun yoksa az önce kanepede olanlardan mı?"

Ashley onun koluna vurdu. "Saçmalıyorsun."

"O zaman sana bunları verdiğimde bana şaka yapacaksın." Masasına geçti ve bir zarf aldı.

Ashley içeri baktı. "Park kartları?"

"Sen ve dükkândaki diğer kızlar için. Artık geceleri garaja yürümek yerine dükkana yakın bir sokağa park edebilirsiniz."

Ashley derin bir iç çekti.

"Yine mi sinirleniyorsun?" Kızın çenesini yukarı kaldırdı.

Başını iki yana salladı. "Sanırım kafayı buldum. Şimdi sadece yorgunum. Ve madem garip hediyeler değiş tokuş ediyoruz, işte seninki." Flaşı avladı çantasından çıkarıp ona uzattı.

"Henüz suçlayıcı bir şey bulamadım ama bulacağız. O çok zeki değil."

"Gitmene izin verirse olmaz," dedi ve elini tekrar öptü.

Jason bir kolunu ona doladı. "Haydi, sana arka çıkışı göstereyim de az önce hırpalanmış gibi görünürken yedi Avusturyalı iş adamıyla tanışmak zorunda kalmayasın."

BÖLÜM YIRMI İKİ

Sonraki birkaç gün casusluk oyunlarına ya da Jason'a kafayı takmaya çok az zaman bırakarak geçip gitti ama Ashley yine de her ikisinden de biraz yapmayı başardı. Adli tıp

Sabit diskin görüntülenmesi biraz zaman alacaktı, bu yüzden Steven'ın Facebook hesabını taramak için her gün bir fırsat yaratmaya çalıştı.

Evdeki bilgisayarına bir kez daha bakmak için can atıyordu ama bunu yapmak için güvenli bir fırsat bulamamıştı.

Yine de yakında bir şeyler yapmak zorunda kalacaktı. Onunla evde geçirdiği ve sekse dönüştürmeye çalıştığı yemekli geceden sonra Ashley daha fazla dayanamayacağından emindi. İkisinden biri ölecekti. Ya adam cinayetten ya da kadın anevrizmadan.

Jason'ı pazartesiden beri görmemişti ve düşünceleri Steven'dan ve mevcut durumdan çok Jason'a takılmıştı. Ashley kendini lisenin oyun kurucusuna aşık olmuş bir genç gibi hissediyordu.

Kendi kendine, odağını kaybetmeyi göze alamayacağını söyledi. Steven hayatından çıktıktan sonra Jason'ı keşfedebilirdi. Onun her santimini. Bu da Steven'dan vebadan kaçır gibi kaçmayı bırakıp ondan bilgi almaya başlayacağı anlamına geliyordu.

Bunu yapmanın en iyi yolu büyük bir yemek pişirmek ve onu alkolle doldurmak.

Eve vardığında Steven'ı bir reality şova dalmış halde buldu. "Selam bebeğim," diye seslendi kanepeden.

Ashley market poşetlerini tezgâhın üzerine kaldırdı. "Hey." Önündeki sehpanın üzerinde boş bir bardak gördü. Mükemmeldi. Çoktan başlamıştı.

Bara doğru yürüdü ve onun için cömert bir viski doldurdu ve akşam yemeği için bir şişe şarap aldı. "Bu akşam spagetti yapacağım."

"Harika," dedi, dikkati hâlâ ekrandaydı.

Ashley içkiyi onun önüne bıraktı ve boş bardağı mutfağa götürerek yiyecekleri boşaltmaya başladı.

Genellikle spagetti yaptığında sos için büyükannesinin tarifini kullanırdı. Ama Steven için yaparak bir aile geleneğini bozmak istemedi, bu yüzden onun yerine mağazadan satın almayı tercih etti.

Ashley şarabı açtı ve sarımsaklı ekmeği fırına sürmeden önce iki bardak doldurdu.

Makarnayı kaynayan suya ekledi ve sosu kaynamaya bıraktı. Yemek yapmak onu her zaman rahatlatırdı. Ama bu gece değil.

Ashley, Jason'ın bugün ona gönderdiği yeni aygıtın hâlâ güvende olduğundan emin olmak için çantasının cebine uzandı. Bu küçük bellek Steven'in cep telefonu içindi. Ama üzerinde olmadığı tek zaman uyuduğu zamanlardı.

Sadece fişe takıp senkronize olmasına izin vermesi gerekiyordu ve bir şekilde Steven'in tüm mesajlarını ve tarayıcı geçmişini sihirli bir şekilde kopyalayacaktı. Tekrar ediyorum, bu yasanın hafif bir dolanmasıydı. Ama Steven'sız hayatına geri dönebileceği anlamına geliyorsa gerçeği çarpıtmaya hazırdı.

Makarnayı süzerken fırının zamanlayıcısı vızıldadı. Ashley spagetti ve ekmeği tabaklara koyup masaya taşıdı.

"Yemek hazır."

Bir şişe şarap almak için mutfaka geri döndü.

Çalışma zamanı gelmişti. Steven yemeğe daldı ve Ashley de şarabını doldurduğundan emin oldu. "Bugün iş nasıldı?" Bir parça sarımsaklı ekmek yedi.

"Her zamanki gibi," dedi bardağına uzanırken. "Bu bir şaka. Ben bunca zaman ve emek harcıyorum, ortaklarım ise sadece ödülleri topluyor. Ben hiçbir şey alamıyorum."

Ashley, "Son ikramiyen oldukça iyiydi," diye söze girdi.

"Enayi parası. Kelimenin tam anlamıyla," diye homurdandı.

"Neredeyse utanç verici. Küçük bir ortağın eve ne götürdüğünü biliyor musun? Benim maaşımın üç katı kadar. Ve *bu* ikramiyeler konuşmaya değer şeyler."

"Neden seni ortak yapmadıklarını düşünüyorsun?" Ashley tabağındaki eriştelerle oynadı.

Steven peçetesine ağzını sildi ve bardağını tekrar eline aldı. "Victoria benden alabilecekleri her şeyi almaya çalıştıklarını söylüyor. Sanki bir çeşit hizmetçiymişim gibi. Aynı şeyi ona da yapıyorlar."

Onun cesaretine inanamıyordu - yoksa bu aptallık mıydı? - Bu kadar rahat bir şekilde ona metresinin adını söylemesine inanamıyordu.

"O aileden biri. Ortak olması garanti değil mi?" Ashley Victoria'nın adını söylemeye bir türlü cesaret edemiyordu.

"Bu yüzden ona çok daha sert davrandıklarını düşünüyor. Bu yüzden ayrılmak istiyor. Böylece büyükbabasına onun düşündüğünden daha değerli olduğunu kanıtlayabilecek."

"Sence gerçekten aileden olmadığı için mi?" Ve sadece zayıf bağlantılardan faydalanmaya çalıştığından mı?

"Sadece kendilerini tehdit altında hissediyorlar. Ama gittiğimizde pişman olacaklar."

Ashley onun kadehine biraz daha şarap doldurdu ve kendi kadehini doldurmadan önce ne halt edeceğini düşündü.

"Yani Victoria da mı şirketten ayrılıyor?" Ashley kadının adını duyduğunda öğürmediği için kendini tebrik etti.

Steven başını salladı ve bir parça daha sarımsaklı ekmek aldı. "Evet, bazı ortaklı işlerde sırayı alan kişi o."

Ashley bakışlarını tabağından ayırmadı. "Hangi firmaya bakıyorsun?"

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Önce halletmesi gereken bazı detaylar olduğunu söyledi." Ağzını tekrar sildi ve şarabın kalanını bitirdi, sandalyesine yaslandı. "Yakında kararları ben vereceğim. Önemsemişim şey bu."

###

Alarmını gece yarısına kurmayı düşünmüştü ama yanında mışıl mışıl uyuyan Steven'ı uyandırmaktan korkuyordu. Uyandırmadı. zaten alarma ihtiyacı vardı. Ashley saatler önce yatağa girdiğinden beri gözlerini bile kapatmamıştı.

Bu gece bazı cevaplar alacaktı ve bunu düşünmek bile onu uyanık tutmaya yetiyordu.

Ashley nefesini tuttu ve parmak uçlarında Steven'ın komodinine doğru ilerledi. Onun

Derin ve düzgün nefes alıyordu ve ara sıra horlaması ona dışarıda olduğuna dair güvence veriyordu.

Çok dikkatli bir şekilde telefonu masadan kaldırdı. Şarj aletinin fişini çekmeden önce bir horlama sesi daha duymayı bekledi. Ashley ekranın ışığını engellemek için telefonu göğsüne bastırdı ve sessizce odadan çıktı.

Işıkları kapalı tutarak çatı katından Steven'ın odasına doğru koştu. çalışma alanı. Sürücü telefonunu okurken, onun telefonunu

e-postasına bir kez daha baktı. Gönderilenler klasörüne henüz göz atmamıştı ve orada bulmaya değer bir şey olup olmadığını merak ediyordu.

Masasındaki sandalyeye oturdu ve gıcırtıyı duyunca yüzünü buruşturdu. Endişeli kulaklarına, sessiz apartman dairesinde bir silah sesi kadar gürültülü geldi. Kadın bir dakika boyunca dikkatle dinledi ve yatak odasından gelen yaşam seslerini aradı.

Steven'ın hâlâ uyuduğundan emin olduktan sonra küçük sürücüyü cep telefonunun bağlantı noktasına taktı ve senkronizasyon düğmesine bastı. Yanıp sönen yeşil bir ışık senkronizasyonun devam ettiğini gösteriyordu. Jason bunun 15 dakika kadar süreceğini söylediği için Steven'ın e-postasını bilgisayarda açarak casusluk faaliyetini ikiye katladı.

Phil'le karşılaşması konusunda hâlâ kafasını kurcalayan bir şeyler vardı. Phil'in mesajına cevap verip vermediğini merak ediyordu.

Ashley gönderilenler klasörünü açtı ve alıcıya göre sıraladı. Bingo. Orijinal mesajın alınmasından iki gün sonra Philip Barden'a bir yanıt.

Ashley e-postanın
önizlemesini yaptı. *Kime:*
pbardman@corelink.com
Kimden:
steve.noll@emax.net *Selam*
dostum,

Seni görmek de çok güzel! İkimiz de aynı şehirde olduğumuz için kesinlikle daha fazla bir araya gelmeliyiz. Yani iş hâlâ boktan mı? Bu çok komik.

Milyar dolarlık satın almaların ayak işlerini, iki yıl önce Mezunlar Günü'nde pinpon masasına kusan bir adam yapıyor. Adamlarla takılamıyor

Ortaklar gibi büyük paralar kazanamıyoruz. Bu yaşta tüm işi yapıp hiçbir eğlenceye sahip olamamak berbat bir şey. Bir araya gelmek istiyorum gelecek Perşembe iş hikayelerimizi paylaşır mıyız? Diğer e-posta adresimden bana haber verebilirsiniz sgnoll@gmail.com.

Başka bir e-posta hesabı daha vardı. Ashley telefonuyla ekranın fotoğrafını çekti. Jason'a nereye bakması gerektiğini söyleyebileceğinden emin olmak için keşfini adım adım belgelemek istiyordu. Telefonu tekrar masaüstü ve bir tarayıcı penceresi açtı Elbette, geçmişte Gmail'e birkaç ziyaret buldu.

Her seferinde bir şey, diye kendini uyardı. Gönderilen mesajlar klasörünü tarihe göre yeniden düzenledi ve programdan çıktı. Giriş

sayfasına döndüğünde durakladı.

Steven önemli bir şeyi saklamak için yeni bir e-posta hesabı oluşturmak için büyük çaba sarf etmişti, bu yüzden farklı bir e-posta hesabı kullanması gerekmez miydi?

Şifre?

Şifre123.

Giriş hatası. Lanet olsun!

Ashley sandalyede arkasına yaslandı ve parmaklarını sessizce masaya vurdu. Ne olabilirdi? Hesap kilitlenmeden önce kaç deneme yapması gerekiyordu?

Gözlerinin masasının enkazını taramasına izin verdi. Yapışkan notlar, zarflar ve paket menüler. Herhangi birinin üzerine yazılmış olabilirdi. Ashley içini çekti ve gözlerini kapattı. "Bir pislik gibi düşün," diye fısıldadı. "Kendini önemli sanan, aldatan bir pislik olsaydım, bir şeyi saklamak için ne kadar uğraşırdım?"

Sır mı?"

Ashley gözlerini açtı ve klavyeyi gördü. Altına baktı. Masanın üzerinde tek bir sarı yapışkan not vardı.

DoubleD123.

Double D. Victoria's rack'e bir saygı duruşu. Ashley klavyede kasma taklidi yaptı.

Tiyatro bir yana, kumarını test etme zamanı gelmişti.

Nefesini tutarak şifre alanına yazdı ve enter tuşuna bastı. Ekranda dolu bir gelen kutusu açıldı.

Pislik! Victoria Van Camp ve Phil Barden'a ve onlardan gelen düzinelerce mesaj.

Ashley sessizce zaferle havayı yumrukladı. Artık ona sahipti.

Telefondaki sürücü yeşil renkte sinyal veriyordu. İş bitmişti ama Ashley daha yeni başlıyordu.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Ashley kafenin bir köşesinde lattesinin üzerine çökmüş, dua ediyordu ki Kafein gün boyunca ona yardımcı olacaktı. Saat sabahın 6:30'uydu ve bütün gece Steven'in gizli e-posta hesabını taramıştı.

Bu şirin kahve dükkânı evinden ve işinden birkaç blok ötedeydi, bu yüzden nadiren uğrardı ama bugünkü ihtiyaçlarını karşılıyordu.

Jason onu görmeden önce o onu fark etmişti. Antrenman için giyinmiş olsa bile Jason rahat bir otoriteyle hareket ediyordu. Ashley, Jason'ın yüzünün onu aramaktan bulmaya geçişini izleme zevkini tattı. Yüzü aydınlandı.

Güzel bir gün olacaktı.

Jason küçük masalardan oluşan koleksiyona doğru ilerledi.

"Benimle buluştuğun için teşekkürler. Şortunu beğendim. Takım elbiselerden güzel bir değişiklik," diyerek kaşlarını oynattı.

Jason spor şortuna ve uzun kollu tişörtüne baktı. "Şafak öncesi randevuları için genellikle böyle giyinirim."

Oturdu ve Ashley sade bir kahveyi masanın üzerinden ona doğru kaydırды. "Kremalı ve şekerli bir tipe benzemiyorsun."

"Çok zekisiniz, dedektif."

Ashley sıırttı. "Alkışlarınızı sonuna kadar tutun lütfen." Ona telefon fişini ve bir zarf uzattı. "Elimde iyi bir şey var."

Adam rahat bir şekilde gülümsedi ama kadın onun gözlerindeki keskinleşmeyi gördü. "Ne kadar iyi?"

"Neyin peşinde olduklarını, bilgiyi onlara kimin verdiğini ve bununla ne yapmayı planladıklarını biliyorum."

"Ciddi misin?"

"Evet, inanılmaz sayılırım." Eğildi ve dosyaya dokundu. "İşte genel bakış. Steven'in üniversite arkadaşlarından biri şehir merkezindeki bir firmada muhasebeci olarak çalışıyor. Firmanın müşterilerinden birinin bir satın alma işlemini yapılandırmasına yardımcı olmak için angarya işler yapıyor. Milyar dolarlık bir teknoloji girişimi. Anlaşma çok gizli ve gelecek ayın sonunda gerçekleşecek. Steven'la karşılaşır, isim vermeden anlaşma hakkında sıradan bir yorum yapar, Steven da bundan bahseder

Victoria'nın dikkatini çeker. 'Detayları öğren, kim olduğunu bul, bunu ortaklıklar için koz olarak kullanabilirim...' Bilgileri rakip firmadaki bir adama -adını bilmiyorum- kendisi ve Steven için rahat işler karşılığında satmaya çalışıyor."

Ashley koltuğunda geriye yaslandı, yanakları heyecandan kızarmıştı.

"Git

Devam et ve oku. Bu sabah 4'te kopyaları basmak için mağazaya gittim. Neredeyse o lanet alarmı da çalıştıracaktım, ta ki Dax'ın talimatlarını hatırlayana kadar.

telefonumda etkisiz hale getirmek."

Jason bir dakika boyunca ona baktı ve ne dediğini anladı.

"Ne? Çok kahve içtim," diye özür dileyerek omuz silkti.

"Aşırı kafeinli olduğunda çok tatlı oluyorsun."

Burnunu kırıstırdı. "Sadece oku ve bana ne kadar zeki olduğumu söyle." Yerine yerleşti ve onu izledi. Kaşlarının arasındaki çatık çizgi derinleşti. Dışarıdan bir tepki vermeden metodik bir şekilde gözden geçirdi. Ama kâğıtları bırakıp ona baktığında, Ashley enerjiyi görebiliyordu.

"İnanılmazsın Ashley." Sesi sakindi ama zaferin sınırını duyuyordu.

"Onları yakalayacağız."

Ona sırtarak karşılık verdi, anın tadını çıkarıyordu. Son yakındı ve yeni bir başlangıç da öyle.

"Şu anda elbiselerini yırtıp atmak istiyorum," dedi boğuk bir sesle. "Bu düşünceni gelecek haftaya kadar saklaman gerekecek Romeo. Ben birkaç saat içinde ailemin yanına gidiyorum. Yıldönümü hafta sonu. Birkaç günlüğüne hayatımdan çıkmam gerek."

"Pazartesi o zaman," diye göz kırptı. "Birkaç telefon görüşmesi yapmamın sakıncası var mı? Daha fazla kahve içmeyeceğine söz verersen seni daha sonra kahvaltıya götürürüm."

"Mükemmel."

Jason dosyayı yanına aldı ve telefon görüşmesi yapmak için dışarı çıktı. Ashley telefonundan e-postalarını kontrol etmekle meşguldü. İki gündür kontrol etmemişti, ki bu onun için duyulmamış bir şeydi.

Bir gün önce annesinden gelen bir mektup gördü. Konu: Planlar değişti!

Jason döndüğünde, Ashley'i sandalyesinde kambur durmuş, gözlerini telefonuna dalgın dalgın baktı. "Sorun ne güzelim? Kafein mi bitti?"

Ashley iç çekti. "Hayır. Daha kötüsü. Annemle babam iptal etti. Babam anneme bir gemi seyahatiyle sürpriz yaptı."

"Bu korkunç bir şey," dedi yüzünü ekşitmeden. "Ne piç ama."

Ashley gözlerini devirdi. "Korkunç olan, hafta sonunu zaten metresiyle geçirmeyi planlayan Steven'la geçirmem."

"Tüm hafta sonu gitmeni mi planlıyor?"

Ashley kederle başını salladı. "İki saat içinde ayrılmam gerekiyordu. Pazar gecesine kadar dönmeyecektim."

Jason öne doğru eğildi ve onun ellerini kendi elleriyle kapattı. "İki saat sonra yola çıkmaya ne dersin?"

Canlandı ama şüphelenmeye devam etti. "Nereye gidiyorum ben?" "Hiç fanilanız var mı?"

###

Ashley cipin vinil koltuğunda kaydıldı ve penceresinin önünden geçen yeşilliği izledi. Jason bir yandan arabayı sürüyor, bir yandan da konferans görüşmesi. Bu şimdiye kadar yaptığı üçüncü aramaydı. Ama o aldırmadı. Bu ona düşünmek için zaman veriyordu.

Jason'ın kulübesine yaptığı bu yolculuğun nasıl sonuçlanacağına dair aklında hiçbir şüphe yoktu.

Seks. Akıllara durgunluk veren, gerçekliği değiştiren türden. Nabızı hızlandı.

Ona bir bakış attı. Yıpranmış bir kot pantolon ve solmuş bir tişört giymiş olan adam hâlâ seksi görünüyordu ama daha ulaşılabilir bir seksilikteydi.

Ashley duş almak, tıraş olmak ve ailesine gitmek için hazırladığı çantayı yeniden yerleştirmek için zaman ayırdığı için memnundu.

Güle güle rahat şortlar ve atletler. Merhaba uyumlu iç çamaşırları ve sütyenler.

Avuçlarını kot pantolonuna sürttü. Onun ellerinin üzerinde olmasına hazır mıydı?

Jason telefonu kapattı ve yere yakın bir bardak tutucusuna attı. "Bunun için üzgünüm. Hiçbir şey gecikmesin diye işleri yoluna koymaya çalışıyordum. biz yokken."

Ashley başıyla onayladı. "Birinin soruşturma başlatması için yeterli bilgiye sahip olduğumuzu düşünüyor musun?"

"Bence bu sağlıklı bir şüphe için yeterli. Büyükbabamın SPK'da eski bir arkadaşı var ve işe oradan başlayacak."

"Hafta sonu izinli miyiz?"

"Bütün hafta sonu. Aklında bir şey var mıydı?" Yüz ifadesi ona tam olarak aklında ne olduğunu söyledi. Göz kırptı.

"Kulaktan kulağa oynarız ve ne çıkacağını görürüz diye düşünmüştüm," dedi masumca.

Bir elini onun kalçasına koydu ve sıktı. "İçimde bir şeylerin ortaya çıkacağına dair bir his var."

###

Kulübeye giden yol bir araba yolundan çok bir patıkaya benziyordu. İlkbaharın tam çiçeklerini açan ormanın içinden geçen dolambaçlı patikanın tadını çıkardı. Onlar Jason cipi geniş kütük evin önünde durdurduğunda Ashley sadece başını sallayabildi.

"Kulübeye hoş geldiniz." Jason eğildi ve onun emniyet kemerini çözdü.

"Bu bir kulübe değil. Kütükten bir kale," diye düzeltti, dışarıya bakarak. Pencere. Ağaçlarla çevrili L şeklindeki ev iki buçuk kattan daha fazla yükseliyordu. Her yerde pencereler ve evin arkasına doğru uzanan kocaman bir sundurma vardı.

"Gel hadi. Turdan sonra bavullarımızı boşaltırız." Bacağını sıktı ve cipten dışarı kaydı.

Dışarıda ona katıldı, hayranlıkla izliyordu. Ağaçlardan oluşan orman mavi gökyüzüne kadar uzanıyordu. Çiçekli çalılar ve yapısız yaprak dökmeyen ağaçlar evi çevreliyordu ve geniş bir kaldırım taşı yol verandaya çıkıyordu.

Ağaçlarda kuşlar ve sincaplar cıvıldaşıyordu ama en ufak bir trafik ya da insan gürültüsü yoktu.

"Bu inanılmaz. Hiçliğin ortasındaymışız gibi hissediyorum."

Jason onun elini tuttu. "En yakın komşu yarım mil ötede." Batıyı işaret etti. "Kışın ışıklarını gölün aşağısından görebilirsiniz."

Verandaya doğru ilerledi ve cebinden anahtarları çıkardı. Ağır ahır tarzı ön kapılar sessizce tıklayarak açıldı ve Jason kenara çekildi.

Ashley içeri girdi. "Vay anasını, Jason."

Fuayede ona katıldı ve tepkisi karşısında sırtıttı. "Evet, fena değil."

"Fena değil mi?" Ashley homurdandı. Büyük odanın katedral tavanları vardı.

büyük kaba kesilmiş kirişler tarafından yayılmıştır. Deri koltuklar ve sandalyeler, bir çatı katının baktığı oturma alanında iki katlı bir taş şömineyle karşı karşıyaydı. Mutfak ve yemek alanı sağ taraftaki alanın çoğunu kaplıyordu.

Gün ışığı arka duvardaki üç çift Fransız kapısından içeri süzülüyordu.

Parmaklarını tezgahın üzerinde gezdirdi. "Zorlu işler genellikle granit ve özel dolaplar içermez."

"Değiş tokuşlar. Granit var ama burada kablo yok." Ashley bir kaşını kaldırdı. "TELEVIZYON MU?"

"Geniş bir Blu-Ray koleksiyonuna sahip büyük bir ekran."

"İnternet mi?"

"WIFI, tabii ki. Şimdi saçmalamaya başladın."

Ashley güldü ve bir dizi Fransız kapısına geçti. Güverteye çıktı ve manzarayı seyretti. Göl, dağ ve orman

çiçek açtı. Korkuluktan sanki bir tablonun içine bakıyormuş gibi hissediyordu. Esinti saçlarıyla oynadı ve yüzünü güneşe doğru kaldırdı. "Bu çok güzel, Jason."

"Beğendiğine sevindim." Sesi boğuk geliyordu. "Burada olman hoşuma gidiyor."

Ashley onunla yüzleşmek için döndü. Onun yüzünde ihtiyaç ve arzu görebiliyordu.

O da hissetti.

Ona doğru adım attı, elleri kalçalarına yerleşti. Nabızı hızlandı ve kanı karıştı. "Seni istiyorum Ashley. Söyleyebileceğimden çok daha fazlasını."

BÖLÜM YIRMI DÖRT

Ashley ellerini adamın kollarından göğsüne doğru götürdü. Avucunun altında kalbinin gümbürtüsünü hissetti ve onunkinin de hızlandığından emin oldu.

Ellerini onun yüzüne götürdü. Ona bildiği tek yolla cevap verdi. Dudakları önce hafifçe, nazikçe onunkilere değdi. Ashley bir şey hissetti İçinden bir titreme geçti. Parmakları kadının kalçalarına doğru büküldü. Derin bir nefes aldı ve ona doğru eğildi.

Aralarında ihtiyaç kıpırdanıyordu.

Ashley kollarını onun boynuna doladı, parmaklarını onunkilere gömdü Saç. Dili kızın ağzının içinde gezinirken Jason kayarak kıza doğru yaklaştı. Korkuluklar sırtını ısıırken, Jason'ın ona karşı sertleştiğini hissetti.

Kalçalarını Jason'ın kalçalarına doğru salladı ve Jason onu Ağzıyla teması kesmeden korkuluk. Parmaklarının kaydığını hissetti Henley'inin altında. Karnında gezindikten sonra yanlarına doğru ilerlediler. Şimşek çakması gibi tenini yakıyordu.

Elleri sütyeninin ipeğinin hemen altında durdu. Ashley yumuşak bir inilti duydu ve ondan geldiğini fark etti.

Jason ellerini kızın vücudunda gezdirdi ve gömleğini kaldırdı. Yumuşak kıvrımlarına dokunmamaya dikkat ederek tişörtü yukarı ve başının üzerine çekti. Kızın ağzıyla temasını keserek geri çekildi ve ona baktı.

Ashley, o gider gitmez vücudunun sıcaklığını özledi.

Elleri kalçalarına döndü ve kot pantolonunun fermuarında buluştu. Hızlıca çekiştirerek düğmelerini açtı ve fermuarı aşağı indirdi. Ashley onun sabırsızlığını hissedebiliyordu ve bununla savaşılmaya çalıştığını biliyordu.

Bunu onun için özel kılmaya çalışıyordu. Kız onun dudaklarına gülümsedi. "Jason, sana ihtiyacım var," diye fısıldadı.

"Buradayım, bebeğim." Sesi sertti ama elleri nazikti. "Seni görmek istiyorum." Kot pantolonunu kalçalarından aşağı çekti ve onunla birlikte aşağı indi. Dizlerinin üzerinde onu sabitledi, böylece içinden çıkabildi.

Adam

ağzını iç çamaşırının lacivert ipeğine bastırdı ve Ashley'in nefesi kesildi.

Çok yaklaştın.

Ayağa kalktı, dudaklarında öpücük izleri bıraktı, ta ki tekrar ağzına doğru iç çekerek onun üzerinde durana kadar.

"Sen mükemmelsin." Fısıldadı.

Ashley başını geriye attı ve onun çenesinden boynuna doğru öpücükler yağdırmasına izin verdi.

Elleri vücudundan aşağı kayarak poposunu kavradı. Sıkarak onu kendisine doğru kaldırdı. Ashley mutlu bir şekilde uyararak bacaklarını beline doladı.

Hareket ediyorlardı. Ashley güneş ışığının teninden kaybolduğunu hissetti ve bir an sonra altında soğuk granit hissetti. Mutfak tezgahının üzerinde geriye doğru sallandı, aç parmaklarını Jason'ın göğsünden aşağıya doğru kaydırды.

Karnına. Daha da aşağıya, kot pantolonunun kemerine ulaştı.

Adam onun ağzına karşı hırladı ve kadın parmak uçlarının altında adamın karın kaslarının titrediğini hissetti.

İçinden bir güç ürpertisi geçti. Elleri onu kottan kurtarmak için acele etti.

Ashley, Jason'ın ağzına karşı iç çekti ve parmaklarını onun boxer külotunun pamuğunun üzerinde gezdirdi.

Adam inledi ve bu, elini bel kemerinin arkasına geçirip adamın gergin ereksiyonunu kavraması için gereken tüm cesareti verdi.

"Bekle." Sesi bir törpü gibiydi.

Ama kadın onu görmezden geldi. Pürüzsüz, kalın şaftını aşağı doğru okşadı ve eli uca geri döndüğünde ıslanmıştı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı onun dudaklarına karşı.

Artık sabırsızlanan Jason onun iç çamaşırını yana çekti ve eliyle cinsel organını kavradı.

Sütyeninin askısı omzundan kaymış ve kabı aşağıya doğru kaymıştır. göğsünün kıvrımı. Parmakları ıslak merkezine doğru bastırdı. "Göster bana," diye talep etti.

Ashley diğer askıyı omzundan çekti ve sütyenini aşağı itti. Meme uçları çoktan ona doğru gerilmişti.

"Bana bak," diye fısıldadı.

Ashley onun bakışlarıyla karşılaştı ve iki parmağını içeri sokarken keskin bir nefes aldı.

On

u. Onun ereksiyonunu daha sıkı kavradı ve okşamaya başladı.

Parmakları onun hızına ayak uydurdu ve sonunda ağzı onu bulduğunda Ashley'nin başı arkaya düştü. Tamamen onun merhametine kalmıştı.

vücudunda dolaşan hisler.

Dudakları önce bir meme ucunu, sonra diğerini çekiştirdi. Jason'ın dili gergin tepelerde sihrini konuşturuyor, onları besliyordu.

Onu kendine çekti ve şaftının ucunu ıslak merkezine doğru eğdi. Elinin her darbesi onu cennet gibi bir işkenceyle kendisine doğru kaydırdı.

Bir kere. İki kez. Vuruşlarını ağzının çekiştirmeleriyle eşleştirdi. "Jason! Duramıyorum."

"Karşı koyma, bebeğim."

Parmaklarının bir sonraki hamlesinde kadın boşaldı, sıcak zevk dalgaları içinde adamın etrafını sardı. Adamın ağır penisinin elinde seğirdiğini hissetti.

Cinsel çöküşe dalmak için bir anı bile olmadı çünkü adam onu tekrar kaldırıyordu. Kalçasını ellerinin arasına aldı. Ellerin ucu şaft kaygan kıvrımlarına bastırdı, her adımda onu kızdırdı. Merdivenleri acil bir hızda aldı ve Ashley onu kenara ittiğini biliyordu.

Bacaklarıyla onu daha da sıktı. Daha yakın olma ihtiyacı bastırdı.

Jason bir kapıyı iterek içeri girdi ve kadın pencere duvarından içeri dolan gün ışığını görmek yerine hissetti.

Jason'ın dokunuşu gibi tenini ısıttı.

İkisini de yatağa bıraktı ve Ashley kalçalarını onunkilere doğru kaldırdı. Aralarında sadece milimetrelerce kumaş farkı vardı ama yine de yeterince yakın değildi.

Gömleğini çekiştirdi ve o da buna uyum sağladı, ağzıyla olan bağlantısını sadece kumaşı başının üzerine çekecek kadar uzun süre kopardı.

Tekrar ona doğru eğildi ve Ashley onun tenini kendi teninde hissetmekten zevk aldı. Ateşten ateşe.

Ellerini adamın göğsünde gezdirdi. Oyulmuş kasların üzerinde pürüzsüz, sıcak bir ten. Parmaklarının karnının üzerinde aşağıya inmesine izin verdi. Ashley durup sadece bakmak, onu içine çekmek istedi, ama onu öpmeyi bırakamadı.

Dudaklarını onun üzerinde gezdirdi, karanlık vaatler fısıldayarak onun kendisine açılmasını, sertliğini sıcaklığına sarmasını sağladı.

Geri çekildi, ona doğru bastırırken yüzünü izledi.

Ashley'nin nefesi kesildi ve dizlerinin yanlara doğru açılmasına izin verdi.

"İçine girdikten sonra duramayacağım." Üzerine eğildi ve onu nazikçe öptü.

Bu söz karşısında ürperdi.

Kalçaları geriye, ondan uzağa kaydı ve Ashley'nin parmakları, kalmasını talep eden kollarının kaslarına saplandı. "Jason, lütfen!"

Tekrar ona karşı sürdü ve Ashley onu orada tutmak için bacaklarını kalçalarının etrafına kilitledi.

"Açgözlü kız," diye uyardı.

Onu kalçalarının arasına daha sıkı sıkıştırdı.

Jason dikkatini onun göğüslerine çevirdi. Parmaklarını göğüslerinin üst kıvrımlarında gezdirdi ve ağzıyla takip etti. Dudakları yanıyordu narin dantellerin kenarındaki yol. "Kaldır, aşkım."

Ashley istediği gibi yaptı, dirseklerine kadar yükseldi. Sütüyeninin kancasını ustaca bir hareketle açtı ve onu serbest bıraktı.

Jason onu beslemek için başını eğdi. Kadın ona doğru eğildi ve bu hissi yaşadı.

Alevlerin sıcak yalamaları tarafından yavaşça tüketilmek böyle bir şeydi.

Sabırsızlık artıyordu. Ashley topuklu ayakkabılarını kullanarak adamın kot pantolonunun bel bandında çalıştı.

Jason her zaman olduğu gibi pantolonunu ve iç çamaşırını çıkardı. Ereksiyonu nihayet serbest kaldığında Ashley içindeki derin sızıyı durduramadı. Kocaman ve sert, Jason'ın kendisini içine gömmesini istiyordu.

Ashley iç çamaşırını çıkarmak için hamle yaptığında onu durdurdu.

"Bana bırak."

Ashley arkasına yaslandı ve ipeği bacaklarından aşağı kaydırmasına izin verdi. Onun için daha geniş açtı. Bir davet.

Bir an için birbirlerini incelediler; kadın sırt üstü yatmış, adam da dizlerinin üzerindeydi. Adamın siki kadının ağrıyan merkezinden ancak bir santim ötede ağır ağır sallanıyordu. Kadın adamın kaslı vücudunun hatlarını ve düzlüklerini inceledi.

"Bu gerçekten oluyor mu? Gerçekten burada mıyım?"

Ona doğru alçaldı, şaftının tepesi ona doğru yakın bir şekilde ilerlerken ağzı onunkini buldu.

"Sonunda."

Ashley parmaklarını onun sikinin etrafına sardı. Temas için çaresizdi. Onun inmesine ve oynamasına izin verdi. Ashley gözlerini kapattığını ve nefesini kontrol altında tutmaya çalıştığını izledi.

Daha sert okşadı. Nefes alış veriş daha da düzensizleşti, çenesi sıkıştı. Çok güzeldi, diye düşündü. Ve sadece bugünlük bile olsa onun olmuştu.

"Tanrım, Ashley." Sesi düzensizdi ve yüzü gergindi. Bu ona kendini güçlü hissettiriyor, kontrolünün milim milim kaymasına neden oluyordu.

Adamın eli kadının elinin etrafına dolandı. "Dur."

Geri çekilerek elleriyle kızın bileklerini yanlarından zincirledi. "Sıra bende." Kendini onun kalçalarının arasına indirdi ve sıcaklığın biriktiği yere fısıltıyla yumuşak bir öpücük kondurdu.

Jason onun tam merkezinin tadına bakarken Ashley'nin başı yastığa düştü.

Şimdiden yükseldiğini hissetti. Sınıra çok yaklaşmıştı.

Ağzı ona karşı çalışırken parmakları da onu yokluyordu. Parmaklarının ilk hamlesiyle kendini kaybetti.

"Jason! Yapamam -"

"Yapacaksın." Sesi törpülenmişti.

O emretti ve vücudu itaat etti. Ne ilk dalgayı ne de ardından gelenleri durdurabildi. Nefes nefese onun adını söyledi.

Hırladı ve kızın üzerine yürüdü. "Tekrar söyle."

Kız tekrar adını söylediğinde, adam kızın içine girdi, onu doldurdu, asla Göz temasını kopardı. Haykırdı ama gözlerini onunkilere kilitledi. Dolu ve acılı bir şekilde onu içine çekti.

Sonunda.

Tek vücut gibi hareket ediyorlardı. Her nefes, her iç çekiş, her vuruş, onlar

birlikte güneşe doğru tırmandılar. Onu daha derine çekti ve boğazının arkasından gelen hırıltıyı duydu. Ritim ilkel bir ritme dönüşürken, adamın ölçülü hamleleri daha da sertleşti ve hızlandı.

Kızın kaygan teni onunkine çarptı.

Ashley tepenin geldiğini hissetti. Şaftının etrafında sıkıldığını hissetti.

Kadın ona doğru savruldu ve paramparça oldu. Kafasının içindeki uğultudan onun inlediğini duydu ve salıverilişinin ilk püskürüğünü içinde hissetti.

Çarpan dalgaların arasında birbirleriyle boğuşular, fırtınada bir araya geldiler. Onun adını bir dua gibi fısıldadığını duydu.

###

Ashley, Jason'ın kolunun üzerindeki yatağa yayılmış, güzel bir unutkanlık içinde yüzüstü yatıyordu. Vücudu az önce en büyük amacını yerine getirmiş gibi hissediyordu.

"Boğuluyor musun?" Jason ona doğru yuvarlandı ve boştaki elini sırtından aşağı, poposunun kıvrımına doğru gezdirdi.

"Eğer öyleysem, mutlu öleceğim."

Ona nazik bir tokat attı. "Ölemezsin. Henüz işimiz bitmedi."

Ashley yuvarlandı ve saçlarını yüzünden süpürdü. "Bundan daha fazlası olamaz."

Jason ağzını kızın omzuna götürerek köprücük kemiğini öptü. Sakalları çıplak tenini gıdıklıyordu.

"Her zaman daha fazlası vardır, aşkım."

Ve ona daha ne kadar çok şey olduğunu göstermeye devam etti.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Saatler sonra Ashley rüyalarından daha iyi bir gerçekliğe uyandı. Jason'ı sırtında hissedebiliyordu. Çarşaf üzerlerine çekilmişti ve ayakları düzgünce Jason'ın ayaklarının arasına sıkışmıştı. Pencerelerden süzülen güneş ışığının açısı ona akşamın yaklaşmakta olduğunu söylüyordu. Başını yana çevirdi ve Jason'ın onu izlediğini gördü.

Birden kendini savunmasız hisseden Ashley, salyalarının akmadığından emin olmak için elini ağzına götürdü. "Ne zamandır beni izliyorsun?"

"Sadece birkaç dakika." Parmağı çarşafın hemen üzerinde göğsünde bir iz bıraktı. "Nasıl hissediyorsun?"

Ashley kendini lüks bir şekilde esnetti. "Sanki artık kemiklerim yokmuş gibi."

"Bu iyi bir şey mi?"

Dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Çok iyi bir şey. Bu arada burası inanılmaz bir oda."

Bu doğrudu. Odada birkaç saat geçirmiş olmalarına rağmen, bu onun etrafa ilk bakıştıydı. Yatak büyük bir genişlikteydi. lüks kumaşlar koyu renkli, süslü ahşapla sarmalanmıştır.

Odanın beşik ucunda, ormana ve göle bakan bir pencere duvarı ile ayrılmış ayrı bir oturma alanı vardı. Altında kitap rafları bulunan derin bir pencere koltuğu, tembel bir öğleden sonra vaadiyle cezbediyordu su manzaralı bir okuma.

"Bu kulübede tuvaletiniz var mı yoksa ormanda şirin bir tuvalet mi var?"

Jason oturma alanının karşısındaki duvarda bulunan kapılardan birini işaret etti. "Şuradan."

Ashley yataktan kayınca, adam onun bileğini yakaladı ve bir öpücük için onu geri çekti. "Burada olmana sevindim, Ashley."

"Ben de."

Hâlâ çıplaktı, neredeyse dans ederek banyoya gitti. Ve çıplak ayakları sıcak arduvaz zemine değdiğinde olduğu yerde durdu. Tabii ki banyonun zemini ısıtmalıydı, diye düşündü Ashley.

Odanın geri kalanı da mükemmeldi. Mermer kaplamalı ve cam karo arkalı çift lavabo kapıyı çevreliyordu. Duş, sekiz yetişkinin rahatlıkla girebileceği, çok başlıklı ve fiskiyeli, fayans kaplı bir odaydı. Bir de küvet vardı. Ormandan başka bir şeye bakmayan geniş bir pencerenin ortasına yerleştirilmiş şık bir küvet. Küvetin dibindeki duvara bir şömine inşa edilmişti ve üzerinde mumlarla dolu bir oyuk vardı.

Mumların hiçbirinin yanmamış olduğunu fark etti. Ashley, Jason'ın küveti hiç kullanıp kullanmadığını merak etti. O muhteşem manzarayı artık hiç görüyor muydu? Bir insanın alışabileceği bir şey miydi bu?

Yatak odasına döndüğünde kapı aralığında durdu ve çerçeveye yaslandı.

"Bu banyo nirvanasını terk etmemi sağlayacak tek bir şey var."

Jason yatakta kıpırdandı ve ona hınzırca bir sırıtış attı.

"Tamam, iki şey var."

"Adını söyle."

"Yemek."

"Bugün öğle yemeği için çok meşguldük galiba," dedi Jason pencereden güneşi kontrol ederken. "Akşam yemeği için biftek?"

Ashley kapıdan yatağa fırladı ve onun üzerine atladı. "Beni biftekle kandırdın."

####

Elbette güverteye bağlı bir açık hava mutfağı vardı, hangi "kulübede" bir tane olmazdı ki? Ashley salata hazırlarken başını salladı, Jason ise ızgaranın yanındaki tezgâhta biftekleri baharatlıyordu.

Açlık, onu oyalamak için salatadan havuç ve salatalık koparmasına neden oldu. Bıçağı bir avuç turpta gezdirdi ve o anın içinde rahatladı.

Jason giysilerini tekrar çıkaracakları için giyinmelerini istememişti ve Ashley de bu pratikliğe itiraz edemezdi. Bu yüzden bornozda karar kıldılar. Jason sihirli bir şekilde banyonun yanındaki büyük gömme dolaptan onun bedenine uygun pelüş beyaz bir bornoz çıkarmıştı.

Ashley başka kaç kadının bu özel bornoza sarındığını merak etti, ama bu düşünceyi aklından atmadan önce sadece birkaç saniye düşündü. Artık buradaydı, değil mi? Önemli olan buydu. O geçmişi ya da geleceği kontrol edemezdi. Ama bugünün tadını çıkarmak gerekiyordu. Tıpkı bu havuç gibi. Hevesle çtırdattı.

Jason ızgaradan başını kaldırıp baktı. "Biftekler 10 dakika içinde pişecek."

"Salata sosu bekliyor. İçeri girip patatesleri mikrodalgaya atabilirim, böylece bifteklerle aynı zamanda pişerler."

"Mükemmel."

Evet, kesinlikle öyleydi. Çıplak ayaklı ve cüppeli olsa bile -ya da belki özellikle- yine de dikkat çekiyordu. Artık cübbenin altında ne olduğunu biliyordu.

onu daha da çok istiyordu. Ashley, mutfaka giderken yanından geçtiği Jason'ın yanağına bir öpücük kondurdu.

Adam onun bornozunun kemerini kavradı ve kadın onu daha yakına çekmesine izin verdi. "Bence bundan daha iyisini yapabiliriz," diye alay etti.

Ashley kollarını onun boynuna doladı ve parmak uçlarında yükselerek ağzına yumuşak bir öpücük kondurdu. Jason onu yerden kaldırdı ve nazıkçe yere bırakmadan önce öpücüğü derinleştirdi.

"Bu daha iyi."

Kapıya doğru yürürken gülümsedi. Odadan çıkmadan önce onu öpmek isteyen bir adam. Böyle bir hayat nasıl olurdu?

Serbest bırakılmanın rahatlamasını bekliyordu. Hissettiği artan yoğunluğu değil. Bu konuda çok daha dikkatli olması gerekecekti. kalbini koruyordu. Bu tür bir duygunun uzun sürmesi mümkün değildi.

Mutfakta Ashley mikrodalgaya iki patates koydu. Onlar pişerken telefonunu kontrol etmeye karar verdi. Saatler önce Steven'a mesaj atmış ve ailesinin evine vardığı yalanını söylemişti.

En iyisinin, planlarda bir değişiklik olmadığını düşünmesine izin vermek olduğunu düşündü. Kendisinin ve nişanlısının hafta sonlarını sevgilileriyle geçireceklerini düşünmek ironikti.

Sevgilim. Georgie buna ne diyecekti? Ashley arkadaşının vereceği cevabı düşünerek kahkahalarla güldü. Pazartesi günü onu arayacaktı.

Steven'dan bir mesaj vardı.

Onlara selamımı söyle.

Ve mağazadaki Barbara'dan Ashley'e çok sıkı çalıştığı ve mağazadaki her şey tamamen kontrol altında olduğu için hafta sonunun geri kalanında telefonunu kontrol etmemesini söyleyen bir mesaj.

Güzel, sakın bir hafta sonunu hak ediyorsun!

Ashley, şimdiye kadar yaşadığı ayak parmaklarını kıvıran, melekleri söyleyen orgazmlar için güzel ya da sessiz olmanın uygun bir tanım olup olmadığından emin değildi. Ama Barbara muhtemelen bu tür detayları duymaya ihtiyacı yoktu.

Teşekkürler, Barbara! Çok iyisin!

Mağazada işler kontrol altında, ailesi ülke dışında ve Steven onu Pazar gecesine kadar beklemiyordu, bir hafta sonu için bağlantıyı kesmeyi göze alabilirdi.

Mikrodalga zamanlayıcı bip sesi çıkardı. Ashley dumanı tüten patatesleri ve Jason'ın biftekleri ızgaradan yeni çıkardığı güverteye döndü.

Ashley havayı koklayarak, "Bu harika kokuyor," diye inledi.

"Acele etsen iyi olur. Bu antrenmandan sonra ikisini de yiyebilirim," diye uyardı.

"Onlar için seninle dövüşeceğim. Boş midemle bir tabak orta pişmiş Delmonicos arasına girme," diye tehdit etti.

Gecenin geri kalanını yemek yiyerek, konuşarak ve uzanarak geçirdiler. Jason bir film koydu ve sonunu kaçırdılar.

Ashley, yakınlığın her zaman çıplak ve doygun olacakları anlamına gelip gelmediğini merak etmeye başlamıştı.

Hâlâ ona sarılmış halde dudaklarını boynuna bastırdı. "Neden ellerimi senden uzak tutamadığımı bilmiyorum."

"Umalım da bu hiç değişmesin." Elini kızın çıplak sırtında gezdirdi.

Ashley daha da yaklaştı. "Her zaman çıplak olmak, birlikte yapabileceğimiz kamusal faaliyetleri gerçekten kısıtlıyor."

"Mmm," dedi Jason parmakları kadının omurgasında gezinip tüylerini diken diken ederken. "Market alışverişi yok. Sinema yok. Hayır restoranlar."

Ashley güldü. "Kafedeki insanlar skandala uğrar."

"Asla çocuk sahibi olamayız. Veli-öğretmen toplantıları bizi tutuklatırdı," diye düşündü Jason.

"Sanırım kendimizi kontrol etmeyi öğrenmemiz gerekecek," diye iç geçirdi Ashley.

"Acele etmeyelim." Onun kaburgalarını gıdıkladı. "Belki de sadece seks takıntılı münzeviler olur ve evden hiç çıkmayız."

"Orgazm sayım şimdiden yolu yarıladığınızı söylüyor," diye alay etti.

Onu çimdikledi. "Takip mi ediyorsun?"

"Envanter çıkarmayı seviyorum, böylece tam olarak neye sahip olduğumu biliyorum."

"Bakalım sayılarını yükseltmek için ne yapabiliriz." Onu yanındaki kanepenin minderine fırlattı ve üzerini örtmek için yuvarlandı.

###

Ashley yumuşacık bornozun içine daha da sokuldu ve parmaklarını neşeli kırmızı kahve fincanının etrafına sardı. Güverteden manzaranın tadını çıkarırken buharlı kafein ve bahar güneşinin kokularını içine çekti.

Mükemmeldi.

Kendini rahatlamış, gevşemiş hissetti. Rahat. Son zamanlarda olanları düşününce bu hiç de azımsanacak bir başarı değildi. Hayatı darmadağın olmuştu ama şu anda her şeye değerdi.

Keşke geri dönmek zorunda olmasaydı.

Ama elbette yapacaktı. Kendisine ait olan hayatın kırıntılarını temizleyecek ve yoluna devam edecekti. Ashley, Jason'ın içinde olduğu bir geleceğin neye benzeyeceğini düşünmeye cesaret edemiyordu. Bu onun düşünemeyeceği bir şeydi. düşünmeye hazır.

Kulübede sessiz hafta sonları. Birbirimize sarıldığımız uzun geceler, tatmak, almak. Her sabah o mükemmel yüze uyanmak.

Ashley düşünceleri kafasından silkeledi. Kayda değer olmayan şeyleri düşünmeyi bırak, diye emretti. Mükemmelliğin altında Jason Baine bir adamdı. Bir insan. Ve onun hakkında çok az şey biliyordu. Hayatının büyük bir kısmını kendisinden saklayan bir adamla tekrar anlaşabilir miydi?

"Günaydın, güzelim."

Ashley başını sandalyenin tahtasına yasladı ve tembelce gülümsedi. "Günaydın Romeo."

Duştan yeni çıkmış olan Jason, kadının kahvesini içmeden önce yumuşak bir öpücük için eğildi. Eşofman altı kalçalarına oturuyordu, İpi çözülmüştü ve tişörtü yaklaşık on yıl giyilmiş gibi görünüyordu.

Rahatlamış görünüyordu. Ashley'nin daha önce görmediği bir şey.

"İki sorum var. Ne sıklıkla egzersiz yapıyorsun ve nasıl oluyor da benim En sevdiğin krema buradaki buzdolabına mı geldi?" diye sordu şakacı bir şekilde. "Haftada birkaç kez ve şanslı bir tahmin?" Ona kupayı uzattı ve korkuluklara yaslandı.

"Sen hiçbir şeyi şansa bırakmazsın. Benim hakkımda bir çeşit dosyan mı var?"

"Bir dosya mı?" Sırıttı.

"Bilirsin, hoşlandığım ve hoşlanmadığım şeylerin listesini içeren büyük, gizli bir dosya." Ashley ayağa kalktı, kahveyi korkuluğun üzerine koydu. Adamın bacaklarının arasında durdu ve ona doğru eğildi. "Fındıklı kahve kremasını sever" gibi şeyler, lima fasulyesi ve zombi filmlerinden hoşlanmıyor."

"Beni unutturmayı mı seviyor?" Jason parmaklarını kızın saçlarında gezdirerek cevap verdi.

"Bu, 'güneş ışığını ve yavru köpekleri sever' demek gibi bir şey. Herkes bundan hoşlanır. Ve sevmediğini söyleyen hiç kimseye güvenilmemelidir."

"Bu durumda güneş ışığını ve yavru köpekleri seviyorum." "Çok akıllıca."

"Aç mısın?"

"Açlıktan ölüyorum. Saat kaç?"

"Saat 10:30. Kahvaltı mı istersin, öğle yemeği mi?"

Ashley kollarını onun boynuna dolayarak, "Şu anda ikisine de doyacak kadar açım," dedi.

"Ben seni tekrar harap etmeden önce gidip mutfakta ne bulabileceğimize bakalım."

Ashley ciddiyetle, "Gücümüzü korumalıyız," diye onayladı.

Kahvaltıya bir selam niteliğinde pastırmalı sandviçler ve Jason'ın buzdolabından çıkardığı lezzetli görünümlü bir makarna salatasında karar kıldılar.

Ashley, "Bu yolculuk için kesinlikle hızlı bir şekilde stok yapmışsın," diye alay etti. "Motive olmuş bir adam her zaman işlerini halletmenin bir yolunu bulur." "Peki senin motivasyonun neydi?"

"Seni 48 saat boyunca o bornozdan başka bir şey giymeden görmek oldukça motive ediciydi."

"Neden Bay Baine, dalkavukluk." Ashley dikkatini tekrar soğuk etlere vermeden önce kirpiklerini kırıştırdı.

Güldü ve makarna salatasını iki tabağa yığdı. Burada neredeyse insan gibi görünüyordu. İnsanların yüzleri olsaydı -vücutlarından bahsetmiyorum bile- heykeltıraşları mükemmellikleri karşısında sevinçten ağlatırlardı.

Ashley kalın, kabuklu sandviç ekmeğinin içinden bir bıçak geçirdi ve tabaklara ekledi.

"Rahatlayabildiğin tek yer burası mı?" Ona bir tabak uzattı ve

güverteye açılan kapıdan geçtiler.

"Bazen. Bu genellikle konumdan ziyade zaman sorunudur."

"Sanırım dünyayı yönetmek zaman alıyor." Uzun ahşap çiftlik masasında minderli bir sandalyeye oturdu.

"Daha önce iş dışında bir şeye odaklanmak için hiç nedenim olmamıştı." Jason onun karşısına oturmuş, manzaraya sırtını dönmüştü.

"Oldukça etkileyici bir manzarayı kaçırdığınızı biliyorsunuz," dedi Ashley, makarna salatasına çatalını saplarken.

"Böyle söylüyorsun çünkü buradan manzaranın ne kadar etkileyici olduğunu bilmiyorsun."

Adam onu kurt gibi izlerken yanakları kızardı. "Çok pürüzsüz, Romeo."

"Güzelim, henüz hiçbir şey görmedin."

"Biliyorsun, beni zaten yatağa attın... birkaç kez. Hafta sonunun geri kalanında ben buradayım. Takibi tüm hızıyla sürdürmek zorunda değilsin."

Masaya doğru eğildi ve başparmağını kızın alt dudağına değdirdi. "Daha yeni başlıyorum."

BÖLÜM YİRMİ ALTI

Jason'ın ona gölü gösterebilmesi için üzerlerine bir şeyler giyip birkaç saatliğine evden çıkmaya karar verdiler. Ashley içgüdülerini dinleyip spor ayakkabılarını ve şortunu yanına aldığı için memnundu. Ayrıca küçük siyah bir elbise, böcek spreyi ve bunlardan herhangi birine ihtiyaç duyulması halinde leke çıkarıcı bir kalem de vardı.

Ashley düzenli bir planlamacı olmakla gurur duyuyordu. Olaylar genellikle onu şaşırtmazdı çünkü tüm açılar araştırır ve ilerlemeden önce beklenmedik durumlar.

Ancak, güneşli bir bahar öğleden sonrasını Jason Baine ile yürüyüş yaparak geçiriyor olması biraz sürpriz oldu.

Gölün etrafında kıvrılan çam iğneleriyle kaplı dar patikada bir saattir yürüyordu. Her şey yeşildi, ışık bile yaprakların arasından süzülüyordu.

Omzunun üzerinden, içinde atıştırmalıklar ve su bulunan bir sırt çantası taşıyarak sessizce arkasında yürüyen Jason'a bir bakış attı.

"Burası çok huzurlu. Nereye gidiyoruz?"

"Göreceksin," diye göz kırptı. "Y'den sonraki sağa dön."

Onunla dalga geçti ve talimatlarını takip etti. Elbette bir plan, bir hedef vardı. Jason aklında nihai bir hedef olmadan hiçbir şey yapmazdı.

Birkaç adım daha attıktan sonra ağaçlar ayrılmaya başladı.

Manzara nefesini kesti. Büyük bir taşın üzerinde durdu.

Aşağıdaki pırıl pırıl göl suyunun genişliğine bakan bir çıkıntı.

Jason ellerini onun omuzlarına koydu. "Ne düşünüyorsun?"

"Bence bunun gerçek hayat olmasına imkân yok."

Çenesini kızın başının üstüne dayadı ve bir kolunu kıza doladı.

Omuzları. "O zaman yapabiliyorken tadını çıkarsak iyi olur." Saçlarına bir öpücük kondurdu. "Hadi, erzakları açalım."

Kayanın üzerine oturdular ve uzandılar. Jason "erzak" paketini açtığı anda Ashley güldü.

"Cips ve bir paket çikolatalı kurabiye mi?"

"Şampiyonların yürüyüş atıştırmalığı," diye ısrar etti.

Bir avuç tuzlu cips ve bir şişe su alarak, "Şampiyon gençler belki," diye alay etti.

"Her insanın kötü alışkanlıkları vardır."

"Sizin gibi bir adamın... *farklı* kötü alışkanlıkları olmasını beklerdim."

Ona bir kurabiye uzattı ve kendisi için iki tane aldı. "Yine penis koleksiyonumdan bahsediyorsun, değil mi?"

Ashley ciddiyetle başını salladı. "Evet, evet öyle. Onu bulduğum anda bu ateşli ilişkinin sona ereceğini biliyorsun."

"Onları senin için yakacağım. Monogramlı olanları bile." Döndü ve başını onun kucağına koydu.

Ashley onun saçlarıyla oynadı. "Tüm bunlar bittiğinde ne yapacağını düşündün mü?"

"Ne ne zaman biter?"

"Üvey kız kardeşinizi tutuklattığınızda ailenize ne olacak?"

"Şükran Günü yemeğini çok daha katlanılabilir hale getirecek."

Ashley onun saçını çekti. "Ben ciddiyim. Büyükbaban ve baban olanlar hakkında ne düşünüyor?"

Jason iç çekti. "Büyükbabam hiçbir zaman hak etmeyen Victoria'ya ailede ve şirketinde bir yer açmak için çok çalıştı. Sanırım babamın dikkatsizliğini telafi etmeye çalışıyordu.

"Victoria'nın annesi Sylvia ile -muhtemelen eski kocasının parası için- evlendi ve hemen onu aldatmaya başladı. Onu dul bir kadınla aldattığında ancak iki yıldır birlikteydiler.

kokain problemi olan bir sosyetikti. Boşanma çok kötü oldu. Büyükbabam bunu telafi etmek için Victoria'yı üniversiteye gönderdi. Sonra da suçluluk duygusuyla onu şirkette bir işe soktu."

"Bu hikayedeki kötü adam kim? Baban mı yoksa Victoria mı?"

"İkisi de masum bir kurban değil." Yüzünde sert bir ifadeyle boşluğa bakıyordu. Ashley kaşlarının arasındaki çizgiyi düzeltmek için bir parmağını gezdirdi.

Bakışları kadına döndü ve yüzü yumuşadı. "Steven ortadan kaybolduğunda ne yapacaksın?" Saçının bir tutamını çekti.

Ashley manzaraya baktı. "Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Steven'ın işi yüzünden buraya geldim, yani o kısıtlama olmadan

Her yerde. Ama dükkânı seviyorum. Orada yaptığım işi seviyorum. Ve şehir bana evim gibi geliyor. Bu yüzden toparlanıp şehirden ayrılmayı düşünmüyorum."

"Ben de bunu söylemeni umuyordum." Jason onun avucunu tuttu ve ağzına götürdü. "Ayrıca nasıl biri olduğumuzu görmekle ilgileneceğini umuyordum. onlarsız."

"Hmm. Yani, tüm bunlar sende kalsın mı?" Ashley manzarayı işaret etti. "Bilmiyorum. Bu çok zor olurdu."

Jason uzanıp onun kaburgalarını gıdıkladı.

"Ukala herif." Ashley güldü ve Jason'ın ellerini geri çekti. "Bu iş bittikten sonra hâlâ burada olacağını söyle bana."

"Bu benim duygusal olarak ne kadar yaralı olduğuma bağlı," diye alay etti.

Jason o kadar hızlı hareket etti ki Ashley'in kendini savunacak zamanı olmadı. Ashley kendini sırtüstü yatarken buldu ve Jason ona sarıldı. Bir eliyle kollarını başının üzerine kolayca sabitledi. Diğer eli de yan taraflarında geziniyordu. "Söyle yoksa gıdıklarım."

Ashley onun altında kıvrandı. "Çığlık atacağım!"

Sırıttı ve saldırmaya başladı. Ashley çığlık attı ama nafile. Sonunda, nefes nefese, ona cevabını verdi.

"TAMAM, TAMAM, TAMAM! Burada olacağım!"

"Söz ver bana." Bir parmağını karnına soktu.

"Söz ver!"

"İşte, o kadar da zor değildi, değil mi?" Eğildi ve onu öptü. Hafif ve eğlenceli olması amaçlanmıştı. Ama Ashley'nin dili onunkiyile buluştuğu an, aciliyet patladı.

Jason'ın elleri kadının karnında ve gömleğinin altında gezindi. Ona dokunmak için acele ederken sütyenini sertçe çekerek ikiye ayırdı.

Adamın eli göğsünü bulduğunda kadın adamın ağzına doğru soludu.

Boğazından gelen hırıltı ilkeldi. Ashley ellerindeki kısıtlamaya karşı savaştı, ama o sadece tutuşunu sıkılaştırdı. "Seni istiyorum burada, böyle."

Onun kendisine karşı sertleştiğini hissedebiliyordu. "Birisi görebilir -"

Bir kez sıktı ve sonra parmakları onun gergin göğüs ucunu aradı.

"Görecek kimse yok. Burası benim toprağım."

Jason tişörtünü yukarı çekti. Güneş ışığının sıcaklığını göğüslerinde

hissetti. Ve sonra ağız onun üzerindeydi. Çekiştiriyor ve tadına bakıyordu.
Ashley
ona karşı savruldu.

Serbest eli şortuna gitti ve hızlı bir hareketle düğmelerini açtı. Ashley onları çıkarabilmesi için ayağa kalktı. Bacaklarının arasına yerleşmeden önce kendi şortundan kurtuldu.

"Bana kalacağına söz ver, Ashley," diye fısıldadı, karanlık bir şekilde onun merkezini araştırırken.

"Söz veriyorum!" Kız bu sözleri söyler söylemez, adam kızın içine girdi. Ashley istila karşısında nefesini tuttu ve daha fazlasını almak için dizlerini bükte.

İtişleri hızlı ve sertti, kontrolünü kaybetme sınırındaydı. Kayalık zemin sırtını ısıırıyordu ama Ashley'in umurunda değildi. Onu doldurdu tamamen, ve bu onun arzuladığı şeydi.

Jason aniden kızın ellerini bıraktı ve onu kayadan kaldırdı. "Seni incitmek istemiyorum." Ayağa kalktı ve onu üzerine oturması için kaldırdı. "Bin." Kendini onun altına yerleştirdi, böylece tek yapması gereken üzerine çökmekti.

Kadının içinde tamamen kılıfına girene kadar santim santim ilerledi.

Ağzıyla göğsünü yeniden yakaladı ve hızlı bir ihtiyaç patlamasıyla bir araya gelene kadar sürdü. Ağaçlara yarı haykırdığı şey onun adıydı.

Her zaman onun adı.

####

"Sanırım senin o inanılmaz küvetinde uzun, sıcak bir banyo yapacağım." Ashley eve döndüklerinde karar verdi. "Ait olmadıkları yerlerde çam iğneleri ve toprak var."

"Bu küvet ilk kez kullanılacak." Sırt çantasını mutfak adasının üzerine bıraktı.

"Sen 'tüm dertlerini içine at' türünden bir adam değil misin?" diye alay etti.

Güldü ve ellerini kalçalarına koyarak onu merdivenlerden yukarı çıkardı. "Ben daha çok 'duş al ve sorunları çöz' tarzında bir adamım."

"Küveti kimse kullanmadı mı? İnsan bu cazibeye nasıl karşı koyabilir?"

"Buraya ailemden başka kimseyi getirmedim."

Ona inanıyordu. Tanrı bilir hangi nedenle, buraya getirdiği tek kadın oydu. Gülümsemesini engellemek için dudağını ısırdı. yüzünü yararak. Demek özel olmak böyle bir şeymiş. Değerli olmak.

Jason onun poposuna şakacı bir şaplak attı. "Hadi, banyoyu hazırlayalım."

Onu banyoya götürdü ve küvetin musluğunu açtı. "Sıcaklığa dikkat et."

Ona bornozu uzattı. "Tamam güzelim, hepsini çıkar. Sen dinlenirken ben de çamaşır yıkayacağım."

Ashley tişörtünü başından çekerek ona uydu. Parçalanmış sütyeninin nereye gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Muhtemelen patikada bir yerlerdeydi. Şortunu da çıkardı ve adamın önünde çıplak durdu.

Bakışları tenini ısıttı.

Jason öne doğru bir adım atarak kızın göğsünü avucunun içine aldı. "Sen çok mükemmelsin." Alnına bir öpücük kondurdu ve başparmağını meme ucunun üzerinde kaydırdı. Gerginleşmişti. "Tanrım, bana nasıl da karşılık veriyorsun."

Aniden geri adım attı. "Seninle tekrar sevişmeden önce küvete girsen iyi olur. Yakında yürüyemeyecek kadar ağrın olacak."

Ashley kıyafetlerini toplayıp odadan aceleyle çıkarken sııttı. Vücudunun onun üzerinde bu etkiye sahip olmasını sevdi. Güçlü hissettiriyordu.

Saçlarını bir düğüm halinde toplayarak küvete döndü ve su yüzeyinin altına kayd. Buharlı sıcaklık onu sarmaladı ve içinden bir iç çekiş çıkardı.

Yüksek pencerelerden süzülen güneş ışığı yüzünü ve kollarını ısıtıyordu. Pencerenin ötesindeki yeşillikleri ve mavileri takdir etmek için göz kapağını yeterince uzun süre araladı.

Mükemmellik.

Dakikalar sonra bir kamera sesi onu geri getirdi. Jason'ın kapının girişinde, ayaklarının dibinde bir tepsi ve elinde cep telefonu durduğunu gördü.

"Hey!"

"Rahatsız ettiğim için üzgünüm, ama küvetin açılışını anmak zorundaydım.

yolculuk. Çok huzurlu görünüyordun." Telefonu cebine soktu ve tepsiyi eline aldı.

"Banyoda biraz şarap iyi gider diye düşündüm." Tepsiyi küvetin kenarına yerleştirdi.

Ashley şaraba ve küçük kurabiye tabağına bakarak, "İşte hizmet budur," diye alay etti.

"Bu sadece seni tekrar çıplak görmek için bir bahane." "Doyumsuz."

"Ben de senin için aynı şeyi söyleyebilirim." Elini suya daldırıp göğsünün pembe ucunu okşadı.

Ashley'nin başı küvete doğru düştü ve bir iniltiyle savaştı. "Elimde değil.

Bana her dokunduğunda daha fazlasını istiyorum."

"Gözlerini kapat."

Şüpheyle bir kaşını kaldırdı ama söyleneni yaptı. "Sadece rahatla. Sana dokunmama izin ver."

Ashley elinin göğüslerini okşamasına izin verdi, nazikçe çekiştirdi ve Kalçalarının arasındaki suyun altına inmeden önce yoğuruyordu.

Dizlerinin yanlara düşmesine izin vererek onun için açıldı. Önce nazikçe okşadı, hassas merkezini parmaklarının uçlarıyla daire içine aldı.

Ashley başını geriye yasladı. Gözleri kapalı, kendini hislere bıraktı.

Adamın diğer elinin suya girip göğsünü avuçladığını hissetti ve iç çekti. Üzerinde yüzdüğü şey zevkti. Onun nazik ellerinin verdiği zevk.

Ashley bacaklarının arasındaki ince gerginliği hissetti ve onu uçurumun kenarına götüreceğini biliyordu.

"Sen benim için bir hediyesin, Ashley. Sana bunu vermeme izin ver."

Bu sefer iniltisini bastırmadı. Kalçalarını adamın eline bastırmak için kaldırdı. "İşte böyle güzelim," diye fısıldadı. Parmaklarını hissetti sondalama ve o açıldı, onları kabul etti. Adam meme ucunu daha sert çekiştirirken içine kaydılar.

"Ah, Jason," diye iç geçirdi.

"Bırak olsun, Ashley. Seni almama izin ver." Parmaklarını geri çekti ve sonra tekrar içine soktu. Parmaklarının üzerine kapanana ve yavaş, tatlı dalgalar halinde gelene kadar onu daha yükseğe sürdü. Elleri suyun içinde yumruklaşıyordu.

###

Akşamı dışarıda dinlenerek geçirdiler. Akşam yemeğinde sosisli sandviç ve açık hava şöminesinde ateşin üzerinde pişirilen s'mores vardı.

Ashley başparmağındaki erimiş çikolatayı yaladı. "Sertleşmenin bu kadar lezzetli olabileceğini kim bilebilirdi?"

Jason onun işaret parmağını ağzına sokmak için eğildi. "Mmm, katılıyorum."

"Hey! Çikolata bulaşmış parmaklarını kendin al!" Ona şakacı bir tokat attı.

Arkalarına yaslandılar ve ateşi izlediler. Ashley birasından bir yudum aldı. "Seni tanımadığım halde bu kadar yakın olabilmemiz bana garip geliyor."

"Artık vücudumun her santimini bildiğinden eminim."

Her mükemmel, yontulmuş inç. "Senin için ateşli bir vücuttan daha fazlası yok mu?"

"Bu yeterli değil mi?" diye alay etti.

Ashley gözlerini devirdi. "Tamam, Bay Saptırma. Tüm bu gizemli şey için ne kadar uğraşmanız gerekiyor? Gerçekten açılmak ve birine gününüzü anlatmak istediğiniz zamanlar oluyor mu? Yoksa doğuştan mı Kasa mı?"

Birasından uzun bir yudum aldı. "Kimse doğal olarak bir kasa değildir. Sadece benim için açılmak kolay değil."

"Doğuştan mı böylesin yoksa bir kız kalbini mi kırdı?" Ashley sordu.

"Belki birazcık. Bana güveniyor musun?"

"Güvenin kendin hakkında konuşmakla ne ilgisi var?"

"Şimdi kim saptırıyor?" Jason sırttı.

"Ukala herif."

"Bence güvenin katmanları var. Birine gününüzü anlattığınız ve onu dinleyecek kadar önemseyeceğine güvendiğiniz sıradan bir güven var. Bir de bazı insanların kendilerini incitmeyeceğine inandıkları daha derin katmanlar var."

"Ve sen bunun saçmalık olduğunu mu düşünüyorsun?" "Sence değil mi?"

Ashley bir yudum daha aldı. "Tüm insanların güvenilmez olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Evet. Sadece ne dereceye kadar? Herkes bir noktada güvenilmez olur. İster yalan söylesinler, ister hile yapsınlar, ister çalsınlar ya da arkadan bıçaklasınlar. Kendinizi bu şekilde savunmasız bırakmamak daha iyidir."

"Sen küçük bir güneş ışığı değil misin?"

"Kendimi gerçekçi biri olarak görmeyi tercih ediyorum. Onca insan arasında sizin aynı fikirde olmamanıza şaşırdım."

"Tüm insanların Steven gibi olacağını sanmıyorum. En azından, Tanrım, umarım öyle olmazlar. Bu inanılmaz derecede narsist bir davranış olurdu. dünya."

"Soruma henüz cevap vermedin. Bana güveniyor musun?"

"Seni henüz karar verecek kadar iyi tanımıyorum."

"Touché."

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Ashley Pazar sabahı uyandığında Jason tamamen giyinikti ve bir fincan kahve getirmişti.

"Saat daha erken," diye inledi. "Neden kıyafet giyiyorsun?"

Yatağın kenarına oturdu. "Bazı kötü haberlerim var. Kahvenin bunu telafi edeceğini umuyorum."

"Eve gitmemiz gerek, değil mi?"

"Büyükbabam bugün müfettişlerle bir toplantı ayarladı." "Yani neredeyse bitti mi?"

Kahveyi komodinin üzerine koydu ve bir eliyle kızın saçlarını okşadı. "Neredeyse."

Ashley doğruldu ve bardağa uzandı. "Tamam. Yirmi dakika içinde gitmeye hazır olabilirim."

"Bunu telafi edeceğim, Ashley. Söz veriyorum."

Eve dönüş yolculuğu sessizdi, her ikisi de kendi düşüncelerinde kaybolmuştu.

Jason'ın telefonu birkaç kez çaldı ama sesli mesaja yönlendirdi.

Ashley, Georgie'nin Cumartesi günü ailesine yaptığı yolculuğun nasıl geçtiğini soran bir mesajını gördü.

Aile gezisi iptal edildi. Sakallı aşkımla orgazm maratonu için hafta sonunu ormanda geçirdim. Seni sonra ararım!

Georgie saniyeler sonra cevap verdi.

Squeal!!

Ashley sırttı. Georgie'ye hafta sonunun ayrıntılarını anlatmak eğlenceli olacaktı. Bu ona Jason'la güven hakkında yaptığı konuşmayı düşündürdü.

Georgie ile her şeyi paylaşırdı çünkü arkadaşının ona değer verdiğini bilirdi. Ancak bazen aynı sebep bazı şeyleri insanlardan saklamasına neden oluyordu. Steven'la daha önce yaşadığı ilişki sorunlarını kimseyle paylaşmamıştı. Belki de bunun bir nedeni arkadaşlarının ya da kendisinin Ailesi onun için endişeleniyordu ve kısmen de kaldığı için onu yargılamalarını istemiyordu... ya da şimdi gittiği için.

Steven'la neden artık birlikte olmadıklarını anlattığında ailesinin nasıl tepki vereceğini düşündü.

Belki de bazen esirgemek koruma amaçlı olduğunda daha nazikti. ###

Jason'ın garaj yoluna girdiklerinde saat sabahın dokuzunu geçiyordu. Garaj kapılarından biri sessizce açıldı ve Jason cipi içeri çekti.

"Geri döndük."

"Gerçeğe dönelim," diye yineledi Ashley sert bir sesle.

Oturduğu yerde ona döndü. "Ashley, bu hafta ne olursa olsun, bu hafta sonunu hatırlamanı istiyorum."

"İnan bana Jason, bu beynime kazındı. Muhtemelen 90 yaşına geldiğimde hâlâ bu hafta sonunun hayalini kuruyor olacağım."

Kızın kalçasını sıktı. "Aferin kızıma. Buna güveniyorum. Eve mi gidiyorsun?"

"Sanırım öyle," diye iç geçirdi Ashley. "Cusus oyunları oynarken atladığım birkaç dağ gibi çamaşır ve bulaşık işini halletmeliyim."

"Her şey bittiğinde orada mı kalacaksın?"

"Bunu henüz düşünmedim ama muhtemelen düşünmem. Burayı tek başıma karşılayamam ve kesinlikle duygusal duygular beslemiyorum."

Jason başıyla onayladı. "Eve gittiğinde bana mesaj at, tamam mı?" "Toplantıdan sonra mesaj atarsan olur."

"Anlaştık." Öne doğru eğildi. "Şimdi bana hatırlayacağım bir öpücük

ver." ###

Ashley eve biraz dağınık ama yine de gülümseyerek geldi. Öpücük planladığından biraz daha ileri gitmişti. Kendini erkek arkadaşıyla öpüşükten sonra eve gizlice dönen bir genç kız gibi hissediyordu.

Eve gizlice giren bir genç, kapının hemen içinde bir erkeğin kemeri ve kravatıyla karmakarışık bir çift stiletto bulur.

Çantasını sessizce yere bıraktı. Mutfığa hızlıca göz attığında iki şarap kadehi - Steven'ın ısrarla istediği iyi kristal kadehler - ve kahvaltı barının üzerine dikkatsizce atılmış bir kadın Coach çantası gördü.

Victoria.

Adrenalin vücudunda dolaşırken Ashley'in kalbi çarpmaya başladı. Bugün bitecekti. Tek yapması gereken o yatak odasına girmekti.

Yavaş ve ölçülü nefesler alarak bir bar taburesine oturdu. Bunu planlamak, doğru yapmak istiyordu.

Ama bazı şeyler vardı ki, akışına bırakmanızı gerektiriyordu.

Kapının yanındaki çıplak topuklu ayakkabılardan birini aldı ve buzdolabından bir şişe ketçap almadan önce çöp kutusuna attı.

Victoria'nın el çantasını açtı ve şişenin içindekileri içine sıkıştırdı. Metal tokayı kapatarak düzgünce yerine yerleştirdi.

Koridordan yatak odasının kapısına kadar olan yürüyüş sonsuza dek sürecekmiş gibi görünüyordu.

Kola uzanırken kalbi kulaklarında gümbürdedi.

Geri adım atma, Ashley. Geri adım atma. Bunu yapabilirsin. Derin bir nefes aldı ve kapıyı duvardan sekecek kadar sert bir şekilde iterek açtı. Buruşuk yataktan iki kafa fırladı.

"Defol. Dışarı."

Sesi oldukça yüksek bir tehdit seviyesi taşıyor olmalıydı çünkü Steven ve Victoria yataktan çırılçıplak fırladılar.

Ashley odaya girdi ve yerde bir yığın halinde duran dar kokteyl elbisesini kaptı. Geri çekilen sarışının kafasına fırlattı.

"Evimden defol!" "Whoa,

Ash! Sakin ol!"

Steven bir pantolonu geriye doğru çekmeye çalışmakla meşguldü.

"Sakinleşmek mi? Eve geliyorum ve seni yatağında ofisinden bir sürtükle buluyorum ve sen benden sakin olmamı mı istiyorsun?"

"Benim hakkımda bu şekilde konuşmasına izin mi vereceksin?" Victoria çığlık atarak yatak odasına geri döndü, elbisesi kısmen üzerindeydi.

"Çık' kelimesinin neresini anlamadın?" Ashley bağırdı. O da Şifonyerin üzerindeki çerçeveli nişan resmini kaptığı gibi Victoria'nın arkasındaki duvara fırlattı.

"Steven!" Victoria çığlık attı.

Hâlâ pantolonuyla boğuşan Steven'ın ayağı takıldı ve kapı aralığına düştü.

Victoria, Ashley peşindeyken hışımla onun yanından geçti.

"Bebeğim, açıklayabilirim!" Tökezleyerek ayağa kalktı ve koridorda onları takip etti.

Ashley, Victoria'yı mutfakta telaşla eşyalarını toplarken buldu. "10 saniye içinde buradan çıkmazsan polisi arayacağım."

"Hiçbir gerekçeniz yok. *Erkek arkadaşımı evinde ziyaret ediyorum.*"

"Neden erkek arkadaşını evine götürmüyorsun ve benim evimden defolup gitmiyorsun?"

"Dinle Ash, bunu konuşarak halledelim." Çıplak ayaklı, takım elbise pantolonunu ters giymiş olan Steven, kafasına bir tişört geçiriyordu.

Şarap bardaklarından birini ona fırlattı.

Victoria, "O deli bir orospu," diye bağırdı ve kapıya doğru koştu.

"Ne bekliyorsun?" Ashley arabasının anahtarlarını ona fırlattı ve tam alınına vurdu. "Çık dışarı."

Çatı katındaki ani sessizlik bunaltıcıydı. Elleri kalçalarında, Ashley dağınıklığı inceledi. Artık temizlemek ona düşmüyordu.

Telefonu bir mesaj sinyali verdi ama görmezden geldi. Yapacak çok işi vardı.

Eşyalarını titizlikle toplaması üç saatten fazla sürdü.

Aynı gün teslim almak için bir taşıma ve depolama şirketini aradı ve yüksek bir ücret söylediklerinde Steven'ın kredi kartını onlara verdi.

Nereye gideceğini bilmiyordu. Ama burada işi bitmişti.

Ashley kısa bir süre Steven'ın kredi kartını kullanarak Georgie'nin oteline yerleşmeyi düşündü ama bu fikirden vazgeçti. Onunla daha fazla bağ kurmak istemiyordu. Ayrıca, muhtemelen bunu karşılayamazdı.

Geride önemli bir şey bırakmadığından emin olmak için dairede son bir tur attı. Ne kadar çok şeyin önemsiz olduğunu fark etmek şaşırtıcıydı. Neredeyse her şeyi bırakmış, sadece resmi olarak kendisine ait olanları almıştı; bu da üç bavul, on beş banker kutusu ve birkaç tuhaf mobilya parçasından ibaretti.

Mutfağa döndüğünde, nişan yüzüğünü sakince bir sandviç poşetine koydu ve çantasına attı. Bu onun yeni dairesinin peşinatı olacaktı.

"Gidebilir miyiz?" Nakliyecilerden biri son kutuları da bir çekiciye yükledi.

"Evet. Gitmeye hazırım." Ashley, hayatının kapıdan çıkışını izlerken küçük bir iç çekmeye izin verdi.

Ama pişmanlık için zaman yoktu. Sadece ilerlemek için zaman vardı.

Ashley çantalarını asansöre taşıdı ve garaj düğmesine bastı. Nereye gideceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Belki işe yakın bir otele. Birkaç gün mü? Sabah yeni bir yer aramaya başlayacaktı. Kahretsin, ya bir oda arkadaşı bulmak zorunda kalırsa?

Asansörün kapıları neon tayt giymiş bir Bayan'ın üzerinde vınlayarak açıldı.

Menifield.

"Ashley, canım benim! Nasılsın..." bavulları fark ettiğinde sesi kesildi.

"Ah, canım. Seyahate çıkmıyorsun herhalde?"

"Hayır, ne yazık ki Bayan Menifield. Taşınıyorum." Ashley İlk valizi manevra yaparak garaja götürdü ve komşusu için kapıyı açık tuttu.

Bayan Menifield içini çekerek, "Ben de ayrıldığınızda diğer yarınızın taşınacağını umuyordum," dedi.

Ashley ikinci çantaya uzandı. "Sanırım şaşırmadın?"

Bayan Menifield kıpkırmızı başını salladı. "Benim kadar uzun yaşadığınızda, pislikleri tanımakta iyi olursunuz. Ve senin nişanlın da büyük bir pislik."

"Artık eski nişanlım," dedi Ashley, bir sonraki bavulu kapıdan içeri çekerken. "Keşke senin radarına sahip olsaydım."

"Sen akıllı bir kızsın. Bunun bir daha olmasına izin vermeyeceksin." O bir sarılmış çilli elini son çantanın sapına doladı. "Keşke gitmek zorunda olmasaydın. Nereye taşınyorsun?"

Ashley bavulu ondan aldı. "Emin değilim. Sanırım kalacak bir yer aramaya başlamadan önce birkaç günlüğüne bir otel bulacağım."

"Neden benimle kalmıyorsun?" Komşusunun gözleri renkli gözlüklerinin arkasından parladı. "Boş bir yatak odam var. Tıpkı Laverne ve Shirley gibi oluruz!"

"Teşekkür ederim, Bayan Menifield ama bunu kabul ettiremedim -"

"Saçmalık! Mükemmel ve binada kalırsan o pisliği kızdıracaksın. Hayır cevabını kabul etmeyeceğim." Bavulu alıp götürdü. Ashley'den aldı ve şaşırtıcı bir güçle asansöre geri çekti. "Haydi, mutlu saatlerimize erken başlayalım!"

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

Ve mutlu bir saatti. Bavullarını Bayan Menifield'ın boş odasına güvenle yerleştiren Ashley, Bayan Menifield'ın her Pazar öğleden sonra geniş katılımlı bir happy hour düzenlediğini öğrendi.

Üçüncü "ev spesiyalinden" sağlıklı bir yudum aldı. "Benim bundan nasıl haberim olmaz?" diye sordu 3E'de yaşayan çifte.

Michael ve Mitchell bir mimarlık firması işletiyorlardı ve Vietnam'dan ikizleri evlat edinme sürecindeydiler.

Michael onun elini okşayarak, "Muhtemelen binadaki hiç kimse eski nişanlıyı sevmediği içindir," dedi.

Mitchell bardağının kenarından, "O bir tür hödük," diye onayladı. "Asansörü bizim için hiç tutmadı."

"Ve ilk taşındığında 'kapıya daha yakın' olduğu için iki hafta boyunca 2B'nin yerine park ettiğini hatırlıyor musunuz, ta ki ev sahibinden bir ihtarname alana kadar?"

Ashley alnına gereğinden biraz daha sert bir tokat attı. "Yani cidden, nasıl oluyor da benim dışımda *herkes* bunun farkında olabiliyor?"

"Tatlım, herkes bunu zor yoldan öğrenmek zorunda," diye iç geçirdi Michael, bardağını ona doğru eğerek. "Aynı binada kalmak yürek ister. Bu kız arkadaşının sinir krizine girmesine neden olacak."

Ashley asık suratla başını salladı.

"Peki, şimdi ne yapacaksın?" Mitchell sordu.

"Mesele de bu zaten," diye içini çekti Ashley. "Hiçbir fikrim yok! *Her zaman* sırada ne olduğunu biliyordum. Ve şimdi, tüm hayatım gıcırdayarak durma noktasına geldi ve buradan nereye gideceğimi bilmiyorum."

"Belki de ihtiyacın olan tam da budur. Planlanmamış bir şey.

"Seni alıp götürecek bir şey." Jason Baine gibi bir şey mi?

Oh, kahretsin.

Evde güvende olduğunu bildirmek için saatler önce mesaj atması gereken Jason Baine. Telefonu hangi cehennemdeydi?

Ashley çabucak çıktı ve boş odaya ulaşmak için binanın kiracılarının yarısının arasından geçti. Telefonunu bulamayınca İlk kazmada çantasını yatağın üzerine bıraktı. Çantadan yuvarlanırken ona doğru atladı.

Kahretsin. On üç mesaj ve altı cevapsız arama.

Ashley yatağın üzerine oturarak onları incelemeye başladı. Steven'ın ona çatı katında kendi adının yazılı olduğunu hatırlatan avuç dolusu sesini duymazdan geldi.

ve teknik olarak onu kendi evinden atamazdı. Er ya da geç eve gitmenin güvenli olduğunu anlayacaktı.

Elindeki telefon çaldığında Jason'ın mesajlarını okuyordu. İrkilerek elindekini düşürdü ve cevap vermeden önce yatağın altından çıkarmak zorunda kaldı.

"Lo?"

"Ashley? İyi misin? Neredesin?" Adamın sesindeki endişeye gülümsedi. Adam onu gerçekten önemsiyordu.

"Ben iyiyim. Tamamen iyiyim."

"Neredesin sen? İçki mi içiyordun?"

"Evet, hem de çok. Sesim *in-ee-bree-ated* gibi mi çıkıyor?" Mükemmel telaffuzundan dolayı kendini tebrik etti.

"Sesin sarhoş ve boğuk geliyor." Sesi kızgın geliyordu.

"Oh, çünkü kısmen yatağın altındayım. Sıkı tutun." Ashley kıpırdanarak oturur pozisyona geçti. "Böyle daha mı iyi?"

"Neredesin?"

"Çatı katındayım, şapşal."

"Tanrım, Ashley, ekibim Steven ve Victoria'yı bu sabah binadan çıkarken görmüş. Seni kaçırdıklarını ya da öldürdüklerini sandım!"

Ashley kıkırdadı. "Bu çok komik, Jason. Burada adam kaçırma yok. Eve geldiğimde hepsi yatağымda çıplaktı, ben de onlara bir sürü şey fırlattım ve çantasına ketçap koyup gitmelerini sağladım. Biliyorsun ben Şimdi evsiz mi kaldın? Bir otelde kalacaktım ama Bayan Menifield beni happy hour'a davet etti ve artık kalacak bir yerim var!"

Jason birkaç saniye sessiz kaldı. "Bayan Menifield. Sizin binanızda mı oturuyor?"

Ashley başını salladı.

"Ashley."

"Ha?"

"Bayan Menifield sizin binanızda mı yaşıyor?"

"Evet."

"Ve sen de kendi evinden taşınıp onunla mı kalıyorsun?" "Evet," diye başını salladı Ashley. "Onun boş bir odası var. Bir sürü şeyle dekore edilmiş.

kedicikler." Pembe bir kedi yavrusu yastığını karıştırdı. "Peki ya senin eşyaların?"

"Ah şu," diyerek el salladı. "Nakliyeciler bugün onu depoya götürdüler."

"Anlıyorum."

"Endişelendiğiniz için üzgünüm. Her şey yolunda." "Ve sen ve Steven bitirdiniz mi?"

"Evet." Ashley biraz fazla yüksek sesle haykırdı, "Steven'dan bahsetmişken, müfettişlerle görüşmen nasıl geçti? Onlar da Araştırmak mı?"

Sessiz bir iç çekiş duydu. "Seninle görüşmek istiyorlar."

"Benimle mi?" Karnında sinirler uçuşuyordu.

"Sadece Steven'ın faaliyetleri hakkında bildikleriniz hakkında sizinle konuşmak istiyorlar."

"Bizi biliyorlar mı? Bütün bunlar nasıl görünüyor?"

"Henüz bu soruları sormadılar. Soruşturmayı tercih etseler de etmeseler de gerçeğin değişeceğini sanmıyorum."

"Onlarla konuşmak zorunda mıyım?" Bu iş gerçekten bitecek miydi? "Bunun dışında bir yol göremiyorum Ashley. Üzgünüm."

İç çekti. "Ne zaman?"

"Mümkünse yarın."

"Tamam. 6'ya kadar çalışıyorum."

"Saat 6:30'da ofisimde bir randevu ayarlayacağım." Ashley sessizdi.

"Steven sana ulaşmaya çalıştı mı?"

"Birkaç kez, özellikle de onu evinden atmaya hakkım olmadığını söylemek için. Victoria'yla kalmaya karar vermediyse, artık geri dönmüştür diye düşünüyorum."

"Seni rahat bırakmazsa bana söyle. TAMAM MI?" "Söylerim. Peki bu gece ne yapıyorsun?"

"Yani şimdi seni kaçırانların izini sürmek zorunda olmadığımı mı söylüyorsun? Soruşturma başlar başlamaz yapılması gerekenler hakkında büyükbabam ve avukatlarıyla konuşmaya gidiyorum."

"Seni düşünüyor olacağım," dedi kendini durduramadan.

"Hep seni düşünüyorum, Ashley."

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

Sol bileğindeki bileklikle oynadı ve Baine Güvenlik'in buzlu cam kapılarını itmeden önce derin bir nefes aldı. Orada

Gergin olacak bir şey yok. Sadece federal müfettişlerle görüşüyordu.

Önemli bir şey değil. Her şey yolunda gidecekti.

O zaman neden bu kadar suçlu hissediyordu? Suç işlemeye teşebbüs eden *o* değildi.

Haşhaş rengi şal elbisesinin eteğini düzeltti ve lacivert blazer ceketinin eteklerini aşağı doğru çekti. En azından dışarıda derli toplu görünüyordu. Dışarıda.

Ashley talimatlara uygun olarak ön büroyu atladı ve Jason'ın ofisine yöneldi. Mona onu sıcak bir şekilde karşıladı ve başka bir koridora yönlendirdi.

Bir dizi kapının önünde durduklarında, "Endişelenme," diye fısıldadı. "İyi olacaksın."

Ashley ona zayıf bir gülümseme verdi. Mona'nın haklı olduğunu umuyordu. Odaya girdi ve kısa bir süre pelüş halının üzerine kusmanın soruşturmayaya zarar verip vermeyeceğini düşündü.

Jason parlak masanın başında durmuş, buruşuk takım elbiseli uzun boylu bir adamla derin bir sohbe dalmıştı. Eli, bir yığın dosyaya dalmış olan koyu renk saçlı çarpıcı bir kadına bir bardak su doldurmakla meşguldü ve onu ilk fark eden o oldu.

"Bayan Sapienza. Bize katıldığınız için teşekkür ederiz. Bunun sizin için çok zor bir zaman olduğunu anlıyorum."

Jason'ın bakışlarının sıcaklığının üzerine düştüğünü hissetti ve yanakları kızardı. Yüz ifadesi hiçbir şeyi ele vermiyordu ama gözleri yanıyordu. "Ashley." Ona doğru ilerledi ve elini iki elinin arasına aldı.

Bu küçük bir sevgi gösterisiydi. Adamın kendisine mi yoksa müfettişlere mi bir mesaj gönderdiğinden emin değildi.

Onu bırakmadan önce elini sıktı. "Sizi SEC'in icra bölümünün müdür yardımcısı Lenore Lewis ile tanıştırmak istiyorum." Kömür rengi kılıf elbiseli kadın okuma gözlüklerinin üzerinden baktı ve başını salladı. "Ve bu da Deion Davis. Bay Davis bir dedektif."

Adam elini uzattı ve onun elini sıcak bir şekilde sıktı. "Geldiğiniz için teşekkür ederiz, Bayan Sapienza. Bu konuya zaman ayırdığınız için minnettarız."

"İkinizle de tanıştığımıza memnun oldum," diye başını salladı Ashley. En azından Deion çok korkutucu görünmüyordu. Lenore'un korkutma faktörü henüz belirlenmemiştir.

Jason onun için bir sandalye çekti ve sonra yanındaki sandalyeye oturdu. Masanın altında dizini onun bacağına dayadı.

"Bayan Sapienza," Lenore gözlüklerini çıkarıp evrakların üzerine bıraktı, "bu sadece bir soruşturmaya gerek olup olmadığını anlamak için gayri resmi bir soruşturma. Avukatınız olmadan bizimle konuşmakta bir sakınca görüyor musunuz?"

Ashley Jason'a baktı ve sonra başını salladı. "Sanırım öyle."

"Pekâlâ o zaman, baştan başlayalım." Gözlüklerini tekrar taktı. "Nişanlınızın bir şeylerin peşinde olduğunu düşünmeye ne zaman başladınız?"

Ashley derin bir nefes aldı ve daldı.

Sonraki bir saatini soruları yanıtlayarak ve zaman çizelgesini netleştirerek geçirdi.

Jason'ın onu yönlendirdiği gerçeklere sadık kalarak

Rahat. İlişkiyi bitirmesine neden olan katalizörü açıklarken sesi biraz titredi. "Onu suçüstü yakalayana kadar buna gerçekten inandığımı sanmıyorum."

Lenore basitçe, "Anlaşılabilir bir tepki," dedi. "Şimdi sanırım son bir soru kaldı ve sizi tüm bunlardan kurtarabiliriz." Mükemmel manikürlü elleriyle işaret etti ve Deion'a başını salladı.

Boğazını temizledi ve önündeki not defterine baktı. "Bayan Sapienza, Bay Baine ile ilişkinizin ne olduğunu açıklığa kavuşturabilir misiniz?"

Ashley, Jason'ın yanında belli belirsiz sertleştiğini hissetti. "Özür dilerim.

hangi Bay Baine'den bahsettiğimizi açıklığa kavuşturmamız gerekiyor. Çünkü odada iki kişi var."

Masada bir kıkırdama oldu. Lenore bile gülümsedi.

Eli abartılı bir göz kırpmayla, "Size şunu söyleyebilirim ki, torunum ona göz koyacak kadar mantıklı değilse, ben kesinlikle öyleyim," dedi.

Jason yumuşak bir sesle, "Torununuzun fazlasıyla mantıklı ve berbat bir zamanlama anlayışı var," dedi. "Bayan Sapienza ve ben bu işin içindeyiz. Tüm bunların başlangıcında yoktuk ama şimdi varız. Bunun ilerleme konusunda bir sorun teşkil edeceğini düşünüyor musunuz?"

Lenore uzun bir süre önce Jason'ı sonra da Ashley'i inceledi.

"Umalım öyle olmasın," dedi sonunda. "Partiden önce hiç tanışmadığınızı kanıtlayabildiğiniz sürece, bunun çok fazla sorun olacağını sanmıyorum.

Ashley sessizce iç çekti. Bu en iyi cevap değildi ama en kötüsü de değildi. "Peki bundan sonra ne olacak?" diye sordu.

Lenore parmaklarını birbirine geçirdi. "Dikkatimize sunduğunuz bilgiler araştırılmayı gerektiriyor. Bunun ne kadar süreceğini size söyleyemem. Ama haftalar hatta aylar sürebilir. Ancak Bay Baine ve şirketin geri kalanının işbirliği işleri hızlandırmaya yardımcı olacaktır."

"İfade vermek zorunda kalacak mıyım?"

"Bu kesin bir olasılık. Buna istekli misiniz?"

Ashley başını salladı. "Olmasam bile beni ifade vermeye zorlayabilirsiniz, değil mi?" "Evet, ama tanıkların istekli olması herkes için çok daha kolay." "Şimdi yapmamı istediğiniz başka bir şey var mı?"

Deion araya girdi. "Şu anda değil, Bayan Sapienza. Bay Baine'in Soruşturma için bize hizmetlerini teklif etti, ancak yeni bir bilgiye rastlamadığınız sürece sizin rolünüz şimdilik sona erdi." Kâğıtlarını karıştırdı ve dosyayı kapattı. "Müfettişlerimiz sessizce çalışarak hem Kanıtlar yok edilmez ya da yanlış bilgi söz konusu olduğunda, bireylerin ve firmaların itibarlarına dokunulmaz. Yani bu konuda ne kadar az konuşursanız daha iyi."

"Anlıyorum. Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim." Kadın ayağa kalktı ve Jason da onunla birlikte kalktı.

"Sakıncası yoksa Bayan Sapienza'yı geçireyim." Bayan Sapienza'nın ama elini küçük kızın sırtına koydu ve onu odadan dışarı çıkardı.

Koridora çıktığında Ashley kendini duvara yasladı. Bir saattir tutuyormuş gibi hissettiği nefesini dışarı üfledi. "Ben çok "Bunun bittiğine sevindim."

Jason ellerini onun omuzlarına koydu. "Mükemmel bir iş çıkardın Ashley. Sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Ailem her şeyini sana borçlu. Ben de sana borçluyum. her şey."

Onu kendine doğru çekti ve Ashley onu içine çekti, onu çalıştırdı ellerini ceketinin altına soktu. Jason koridorda bir aşağı bir yukarı baktı ve başka bir kapıdan girdi. Burası daha küçük, daha samimi bir konferans odasıydı; yuvarlak camlı bir masa ve tek pencereyi çevreleyen uzun kitaplıklar vardı.

Kapatmak için kapıya yaslandı ve Ashley kilidin sessiz tıkırtısını duydu. "Oraya geri dönmen gerekmiyor mu?" diye sordu, kaşlarını çatarak yükseltildi.

"Birkaç dakikam var."

Birbirlerinin üzerine atladılar. Kadın çılgınca ceketini kurtarmaya çalışırken adamın ağızı onunkine yapıştı. "Bunu burada yapamayız," diye mırıldandı onun ağızına karşı.

"Kesinlikle hayır." Elleri blazer ceketinin altından yanlarına doğru uzandı. Önce bir kolunu sonra diğerini kurtardı ve tekrar öpücüğün içine daldı. Geriye, masaya doğru tökezlediler.

Jason elbisesinin bağını çekerek açtı ve göğsünü sutyeninin kabından kurtardı. Avuç içiyle hassas tepe noktasını okşadı.

Ashley kemerine uzandı. Bu delilikti. Bunlar, müfettişler tarafından sorgulanan normal, aklı başında bir insanın hareketleri değildi, diye kendini uyardı. Ama bunun bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey Jason'ın ellerinin ve ağızının onun üzerinde olmasıydı.

Ashley fermuarı indirdi ve elini içeri kaydırđı. Adam hazırđı ve onu bekliyordu.

"Durmak zorundayız." Parmakları şaftının etrafında kapanırken umutsuzca söyledi.

Onu görmezden geldi, hızlı vuruşlarla uzunluğunu çalıştırdı. Kulağına karşı inledi ve Ashley kendini etrafında dönerken buldu. Onu masanın üzerine eğerek onu aşağıya doğru zorladı. Soğuk cam çıplak göğsünü şok etti.

Jason diziyle onun bacaklarını ayırdı ve elbisesini kalçalarının üzerinden kaydırđı.

Ona sımsıkı sarıldığında, elinin açıkta kalan kıvrımlarında hafifçe gezindiğini hissetti.

Onun merhametinde, itaatkâr hissetmesi gerekirdi, ama Ashley sadece güç hissetti.

"Bana yaptıkların," diye fısıldadı, avucunu saygıyla yanağından geçirip kalçasına doğru kaydırırken. Parmakları tangasının pamuklu kenarını kavradı ve kalçasından aşağı doğru çekti. Tangayı orada, dizlerinin hemen üzerinde bıraktı ve ona doğru, onun üzerine eğildi.

Ashley, ereksiyonunun uyluklarının birleştiği yerde yuvalandığını hissettiğinde ona karşı itti.

Kolları kadının etrafında dolanarak göğsünü kavradı ve diğerini serbest bıraktı.

Ve ustaca bir hamleyle onun içine girdi.

İniltisini sessiz tutmak için dudağıını ısırdı. Adam tekrar tekrar içine girerken elleri refleks olarak sıkıştı. Kısa, keskin itişler, her biri ondan yumuşak bir homurtu çıkartıyordu.

Onun içinde kaybolmuştu.

Ashley onunla buluşmak için kalçalarını geri salladı. Daha sert. Daha

hızlı. Tenleri terden kayganlaşmıştı. Meme uçları adamın avuçlarına çarpıyordu.

Bir elini bacaklarının arasına getirdi ve okşadı. Serbest bırakılmasının ilk titremesi, onun derinliklerinde, Ashley'i kendine getirdi.

"Tanrım, Ashley. Bunu bana nasıl yaparsın?" Omzuna doğru fısıldadı, titremeler hâlâ onları tüketiyordu.

Doğruldu, ellerini kızın yanlarında gezdirdi. "İyi misin? Canını yaktım mı?"

Ashley masaya doğru iç çekti, nefesi camı buğulandırdı. "Buradaki bir sonraki toplantınızdan önce bunu temizlemeniz gerekecek."

Jason onu tekrar ayağa kaldırmadan önce poposuna hafifçe vurdu. "Bu akşam benimle yemek ye."

Onunla yüzleşmek için döndü. "Evet."

Elleriyle kızın yüzünü çerçeveledi. "Nereye gitmek istiyorsun? Seni her yere götürebilirim."

"Senin evinde. Ben yemek yaparım."

Jason onun ağzına bir öpücük kondurdu. "Mükemmel. Bekle -" Endişeli görünüyordu. "Yemek yapabilir misin?"

"Çok komik." Elbisesini tekrar yerine bağladı ve eteğini bacaklarının üzerinde düzeltti. "Saat 7'de senin evinde olacağım. Geç kalma." Onun yanağını okşadı ve odadan çıktı. "İçeri girdiğinde seks yapmış gibi görünmemeye çalış," diye omzunun üzerinden seslendi.

OTUZUNCU BÖLÜM

Ashley, garajdan asansöre doğru süzülürken, hiçbir şeyin ruh halini bozamayacağını düşündü. Bu onun için yeni bir başlangıçtı. Ve heyecanlanmaya değer bir başlangıç.

Bir sıra öteden adının seslenildiğini duydu ve yaklaşan Michael ve Mitchell'a el salladı.

Mitchell, "Şu anda birileri kendini beğenmiş ve mutlu görünüyor," diye alay etti.

Ashley yanaklarının kızardığını hissetti. "Çok güzel bir bahar akşamı. Mutlu olmayacak ne var?"

Michael onun yüzünü işaret ederek, "Bu bir bahar akşamı gülümsemesi değil," dedi. "Birinin yüzüne böyle bir gülümseme yerleştiren tek bir şey vardır."

Ashley güldü ve asansör düğmesine bastı. "Siz ikiniz bugün ne yaptınız?"

Michael ürünlerle dolup taşan alışveriş sepetlerini havaya kaldırdı. "Çiftçi pazarı. Mitchell bu hafta sonu meyve suyu sıkma ile ilgili bir belgesel izledi."

"Harika olacak." Mitchell çantaya sarıldı. "Evet. Lahana suyu. İnanılmaz." Michael gözlerini devirdi. Ashley güldü.

Kapılar kapanmaya başladı ama bir adamın kolu açıklıktan içeri girince durdu.

Steven. Ve Victoria.

Ashley duvara doğru geri adım attı, nefesi kesilmişti.

"Oh, güzel," diye mırıldandı Victoria. Ashley'e bir kez baktı ve ona sırtını döndü.

Steven arabadan inerken, "Bir sonrakine binebiliriz," dedi. "Hayır, binemeyiz." Victoria kolundan tutup onu tekrar içeri çekti.

Steven düğme paneline yaklaşırken Michael ve Mitchell Ashley'in yanına geçtiler.

"Bu gece sana güzel, romantik bir akşam yemeği hazırlamama ne dersin?" diye mırıldandı Victoria Steven'a, kolunu onun koluna dolayarak.

Michael dramatik bir şekilde boğazını temizledi.

"Öksürüğün nasıl canım? İyileştiğini sanıyordum," diyerek Mitchell ortağına göz kırptı.

"Kaltak," diye öksürdü Michael eline doğru. "Korkunç bir insan. Çirkin ayakkabılar."

Victoria çığlık attı ve ona doğru hamle yaptı. Steven, kan kırmızısı tırnakları Michael'ın yüzünü tırmalamadan birkaç santim önce onu yakaladı.

Michael daha da yüksek sesle, "Zavallı sürtük," diye öksürdü.

Mitchell onun sırtını sıvazladı. "Hadi, sana güzel, romantik bir öksürük ilacı getirelim."

Steven, öfkeli Victoria'yı zapt etmeye çalışmakla o kadar meşguldü ki, kapıların açıldığını ve üçünün kahkahalar içinde dışarı çıktığını fark edemedi.

###

Ashley saat yedide Jason'ın evine vardı. Zili çaldı ve kollarındaki yükü taşıdı. Jason hemen kapıyı açtı.

"Bütün bunlar da ne?" diye sordu, elindeki kutu ve çantalara uzanarak.

Ashley onun yanından geçti ve kapıdan hızla içeri girdi. "Ben zili çaldıktan yaklaşık bir saniye sonra kapıyı açtın. Bekliyor muydun?" Her şeyi girişteki masanın üzerine bıraktı.

Jason antredeki, yanında bir tablet ve bir şişe su bulunan sandalyeyi işaret etti. "Ben de seni bekliyordum."

"Çok tatlısın," dedi ve onu öpmek için parmak uçlarında yükseldi.

"O sandalyeye daha önce hiç oturmamıştım. Pek rahat değil."

Ashley ona bakmak için geri çekildi. Hâlâ takım elbisesini giymişti. pantolon. Ceketini ve kravatını atmış, gömleğinin kollarını sıvamıştı. Kadın başını salladı. "Tam da korktuğum şey. Uygunsuz bir şekilde Akşam planlarımız için giyin."

Jason giysilerine baktı. "Planlarımız tam olarak nedir?"

Ashley ona bir hediye çantası uzattı. "Bunlar senin için. Bunları bu geceki üniforman olarak düşün. Git bunları giy ve benimle aşağıda buluş."

"Alt katta mı? Bu senin rövanş isteme şeklin mi?"

Ashley onu merdivenlere doğru şakacı bir şekilde itti. "Git üstünü değiştir. Aşağıda görüşürüz."

Onun merdivenleri tırmanışını seyredecek kadar uzun süre durakladı ve sonra aceleyle alt kata indi.

Jason dakikalar sonra döndüğünde onu kâğıt tabaklara dumanı tüten pizza dilimleri yerleştirirken buldu.

"Ne düşünüyorsun? Şimdi daha uygun muyum?" Kollarını iki yana açtı. Ashley sırttı. Ekose pijama pantolonu ve tişört giymişti.

"Çok güzel." Başıyla onayladı.

"Görüyorum ki siz de benzer bir kıyafet kuralına uyuyorsunuz."

Ashley eşofmanının ve uzun kollu üniversite tişörtünün içinde dönüyordu. "Bu hala insan olma yeteneğine sahip olup olmadığınızı görmek için bir test.

bir fırsat. Pazartesi geceleri inciler ve topuklu ayakkabılarla evin içinde dolaşan bir kız arkadaş istiyorsan, bende büyük hayal kırıklığına uğrayacaksın."

"Bunu hayal etmekte zorlanıyorum." Jason ellerini onun kalçalarına dayadı. "Peki pizza ve pijama dışında planlarımız neler?"

Ashley market poşetinin içine sıkıştırdığı filmi ona uzattı. "*Rebecca*."

"Bu Alfred Hitchcock ve inanılmaz."

"O zaman başlayalım," dedi Jason, pizza tabaklarını kapıp kanepeye doğru ilerlerken.

Sıcak, yağlı pizza ve patates kızartması ile bira yediler ve büyük ekranda filmi izlediler. Alevler Manderley'i tüketirken Jason filmi durdurdu. "Onun adı ne?" diye kaşlarını çatı.

"Joan Fontaine?"

"Evet. Filmdeki karakterinin adı neydi?"

"Akıllı değil misiniz Bay Baine?" Ashley kıpırdanarak oturur pozisyona geçti. "Onun karakterinin bir adı yok."

"Filmin ana karakteri isimsiz bir kadın ve film adını içinde bile olmayan bir kadından mı alıyor?"

Ashley başıyla onayladı. "Bir kadının varlığını hatırlamanın bile bir erkeğe neler yapabileceği inanılmaz, değil mi?"

Jason birasından uzun bir yudum aldı ve oynat tuşuna bastı.

Ashley ona karşı arkasına yaslandı ve ekrandaki alevlerin yataktaki R'yi yalamasını izledi.

"İyi film," diye mutlu bir şekilde iç geçirdi. "Peki, dedektiflerle günün geri kalanı nasıl geçti?"

"Yani toplantıya geri döndüğümde güzel bir kadınla ateşli ve terli bir seks yaptığımı anlayabilirler mi?"

"Hemen hemen, evet."

"Kimse bana bir şey söylemedi ama herkes gidene kadar saçımın dik ve fermuarımın açık olduğunu fark etmemiştim."

Ashley gülerek yere yığıldı. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Jason Baine fermuarı açık dolaşmaz."

"Jason Baine, aynı zamanda, bir sonraki aşamada kontrolü tamamen kaybetmiyor.
ve boş bir konferans salonunda kız arkadaşını unutturana kadar dövüyor.
Üzerimde iyi bir etkiniz olduğuna ikna olmadım."

"*Senin* zerinde iyi bir etkim yok mu? Seninle tanıştığımdan beri casusluk yaptım, yalan söyledim,
Müfettişler tarafından sorgulandım. Bir ofiste kaba bir şekilde saldırıya uğradım. Bence buradaki sorun sizsiniz -."

Yüzüne gelen yastık onun sözünü kesti. "Eminim ben de genelde yastık kavgası başlatmam ama senin durumunda bir istisna yapacağım."

Ashley şoktan çabuk kurtulup ona bir yastık attı ve savaş başladı.

Kadın saldırıya geçti ve adam kanepenin üzerinden atladı. Ashley'nin yastıkları bitene ve elindeki son silahları kullanmaya başvurana kadar savaş devam etti. Onu parlattı.

Onu koltuktan kaldırdı ve yere doğru çekti. "Bu adil bir dövüş değil."

Öpücük alaycıydı, ama hızla yoğunluğu derinleştii. Ashley onun ağzına karşı iç çekti ve kollarını onun etrafına sardı. Hafta içi bir geceyi geçirmek için en doğru yol buydu.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

Jason'ın yatağının ıssız arazisinde uyandığında güneş hâlâ gökyüzünde alçalıyordu. Muhtemelen ona kahvaltı hazırlıyordur, diye düşündü uykulu bir gülümsemeyle.

Lüks bir şekilde gerindi ve telefonunu kontrol etmek için komodine doğru yuvarlandı. Alarmına daha 15 dakika vardı ama zaten uyanık olduğuna ve saat 10'da mağazada olması gerektiğine göre, harekete geçmek iyi bir fikir olabilirdi.

Çabucak giyindi ve merdivenlerden aşağı indi. Jason odada değildi. ama kahve vardı. Kendine bir fincan aldı ve onun ofisine doğru yürüdü.

Ofisinin kapıları hafifçe açıktı ve Ashley sesler duydu. İşini bölmek istemediği için durakladı.

"Kayıt dışı olarak, Lenore bana bu işi hızlandıracaklarını söyledi. Victoria'nın uzun süre şirkette dolaşıp ortalığı kasıp kavurmasına izin veremem.

daha uzun." Hoparlörden Eli arıyordu.

"Anlıyorum büyükbaba. Ama bu iş yetkililerin elinde. Onları kanıtlara çabucak ulaştırmak için elimden geleni yapacağım."

"Biliyorum," diye iç geçirdi Eli. "Ama benim yaşıma geldiğinizde istediğinizi elde etmek konusunda biraz sabırsız oluyorsunuz, bu da Tehlikeli. Bu özelliği bazen sende de görüyorum."

Ashley odaya baktı. Jason ona sırtını dönmüştü, sandalyesi Masasının arkasındaki pencereye doğru döndü. Bir elini saçlarının arasında gezdirdi.

"Ben son derece sabırlı bir adamım, Büyükbaba."

Eli homurdandı. "Bu yüzden mi hafta sonunu kısa kesip o zavallı kızı iş üstünde yakalamak için eve erken göndermeye karar verdin? Bu sabır değil evlat. Bu tehlikeli bir karardı. Çok şanslısın.

ama seni uyarıyorum. İnsanları bu şekilde kullanmak ruh için iyi değildir."

Ashley karnında buz sarkıtları oluştuğunu hissetti. Hiç düşünmeden odaya adım attı. Jason sandalyesinde döndü.

Gözleri buluştu ve hissettiği acının onun yüzüne yansıdığını gördü.
"Büyükbaba, seni sonra ararım." Jason telefonu kapattı ve
Gül.

"Biliyordun." Ashley'nin sesi sertçe cınladı. "Steven ve Victoria'nın çatı katında olduğunu biliyordun."

"Ashley -"

"Onları yakalamam için beni bilerek eve erken gönderdin. Neden? Bunu neden yaptın, Jason?"

"Ashley, lütfen dinle. O hafta sonundan sonra eve, onun yanına gitmene izin veremezdim."

"Onun yerine beni küçük düşürdün."

"Ashley -"

Bir elini kaldırdı. "Dur. Ona haber vereceğimden mi korktun?"

"Hayır."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Nasıl bu kadar soğuk olabiliyorsun? Bu kadar manipülatif?
İnsanların hayatlarıyla oynamak oldukça hesaplı bir şey. Her şey
Victoria içindi, değil mi?"

"Victoria'yı alaşağı etmek için ne yaptıysam, ne yapıyorsam yapılmalı."

"Neden? Sana bu kadar korkunç ne yaptı?" Ashley volta atıyordu.

"Elbette, o bir sürtük. Ama seni bu kadar çaresiz bırakacak ne yaptı?
onu yok etmek mi?"

Kollarını kavuşturmuş, yüzü taş gibiydi.

Ashley volta atmayı bıraktı ve ona doğru döndü. "Bunun bir önemi yok,
değil mi?"

"Her şey önemli," dedi sessizce.

"Benim için önemli olan ne biliyor musunuz? Evim yok. Metresiyle yatağımda yakaladığım eski nişanlıma karşı tanıklık etmek zorunda kalabilirim. Küçük düşürüldüm. Ve en kötüsü de tüm bunların senin planının bir parçası olması. Umurunda mı?" Sesi kelimenin üzerinde çatladı ve yüzünü gizlemek için arkasını döndü.

"Ashley," diye duydu onun masasının etrafında döndüğünü.

"Ben tam bir aptalım. Ekibinin Steven ve Victoria'yı ayrılırken gördüğünü söylediğinde bile anlam verememiştim. Orada olmalılar.
bir şey."

Jason ellerini kaldırdı ve bir adım daha öne çıktı. "Lütfen, sadece dinleyin."

"Benden uzak dur! Beni rahat bırak." Bununla birlikte, teras kapılarını itti ve kaçtı.

Pürüzsüz taş merdivenler çıplak ayaklarının altında serindi. Geniş nehir manzarasını görmezden gelerek aceleyle araba yoluna doğru ilerledi. Burayı sonsuza dek arkasında bırakacaktı.

Gözyaşları artık y a n a k l a r ı n a özgürce düşüyordu ve sabırsızca gözyaşlarını siliyordu. Kendisinin aşağılanmasına yeterince izin vermişti.

Neden Jason'ın ihaneti onu Steven'inkinden daha çok incitmişti? Onu sevmesi ve onunla bir hayat kurması gereken kişi Steven'dı. Yine de Jason'ın vurdumduymazlığı kalbine saplanmıştı.

Neden enayi yumruğu *bu* oldu?

Her şey bir oyundu. Raketbol sahasından kulübeye kadar. Her şey onun güvenini kazanmak için planlanmıştı. Jason ne kadar ikna edici bir oyuncuydu. Jason'ın kendisine dokunduğu anlar zihninden geçerken güneş ışığında titredi.

Ona çok gerçekçi gelmişti. Onun için hiçbir anlamı yok muydu? Bir oyuncu olarak bu kadar yetenekli biri var mıydı?

Kesin olan bir şey vardı. Her şeyle işi bitmişti. Ashley öfkeyle evin etrafında döndü. Her ikisi için de yeterince zaman harcamıştı.

"Ashley!" Jason'ın sesi arkasındaki patikadan aşağıya doğru seslendi.

Öfkesi tavan yaptı. Kaçmalıydı. Hemen arabasına binip uzaklaşmalıydı. Ama yerinde durdu. Bu, yapmak için can attığı bir savaştı.

"Ashley!" Jason evin etrafında döndü, sesi rahatlamış geliyordu. "İyi misin?"

Adam koluna uzandığında kısa ve keskin bir kahkaha attı. Sanki adam ona tırmanmış gibi kolunu geri çekti. "Dokunma bana. Ben kullanılacak bir piyon değilim. Sana beni rahat bırakmanı söyledim."

Kadının uyarısına aldırmadan bileğini kavradı. "Beni dinle. Açıklamama izin ver -"

Ashley onu iterek yarım adım geri gitmesini sağladı, ama bu Ashley onun gözlerindeki ateşi görmeden önce olmadı.

Döndü ve nehre doğru koşmaya başladı.

Arkasındaki patikadan hızla aşağı iniyordu. Şimdi hızla koşarak bir dönemeci daha geçti ve bahçenin nehir kenarına açıldığı yerde küçük bir ev büyüklüğünde bir kayıkthane vardı. Adam ona yaklaşıyordu ama o koşmaya devam etti.

Daha hızlı koşmalıydı.

Elini kızın omzuna koyarak onu kendine doğru çekti.

Adamın kollarında dönerek onunla yüzleşti.

"Sana kaçma demiştim." Sadece kızgın değil, öfkeliydi de.

Ashley soluk soluğa kalmış, onunkinin iğrenç derecede eşit olduğunu fark etmişti.

Adam onu bir kez sertçe sarstı ve kadın bir santim bile özgürlük kazanamadan göğsünü itti. Adam sadece onu daha sıkı tuttu. O şekilde donup kaldılar; adamın elleri kadının omuzlarına gömülmüş, kadının elleri de adamın göğsüne yapışmıştı. Adam o kadar uzundu ki, kızın üzerinde adeta bir heyula gibi duruyordu. şimdi onun nefes alış verişi de onunki kadar düzensizdi.

"Dinleyeceksin." Kavrayışı morarmıştı.

Ashley hatırı sayılır bir mücadele verdi ama kendini Jason'ın tepesinde, çimenlerin üzerinde sırtüstü yatarken buldu. Bir eliyle ellerini başının üzerinde sabitledi.

Ashley sıkılmış dişlerinin arasından, "Senin kıçını tekmeleyeceğim," diye bağırdı.

Adam kalçalarını onunkilere doğru kaydıldı ve kadın adamın sert aletinin tüm uzunluğunun içine doğru bastırđđını hissetti. "Kapa çeneni ve açıklamama izin ver."

Ashley hırladı. şeytan ona sürtünürken düşünmek ya da öfkeli kalmak zordu.

"Steven ve Victoria'nın o sabah orada olduklarını biliyordum."

"Senin için ne güzel bir şaka," diye tersledi.

Jason boştaki elini kızın ağzının üzerine kapattı. "Kapa çeneni." Sanki tuzu uzatmasını istermiş gibi hafifçe söyledi. "Ona geri dönüp evcilik oynamana izin veremezdim. O hafta sonundan sonra olmaz. Soruşturmayı tehlikeye atmak anlamına gelse bile."

Ashley hareketsiz kaldı ve adam elini yavaşça çekti.

"Dinliyorum," dedi mevcut pozisyonunun izin verdiği kadar kibirli bir şekilde.

"Sana veda etme ve iyi bir nişanlıymışsın gibi davranmaya devam etmen için seni eve gönderme düşünçesine dayanamadım. Onun yanında uyuduğunu düşünmek..."

Boğazını temizledi. "Bunun olmasına izin veremezdim. Bu yüzden her zaman yaptığım şeyi yaptım ve istediğimi elde etmek için durumu manipüle ettim."

"Neden bana geri dönmememi söylemedin?"

"Çünkü aniden ayrılısaydınız, onlar ya da en azından Victoria

şüphelenirdi. Planlarını ertelemeye çalışabilirdi."

"Yani her iki cephede de istediğini elde etmek için beni kullanıyordun."

"Evet."

"Ve beni önemsediğine inanmamı mı bekliyorsun?" Yine sinirlenmeye başlamıştı.

"Bu," diye bastırdı ona, "gerçek. Bana hissettirdiğin şey gerçek. Sana hissettirdiklerim gerçek."

"Bana hissettirdiğin şey incinmiş, ihanete uğramış ve kızgın olmak."

"Hissettiğin tek şey bu değil." Adamın eli kadının karnına yerleşti ve ihtiyaç ateşlendi.

İnledi ve ağırlığını kaydırdı. "Bak, sen altımda kıvranırken konsantre olamıyorum. Seni bırakırsam kalıp konuşacak mısın yoksa yine kaçacak mısın?"

"Kulaktan kulağa oynayacağım."

"Yeterince adil." Kızın üzerinden kalktı ve yanına oturdu.

"Bana yalan söyledin."

"Ben yalan söylemedim. Kasıtlı olarak bilgi sakladım."

Ashley gözlerini devirdi. "Benimle anlambilim tartışmasına girme."

"Ashley." Ashley dönüp ona bakana kadar bekledi. "Özür dilerim. Seninle tanışana kadar benim için Victoria'yı alaşağı etmekten daha önemli bir şey yoktu."

"Uh-huh." Ashley alaycılığın gözeneklerinden sızdığını hissetti. "Neden ondan kurtulman gerekiyor? Sefil bir sürtük olmaktan başka ne yaptı ki?"

Jason nehrin üzerinden uzaklara baktı. Derin bir nefes alıp başlamadan önce birkaç dakika geçti.

BÖLÜM OTUZ İKİ

"Ashley, bunu kimse bilmiyor. Kimseye söylemedim," diye başladı Jason.

"Victoria ile o 15, ben 18 yaşındayken tanıştım. Üniversiteye gitmeden önceki yazdı ve babam yeniden evleneceğini açıkladı. Düğünden hemen önce Victoria ve annesini bizim eve taşıdı.

"O zaten güzel bir kızdı. Ve bunu biliyordu. Bunu bir şeyler elde etmek için kullanırdı. Ve eğer görünüşü ona istediğini vermezse, başka... araçlar kullanırdı."

Jason ayağa kalktı ve volta atmaya başladı. "Bir gece yatak odama geldi ve yatağıma uzandı. Kıyafetlerini çıkarmaya başladı. Beni istediğini söyledi. Ama o zaman bile onun zehirli olduğunu biliyordum. 15 yaşındaydı ve benim üvey kardeşimdi. Gitmesini sağladım. Tekrar tekrar denedi. Son seferinde duştaydım ve içeri girdi."

Volta atmayı bıraktı ve gözlerini akan sulara dikti. "Bana dokunmaya başladı. Duşta 18 yaşındaydım ve çıplak bir kız bana sarılıyordu..."

Ashley'nin midesi sıkıştı.

"Neredeyse olmasına izin verecektim. Ama bana baktı ve gözlerinde bir zafer ifadesi vardı ve ona bir silah vermek üzere olduğumu biliyordum."

"Yani onu durdurdun."

Jason başını salladı. "Onu durdurdum. Onu ıslak ve çıplak bir halde koridora ittim. Ona benim için babasıyla sorunları olan küçük bir kızdan başka bir şey olmadığını söyledim ve kapıyı yüzüne kapatıp kilitledim.

"Çılgılık atarak kapıyı yumrukladı. Üzgün olacağımı söylüyordu. Bana bunu ödetecekti.

"Ailemiz eve geldiğinde tekrar normal görünüyordu ve ben de her şeyin yoluna girdiğini düşündüm. Bitmişti. Ama öyle olmadı. O başladı ..."

Jason durakladı ve derin bir nefes daha aldı. Geri geldi ve Ashley'e dokunmamaya dikkat ederek yanına oturdu.

"Bir şeyler yapmaya başladı."

"Ne tür şeyler?"

"Bir keresinde komodininde resimler buldum. Çıplak ve yatağıma bağlıydı. Korkmuş görünüyordu. Onları nasıl aldığını bilmiyorum." Başını salladı ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Onunla bu konuda yüzleştim. Gözlerinde yine o bakış vardı. Eğer istediği her şeyi yapmazsam, ailemize ona tecavüz ettiğimi söyleyeceğini söyledi."

Ashley gözlerini kapadı ve karnında büyüyen hastalıkla savaştı.

"Her dışarı çıktığımda odamı kilitlemeye başladım. Arabamın arka koltuğunda en sevdiği tişörtünü biri parçalamış gibi yırtılmış halde buldum."

"Babana söyledin mi?"

Jason başını salladı. "Bana inanacağını sanmıyordum. Onun sözüne karşı benimki olacaktı ve yeni karısının yerine benim tarafımı tutacağını düşünmedim. Bana onun için bir şeyler yaptırmaya başladı. Yalan söylediğinde onu korudum. Babamın arabasını mahvettiğinde suçu üstlendim. Reşit olmadan içki içtiği için yakalandığında cezasını bile ben ödedim. Kendi evimde bir kabus yaşıyordum.

"Üniversite için ayrıldığımda, sonunda biteceğini düşünmüştüm. O zamana kadar gözünde başka hedefler vardı. Unutacağını ve sonunda beni yalnız bırakacağını düşündüm. Güvende olmak için uzak durdum. Eyalet dışında bir üniversiteye gittim ve eve dönmek zorunda kalmamak için yazları orada iş buldum.

"İlk yılımda. Biriyle tanıştım. Adı Jordan'dı. İş ciddiye bindi. Üniversiteden sonraki hayatlarımız hakkında konuşmaya başladık. Babam Victoria'nın annesiyle evlendiğinden beri ilk kez gelecekte umutlu hissetmeye başladım. Sonra bir hata yaptım. Noel tatilinde ailemle tanışması için onu eve getirdim."

Jason yerden bir ot kopardı ve parmaklarının arasında yuvarladı.

"Victoria Jordan'la arkadaşmış gibi davrandı. Onları yalnız bırakmaktan çok korkuyordum. Ama Victoria kız kıza bir gün ayarladı ve ben de kontrol manyağı gibi görünmeden hayır diyemedim. Geri döndüklerinde Jordan gözyaşları içindeydi. Eşyalarını topladı ve beni bir daha görmek istemediğini söyledi.

"Victoria onu havaalanına götürdü ve döndüğünde bana ne yaptığını anlattı. Jordan'a yıllardır ona cinsel tacizde bulunduğumu ve Jordan'a gerçeği söyleyecek kadar güçlü hissettiğini çünkü onu aynı kaderden kurtarmak istediğini söyledi.

"Jordan başka bir okula transfer oldu ve onu bir daha hiç görmedim. Babam ve Victoria'nın annesi kısa bir süre sonra boşandılar. Ama bu

Çünkü herhangi bir kokainman sosyetikle yatıyordu. Victoria ile yattığı içindi."

Ashley'nin nefesi kesildi.

"Annesi kaplıca gezilerinden birindeyken bir gece onu sarhoş etti. On sekiz yaşına girmeden hemen önceydi. Aptalca bir şey yüzünden annesinden ö almak için yaptı. Hepsi onun için bir oyundu. Annesinin evliliğini kendi kendine yıkmak, insanlara kukla gibi davranmak. Sonunda büyükbabam sessiz kalmaları için ona ve annesine ödeme yaptı. Ama o geri gelmeye devam etti. Bu yüzden onun şirketinde çalışıyor."

Jason küçük bir taş aldı ve nehre attı.

"O tehlikeli ve kendisini besleyen eli ısırımdan çekinmeyecektir."

Bakışlarını yere indirdi.

"Jordan'la konuştuğu gün kazandığını sandı ama nasıl bir düşman edindiğinin farkında değildi. Onunla tanıştığımdan beri bu fırsatı bekliyordum. Sonunda özgür olmaya çok yakınlm. Ama sana ihtiyacım var. Bunun gerçekleşmesi için yardımına ihtiyacım var."

"Jordan neden senin yerine Victoria'ya inandı?" Ashley kollarını kavuşturdu. "Victoria çok ikna edici. Gözyaşlarını herkesten daha iyi akıtabiliyor.

aktör. Büyükbabamın onun içini görmeye başlaması yıllar aldı."

"Bunların doğru olduğunu nereden bileceğim?"

Jason onun elini tuttu ve sıktı. "Ashley, öyle olduğunu biliyorsun. Benim senin için ne hissettiğimi bildiğin gibi sen de biliyorsun."

"Benim hakkımda ne hissediyorsun?"

"Seni istediğim ve sana ihtiyacım olduğu gibi. Seni düşünmeden duramıyormuşum gibi. Ne yaptığını merak ettiğim için toplantılarda kaç kez aklım başımdan gitti biliyor musun? Beni düşünüp düşünmediğini? Seni seviyorum, Ashley Sapienza. Ve gitmene izin vermeyeceğim. Senin için savaşıcağım. Kalbimin sende olduğunu ve bana güvenebileceğini kanıtlamak için ne gerekiyorsa yapacağım.

"Şimdi beni seviyorsun. Bana tam şu anda beni sevdiğini söylemeyi seçiyorsun ve bu sana manipülatif gelmiyor mu?"

Elini kalbine götürdü. "Nasıl görüldüğü umurumda değil. Gerçek bu. Seninle bir hayatım olsun istiyorum ama Victoria etrafımdayken böyle bir hayatım olamaz. Bana zarar vermek için sana zarar verecek. Herkesi kullandığı gibi seni de kullanacak. Ve ben bunun olmasına izin veremem."

"Her şeyi kontrol edemezsin, Jason. İşlerin istediğin gibi gitmesi için zorlayamazsın."

"Sadece ihtiyacım var -"

"Oh, hayır. Şimdi benim sıram. Bu konuyu açmanın senin için ne kadar zor olduğunu anlıyorum. Ama şunu anlamamı istiyorum: Senin için güvenmek ne kadar zorsa, benim sana güvenmemi de o kadar imkânsız hale getirdin. Ben bir piyon değilim. Ve Sen de değilsin."

Ashley ayağa kalktı.

"Lütfen gitme," diye fısıldadı Jason.

Jason, yıllarca intikam duygusuyla yanıp tutuştuktan sonra, intikam sona erdiğinde yeni bir hayat kurmayı bekleyemezsin."

Savunmasız, insan gibi görünüyordu. Başını salladı ve başka tarafa baktı. Her şeyden sonra bile onu acı içinde görmek canını yakıyordu. "Sana her şeyi veririm. Sakın gitme."

"Ne istediğimi biliyor musun?"

Jason ayağa kalktı ve onun kollarını kavradı. "O her neyse, senindir." "Zaman," dedi Ashley. "Ve uzay."

"Bu... adil." Adamın bakışları kadının üzerine dikildi.

"Ne kadar?" Kız geri adım atarak adamın elinden kurtuldu. "Temas yok." "Ashley."

Bir elini kaldırdı. "Temas yok," diye tekrarladı.

"Ne zamana kadar?"

"Ben karar verene kadar."

Başını iki yana salladı. "Sana otuz gün veriyorum." "Bana iyileşmem için gereken süreyi mi dikte ediyorsun?"

"Bizim için nasıl bir hayatın mümkün olabileceğine dair bir anlık bir fikir edindim ve sen benden savaşmadan buna izin vermemi mi bekliyorsun? Bunu yapmaya istekli değilim. Sana biraz zaman ve alan vereceğim. Ama sonsuza kadar değil. Seni seviyorum."

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Üç hafta sonra

Ashley kapıyı açar açmaz çiçek bahçesinin kokusu burnuna geldi.

"İşte buradasın! Bunlar bugün senin için geldi," diye cıvıladı Bayan Menifield mutfaktan. Tezgâhın üzerindeki kristal vazoda Ashley'in o güne kadar gördüğü en canlı tonda kan kırmızısı güller duruyordu.

"Bunda 'Yirmi bir' yazıyor." Bayan Menifield çoktan açılmış olan kartı uzattı. "Ve onlardan yirmi bir tane var!"

Ashley yüzünü çiçeklere gömmek için kendine bir an izin verdi. Bir anlık fantezi. Otuz günün bir şaka olduğunu düşünmüştü. Ya da en azından Jason'ın unutup hayatına devam edeceğini ve kendisinin de bunu fark edemeyecek kadar hayatını toparlamakla meşgul olacağını düşünmüştü. Ama öyle olmamıştı.

Unutmamıştı. Aslında, kendini Jason'la ilgili fantezilerin içinde rahat olduğundan daha sık kaybolurken buluyordu. Ve Bayan Menifield'in dairesindeki çiçek ormanının da gösterdiği gibi, o da unutmamıştı.

Onunla herhangi bir teması olmamıştı ama çiçekler ertesi sabah başlamıştı. Ve şimdi Bayan Menifield'in dairesi çok pahalı bir düğün mekânı gibi görünüyordu.

"Evinizi çiçekçi dükkanına çevirdiğim için özür dilerim."

Kadın Ashley'in kolunu okşadı. "Siz ve çiçekleriniz burada istediğiniz kadar kalabilirsiniz."

"Teşekkür ederim, Bayan Menifield."

Çiçekleri yatak odasına götürdü ve komodinin üzerine koydu. Ne kadar incinmiş olsa da Ashley hâlâ Jason'a yakın hissetmek istiyordu. Sözüünü tutmuştu. Ne mesaj atmış, ne telefon etmiş, ne de dükkânı ziyaret etmişti.

Bazen onun kendisini izlemek için kameralara girip girmediğini merak ediyordu.

Gerçek şu ki, onu özlemişti. Deion arayıp Steven'ı gözaltına alacaklarını haber verdiğinde Jason'a ulaşmak istedi ama yapmadı. Bunun yerine otoparkta tek başına bekleyerek bir grup polisin Steven'ı kelepçeleyerek dışarı çıkarmasını izledi.

Salak herif onu görünce rahatlamış gibi baktı. "Ash! Bir hata oldu! Benim için Victoria'yı aramanı istiyorum. Ona bir hata olduğunu söyle. Avukatımı ara!"

Ashley onu karanlık bir cipe götürürken üzüntüyle başını salladı. "Buradaki tek hata senin için ne kadar zaman harcadığımı."

Deion soğukkanlılıkla, "İşbirliğiniz için teşekkürler Bayan Sapienza," dediğinde Steven'ın yüzündeki rengin nasıl kaybolduğunu Jason'a anlatmak istiyordu.

Ama yapmadı. Radyoda sessiz kaldı ve kendini işe gömmeye çalıştı.

Ama Jason aklından hiç çıkmıyordu. Victoria hakkındaki hikâyesinden şüphe duymuyordu ve şeytanla bir anlaşma imzalamak zorunda kalan 18 yaşındaki bu genç için kalbi kırılmıştı. Victoria yüzünden ailesinden koparılmış ve hayatını sürekli korku içinde yaşamıştı.

Onu seviyordu. Bunu biliyordu.

Ama ona güvenemezdi. Kan davasında onu kullanmıştı ve ne kadar güzel olursa olsun bunu halının altına süpüremezdi.

Gönderdiği buketler. Bundan sonra nasıl ilerlemesi gerekiyordu?

Nasıl olur da tüm hayatı bir adam tarafından tüketilmiş bir adamla birlikte olabilir?

başka bir kadın mı? Otuz gün neredeyse dolmak üzereydi ve bir cevaba yaklaşamamıştı.

Telefonu çaldı ve ona doğru atladı. Her zil sesinde, her mesajda arayanın Jason olup olmadığına bakıyordu. Ama asla o değildi.

"Hey Deion, soruşturmadan iyi haber var mı?" Ashley söyledi.

"Pek sayılmaz. Burada biraz oyalandık. Victoria kışını örttü Steven ona sırtını dönse bile bu onu içeri tıkmak için yeterli değil."

"Yani ne zamana kadar ortalığı kasıp kavurmaya devam edecek?"

"Ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum. Aklıma bir fikir geldi. Victoria'yı yakalamada doğrudan bir rol oynamaya ne dersin?"

Ashley yatağına uzandı. "Devam et." Planı kısaca özetledi.

"Bu Jason'ın fikri mi?"

"Hayır, aslında bu konuyu ona açtım ve kesin bir dille hayır dedi. Ona, bu kadar küçük bir pencere varken, bu konuyu gündeme getirmenin en iyi seçeneğimiz olduğunu anlatmaya çalıştım.

ama seni yem olarak kullanmanın asla gerçekleşmeyeceğine dair bir şeyler söyledi ve sonra beni kibarca ofisinden kovdu. Bu arada, o iyi görünmüyor."

Doğrulup oturdu. "Gerçekten mi?" Jason'ın da kendisi kadar acı çektiğı düşüncesi nedense onu neşelendirmişti.

"Sana sorum şu: İşe yarayacağını düşünüyor musun ve istekli misin?"

"Kahve için vaktin var mı?"

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Cara sakın bir şekilde ekstra kirli martinisini yudumlarken, "Bu konuda çok heyecanlıyım," dedi.

Fuşya rengi askılı elbisesi ve ona uygun topuklu ayakkabılarıyla heykelsi bir duruşu vardı. "Lütfen bana sabahları çöp gibi uyandığınızı söyleyin,"

Ashley alay etti.

"Tatlım, bu elbiseyi giymek neredeyse 45 dakikamı aldı. Saçımı düzeltmenin ne kadar sürdüğünü sorma bile." Ashley'e bir kez daha baktı. "Şu anda sen de oldukça harika görünüyorsun."

Ashley bir eliyle vücudunu saran straplez elbisesini düzeltti. Jason'ın gönderdiği güllerin renginde. "İyi görünmek lazım, değil mi? Hadi şu gösteriyi yola koyalım ve cehennem sürdüğünü alaşağı edelim."

Bardakları tokuşturdular ve bara doğru yöneldiler.

Ashley, viskisini yudumlayan geniş omuzlu bir adama doğru belli belirsiz başını salladı. Adam çok pahalı altın saatini kontrol ediyordu. "Bu o," diye fısıldadı.

Cara başıyla onayladı. Adamın yanındaki bara yanaştılar ve bir tur içki daha sipariş ettiler.

Cara, adamın duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Çılgın arkadaşlardan bahsetmişken," dedi. "Senin deli kızın Victoria nasıl?"

Ashley gözlerini devirdi ve dramatik bir şekilde iç çekti. "Van Camp mi? Onun hakkında konuşmaya başlamayayım bile. Ciddi anlamda istemsiz bir şekilde hastaneye yatırılmaktan bir kötü seçim uzakta."

"Bulaşık, kızım. Onun dramını sevdiğimi biliyorsun."

Ashley, Victoria'nın adı geçtiğinde yanındaki adamın canlandığını hissetmişti.

"Şey," diye eğildi ama sesini alçaltmadı. "Büyükbabasının şirketine nasıl yerleştiğini biliyorsun, aslında orada çalışmıyor, sahte bir unvanı var, yadda yadda..."

"Um hmm," diye başını salladı Cara. "Bana o işi nasıl alacağımı söyle!"

"Tek yapman gereken eski işindeki CEO ile yatmak ve sonra karısına ve yönetim kuruluna her şeyi anlatmakla tehdit etti. Büyükbaba devreye girip işleri yoluna koyana kadar neredeyse gasptan - oh ve biraz da zimmete para geçirmekten - tutuklanıyordu. Onlara ödeme yaptı ve sonra da sırf gözünü ondan ayırmamak için ona sahte bir rol ayarladı. Her neyse, o karar verir hiçbir şey yapmadığı için yeterince büyük bir maaş çeki kazanmıyor ve bu finans adamını dolandırmaya karar veriyor, Rocco, Rick, Rico... bunun gibi bir şey."

"Nasıl?"

"Bu adama şirketinde bir iş vermesi için baskı yapmak amacıyla sahte içeriden bilgi sızdırma saçmalığı yapıyor."

"Şeytani! Yatırım yapmasını sağlamak için ona da mı çakıyor?" Cara homurdandı.

Ashley başını salladı. "Muhtemelen. Onun yöntemi bu. Pilates yaparken bize anlattığı hikâyeler çok saçma! O, tutuklanmasına kimsenin şaşırmayacağı bir arkadaş."

Ashley'nin sağındaki adam, "Böldüğüm için özür dilerim," dedi, "ama arkadaşınız tam bir kaçık gibi görünüyor."

"Şaka yapmıyorsun," diye kabul etti Ashley. "Hiç böyle bir kadın tanıdın mı? Bilirsin, istediğini elde etmek için her şeyi yapabilecek biri, bu birini yok etmek anlamına gelse bile."

"Bir ya da iki tane tanıdım." Viskisinden bir yudum aldı. "Peki bu anlaşmadan çıkarı ne? Yoksa sadece insanlarla uğraşmaktan mı zevk alıyor?"

Cara güldü. "Kesinlikle insanlarla uğraşmaktan zevk alıyor. Bir keresinde bize insanları kontrol etmek için toplantılara bilerek geç kaldığını ve bunun sebebinin de şirketin büyük patronunun adını girerek onunla görüşmek istedim ve toplantı geç saatlere kadar sürdü."

"Şunu dinle -" Ashley taze içkisine uzandı. "Sadece şu Rocco/Rick denen adamla oynamıyordu, aynı zamanda iş arkadaşlarından birine de benzer bir oyun oynuyordu, sanırım adı Steven'di. Onu birkaç kez kızdırmış. Aylar önce, bu yüzden onunla uğraşmaya ve ona sahte içeriden bilgi vermeye karar verdi. Ona yeni şirkette güzel bir iş vaat etti ve bunun gibi şeyler. Adam çok dikkatli değilmiş ve bu hafta SEC tarafından tutuklandı!"

Cara ıslık çaldı, kaşları havaya kalktı.

"Bu oldukça ciddi," dedi adam.

"Endişelenmediğini söyledi. Bu anlaşmayı bitirdiğinde temize çıkacağını ve Rocco'yu herhangi bir şey için otobüsün altına atabileceğini söyledi. Ya da zorla

başka bir sahte hamilelik planıyla."

"Her zaman cinayetten ya da eski kocasının evini yakmaktan tutuklanacağını düşünmüşümdür. İçeriden öğrenenlerin ticareti onun için biraz hafif kalıyor," dedi Cara.

Ashley güldü. "Ona zaman ver. Asla hayal kırıklığına uğratmaz, özellikle de ilaçlarını almadığında."

"Hanımlar, benim için bir zevkti." Adam ayağa kalktı ve ceketini düzeltti. "Bir sonraki içkiler benden." Hesap cüzdanından iki yirmilik çıkardı ve aceleyle uzaklaşmadan önce barın üzerine attı.

Cara ve Ashley kıkırdamaya başladılar.

"Çok eğlenceliydi," diye soludu Ashley. "Bunu her hafta sonu yapabilir miyiz? "Adını söylediğinde yüzünü gördün mü?" Cara yuhaladı. Ashley'nin telefonu bir mesaj sinyali verdi.

"Tamam, işte ikinci tur geliyor. Yakında görüşürüz!" Cesaret için bir yudum daha aldı ve bar taburesinden kaydı.

"İyi şanslar," diye arkasından seslendi Cara.

####

Ashley avını gördü ve derin bir nefes almak için durakladı. "İşte hiçbir şey olmuyor," diye fısıldadı.

Victoria Van Camp cep telefonu ile koridorda volta atıyordu.

"Kahretsin, Steven. Aç şu lanet telefonu!" Telefonu kapattı ve tekrar aramaya başladı.

Ashley onun yanından geçerken, "Tatlım, artık senin telefonlarına baktığını sanmıyorum," dedi.

Victoria yukarı baktı. Gözleri yarıklara kadar kısılmıştı. "Gerçekten mi, nedenmiş o?"

Ashley hafifçe omuz silkti. "Duymadın mı? Tekrar bir araya geldik. Tekrar birlikte olduğumuzu düşünüyor." Göz kırptı. "Benimle kalmanın ve SEC ile işbirliği yapmanın senin küçük oyuncağın olmaktan daha iyi bir fikir olduğunu düşündü."

"Yalan söylüyorsun." Victoria kelimeleri tükürdü ve bir adım daha yaklaştı. "Öyle mi? Dur tahmin edeyim, Salı gününden beri ondan haber almadın.

Değil mi?"

O da gördü. Bir anlığına gözlerinde endişe parladı. "Vay, vay. Birinin seni görmezden gelmesi için uzun bir süre gibi görünüyor, Victoria. Seni görmezden gelmekten bahsetmişken, Rocco Embry telefonlarına cevap veriyor mu?" Victoria'nın yüzündeki renk soldu. "Sen neden bahsediyorsun?"

Telefonunu tutarak aramaya başladı.

Ashley gülümsedi. "Yakında öğrenirsin. İzin verirseniz, dükkanıma uğrayacağım. Biliyorsun, bazılarımızın gerçekten işi var. Rocco'ya sevgilerimi ilet."

Victoria'yı arkasına bile bakmadan geçip gitti.

"Hâlâ burada mısın Rocco? Geç kalıyorum. Eli Baine benimle görüşmek istedi. Alo? Alo?"

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

Telefonu çaldığında vale standında arabasını bekliyordu. Deion kulağına, "Harika iş çıkardın evlat," dedi. "Rocco'yu kulüpten çıkarken Victoria'nın telefonunu kapatırken yakaladık. Biz konuşurken onun telefonunu patlatıyor."

Ashley küçük bir salınım yaptı. "Adamım, bu iyi hissettiriyor!"

"Geç isim bırakma' senaryosuna hoş bir dokunuş oldu."

"Eli onu geciktirmek için söylediği şeyi yaptığı sürece, bunun tabuta bir çivi daha çakmak olacağını düşündüm."

"İyi işti. Başka bir şeye ihtiyacın olursa, ne yapacağını biliyorsun."

"Teşekkürler, Deion. Görüşmek üzere."

Ashley valeye bahşiş verdi ve arabasının direksiyonuna geçti. Kendini iyi hissediyordu. Şimdi yapacak tek bir şey kalmıştı. Belki de iki.

Dükkânın arkasındaki ara sokağa park etti ve arka kapıyı kullandı, içeri girdiğinde alarmı yeniden kurmayı unutmadı.

Son birkaç hafta içinde kaç kez kameralara bakmış ve Jason'ın kendisini izleyip izlemediğini merak etmişti?

Victoria ve Rocco'yu duyduğunda nasıl tepki vereceğini merak ediyordu. Arkasından iş çevirdiklerini öğrendiğinde muhtemelen Deion ve ekibin geri kalanıyla pek mutlu olmayacaktı. Ama onu yem olarak kullanmayı reddetmiş olması ona ihtiyacı olan cevabı vermişti.

Ofiste masa lambasını ve Keurig'i açtı. Güzel bir fincan çay sinirlerini yatıştırmaya yardımcı olabilirdi.

Arka kapıdan gelen metal şingirtisini duydu. Nabızı hızlandı. Birisi kapıyı açmaya çalışıyordu. Ashley çantasını kaptı ve koridorda aceleyle ilerledi, kapıdan uzaklaştı ve mağazanın zeminine çıktı. 911'i aramak için cep telefonunu çıkardı.

"Onu yere bırak."

Victoria elinde küçük bir levyeyle içeri girdi.

"Burada ne yapıyorsunuz? İçeri nasıl girdin?" Ashley talep etti.

Victoria, "Biraz sohbet etmemizin zamanı geldi diye düşündüm," dedi.

"Sana söyleyecek başka bir şeyim yok." Ashley kollarını kavuşturdu ve dikildi.

"Sanırım konuşacak çok şeyimiz var." Victoria kayıtsızca dedi ki levyeyi sallayarak. "Nasıl bir düşman yarattığının farkında mısın?"

"İçerideki küçük ticaret anlaşmanızı nasıl bir karmaşaya dönüştürdüğünüzü görüyorum, İş takip etmeniz beni pek ilgilendirmiyor."

"Yaptığım karışıklık mı? Sen o çirkin burnunu işime sokana kadar her şey yolundaydı. Rocco bu anlaşmayı yapacak ve ben de beni yavaşlatmaya yönelik zavallı girişiminin bedelini sana ödeteceğim."

"Peki ya Steven?"

"Sende kalsın." Victoria omuz silkti. "Ondan ihtiyacım olanı aldım ve şimdi geriye kalanı alabilirsin."

"Bu anlaşma Steven olmadan mümkün olmazdı. Şimdi onu bu işten çıkaracak mısınız?"

"Sana böyle mi söyledi? Bütün işi onun yaptığını mı?" diye alay etti. "Eğer sana Phil'den bahsetmemiş olsaydı -"

"Phil Barden olması gerektiğini düşünüyorsun. Ya da Steven? Ya da Rocco? Sakın

Aptalca. Bu anlaşmayı herhangi bir bilgi karşılığında herhangi biriyle yapabilirdim. Steven, Phil ve Tundra birleşmesi sadece kullanışlılardı."

"İnsanları kullanıyorsunuz, değil mi? Bir silah buluyorsun ve onu kullanıyorsun." Victoria bir adım daha attı. Ashley kendini tuttu.

"İstediyimi elde etmek için elimden geleni yaparım." "Peki ya Jason?"

"Peki ya sevgili üvey kardeşim?"

"Onun hakkında yalan söyledin. Onu tehdit ettin. Ona şantaj yaptın."

Victoria başını geriye attı ve güldü. "Erkekler çok basit. Ya onları seksle ödüllendirirsin ya da tehdit edersin. Demek sana

O zaman bizim hakkımızda. İkiniz çok yakınlaştınız, değil mi?"

"Seninle onun arasında 'biz' diye bir şey yok."

"Son on yılını benim ona ne yapacağım korkusuyla yaşadı. Onu yok etmek. Verdiği her karar benim yüzümden. Bu bir 'biz' değil mi, sen söyle."

"Ona kendi evinde işkence ettiniz."

Victoria omuz silkti. "Bana hayır dedi. Ben de onu pişman etmeye karar verdim.

o."

"Eğer istediğini yapmazsa, ailene sana tecavüz ettiğini söyleyeceğini söylemiştin." Ashley kelimeleri güçlükle çıkarabildi.

"Oh, hayır canım. Eğer istediğimi yapmazsa, bunu ona söyleyece imi söyledim.

Herkese bana tecavüz ettiğini söyledim. Tekrar tekrar. Zavallı küçük üvey k z kardeşine cinsel saldırıda bulundu."

"Ama sana hiç elini sürmedi."

"Beni becermesine ihtiyacım yoktu. Sadece yapmış gibi gösterdim. Belki de yapmalıydı. Bu onun için çok daha hoş olurdu."

"Neden? Sonu babası gibi olsun diye mi? Onu sarhoş edip neredeyse kendinden ge mi ken becerdi in için sana para mı ödeyecek?"

"17 ya ındaydım. Yasal olarak re it değildim."

"Oh, zavallı küçük kurban Victoria. Annen bir şey yapmana izin vermedi, sen de üvey babana  akmaya karar verdin. Bu ona ders olur."

Victoria güldü. "Bahar tatili için Nice'e gitmek istedim. Hayır dedi. Ve bakın kim bütün yaz Nice'e gitmiş,  niversitesini bitirmiş. ve Baine Industries'de bir i  buldum. Ben her zaman istediğimi alırım. Yoluma  ıkmayın."

Ashley bir adım daha yaklaştı. "Yoksa ne olur?"

Victoria levyeyi dikkatsizce cam tezgâha savurdu. Cam paramparça oldu ve parçaları her yöne saçıldı. "Oops."

"Buraya zorla girdiniz ve şimdi de özel m lk  tahrip ediyorsunuz. Bu çok  ık."

"Burayı mahvedece im ve herkese senin yapt  nı söyleyeceğim. Ni anlını  ald  m için  ıldırdın. Bununla ba a  ıkamadın."

Victoria kolunu eski çiftlik masasının üzerinde kaydırarak el yapımı çömleklerin u u masına neden oldu.

Ashley ellerini yumruk yaptı. "Hayır, klas olan benim Rocco'yla anla manı bozmam ve seni hapse göndermem."

"Peki bunu nasıl yapacaksınız?"

Ashley önce kasanın arkasındaki, sonra da kapının üzerindeki kamerayı işaret etti. "S yledi in her şey kaydedildi, salak herif."

Kameraları görecek kadar durakladı, burun delikleri açıldı. Victoria elindeki levyeyi çılgınca sallayarak Ashley'e doğru atıldı. Ashley sol koluyla acı verici bir şekilde engelledi ve sa  koluyla savurdu.

Victoria'nın burnunun m kemm l bı a ıyla tatmin edici bir bağlantı hissetti. Kadın    lık attı ve Ashley'i yere d   rd .

Victoria'yı üzerinden atmak için mücadele ederken kırık cam parçaları sırtını ısırdı. Victoria'nın dirseği yanağından sıyrıldı ve Ashley yüzüne tüm gücüyle vurma fırsatı buldu. Birlikte yuvarlandılar ve bir raf ünitesine çarptılar.

Victoria tekrar üste çıktı, elleri Ashley'in boynunu mengene gibi kavradı. "Seni öldüreceğim," diye haykırdı.

Kan vardı.

Sonra ışıklar ve sesler geldi. Ve eller.

Tanrıya şükür, diye düşündü Ashley, Victoria'nın elleri boğazından çekilirken.

Güçlü kollar onu yerden kaldırdı. "İyi misin Ashley? Ne gösteriydi ama." Deion onu sabitledi.

Ashley, "Lütfen bana her kelimeyi duyduğunu söyle," diye homurdandı, nefesini tutmak için belinden eğildi.

"Her bir kelimesi. Onun işi bitti. Uzun bir süreliğine gidiyor."

Ashley etrafına bakındı. "Bu kadar zarar vereceğini düşünmemiştim. Barbara çok kızacak."

"Lanet burnumu kırdı!" Victoria, iki memur tarafından zapt edildi, çığlık attı. Yüzünden göğsüne damlayan kan ona şeytani bir görünüm veriyordu.

"Onunla tanıştığımndan beri bunu yapmak istiyordum," dedi

Ashley. "Bana saldırdı! Ben kendimi savunuyordum!" Victoria uludu.

Ashley olay yerine sırtını döndü ve tezgahın bir kutu mendil aldı. Her yerinde milyonlarca küçük kesik varmış gibi hissediyordu. Yanağı ağrıyor ve boynu Victoria'nın ellerinin olduğu yerde yanıyordu.

"Ashley!" Kalbi küt küt atmaya başladı.

Jason kalabalığı yararak ona doğru koştu. Elleri yüzünde, kollarında ve gövdesinde dolaştı. "İyi misin? Yaralandın mı?"

Onun gözlerindeki paniği ve korkuyu gördü ve kendi gözlerinin de yaşadığını hissetti. "Jason." Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Ben iyiyim. Ben iyiyim."

"Kanaman var."

"Çoğunlukla Victoria'nın."

"Kanaman var," dedi tekrar. "Yüzün." "Jason, ben iyiyim. Her şey yolunda. Her şey bitti."

Deion geldi ve Jason'ın sırtına bir tokat attı. "Tebrikler, Bay Baine. Senin deli üvey kardeşin hapse girecek."

Jason, Deion'un üzerine yürüdü. "Ashley'i yem olarak kullanmayacaksın demiştim."

Deion ellerini kaldırdı ve Ashley aralarına girdi. "Jason, dur. Dinle." Onu bir adım geriye itti. "Ben iyiyim ve Victoria hapse girecek."

Bakışları Deion ve Ashley arasında gidip geliyordu. O çekti Ashley ona doğru. "Beni korkuttun. İçeri girdiğini gördüm ve buraya yeterince hızlı gelemedim."

"İzlediğini biliyordum."

"Seni kontrol edemeyeceğimi söylemedin. Bu temas sayılmaz."

Güldü ve yüzünü onun göğsüne gömdü. "Hayır, hayır, değil." "İyi olduğuna emin misin?"

"Ben iyiden daha iyiyim. Seni seviyorum, Jason Baine." Onu kendine doğru çekti. "Tekrar söyle."

"Seni seviyorum."

"Tekrar."

"Seni seviyorum Jason ve sonunda özgürsün." Geri çekildi ve onun gözlerinin içine baktı. "Her şeyi itiraf etti. Her kelimesini kaydettik."

"Her şey mi?"

Adamın gözlerinde anlamaya başladığını gördü.

"Her şeyi. O yalanları bir daha asla kafanda tutamayacak."

Onu tekrar kendine bastırdı. "Beni seviyorsun ve beni özgür bıraktın," başının tepesine doğru mırıldandı. "Seni bir daha asla bırakmayacağım."

"Yani kızgın değil misin?"

"Çok kızgınım. Kendini kasten tehlikeye attın."

"Buraya bir levye getireceğini hiç düşünmemiştim." "Delileri asla hafife alma."

"Senin için deli oluyorum." "Bir kez daha söyle."

"Seni seviyorum, Jason Baine."

"Seni seviyorum, Ashley Sapienza. Bence evlenmeliyiz."

"Şimdi mi?" diye alay etti. "Sence daha iyi bir yer bulamaz mıyız? mekan?" Etrafındaki polislere, yanıp sönen ışıklara, kırık camların parıltısına baktı.

Jason elini cebine attı ve küçük kadife bir kutu çıkardı. Ashley'in kalbi tekledi.

"O hafta sonunu birlikte geçirdiğimizden beri bunu her gün yanımda taşıyorum." Tek dizinin üzerine çöktü. "Bu sana ait, şimdi ve sonsuza dek, tıpkı benim gibi."

Kutuyu açtı ve daha küçük elmaslardan oluşan bir haleyle sarılmış klasik bir tektaş çıkardı.

Ashley'nin elleri ağzına gitti. "Oh, Jason."

"Büyükanнемindi ve onun yüzüğünü senin parmağında görmekten daha mutlu edecek bir şey olamazdı beni. Hayatının geri kalanını benimle geçirir misin? Her dakikasını seni severek geçireceğime söz veriyorum."

Bir elini göğsüne bastırdı, orada bir sıcaklık çiçek açıyordu.

"Bunu düşünme. Çılgınca olduğunu biliyorum, ama sırf çılgınca olduğu için tam olarak doğru olmadığı anlamına gelmez. Çünkü bu doğru."

Ashley başını salladı, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Bu çılgınca ama evet demek daha çılgınca olurdu. Yani evet, seninle kesinlikle evleneceğim."

Zafer kazanmış olan Jason ayağa kalktı ve onu kendine doğru çekti. "Beni çok mutlu bir adam yaptın, Ashley." Yüzüğü kızın parmağına geçirdi ve öptü. "Şimdi sana ne zaman Bayan Baine demeye başlayabilirim? Lütfen beni bekletme."

"Sana otuz gün veriyorum."

SON

EPİLOG

Ashley sandalyesini masasından çevirerek pencereden dışarı baktı. Pencere Yaz gecesi muhteşem bir gün batımıyla başlıyordu. Açık balkon kapısından cırcır böceklerinin kakofonisini duyabiliyordu. Memnun bir iç çekişle çıplak ayak parmaklarını ayaklarının altındaki pelüş halıda oynattı.

Jason düğün hediyesi olarak üst kattaki misafir odalarından birini geniş bir ev ofisine dönüştürmüştü.

Masa lambasının ışığı altında yüzüklerinin parıltısına hayranlıkla baktı. O artık Bayan Baine'di. Kadın ona otuz gün süre vermişti ama o sadece yirmi gün sonra küçük bir kalabalığın önünde evlilik yüzüğünü parmağına taktı.

Göl evinde samimi bir törenle arkadaşlarını ve ailesini ağırladı.

Peki ya şimdi? Şimdi, raketbol sahası olan bir evde yaşıyor ve her sabah Jason'ın yanında uyanıyordu. Çoğu zaman dışarıda piknik tarzında yemek yiyorlardı.

İşteki uzun günlerin ardından geceleri ve hafta sonları arka bahçeden kanoları denize indirdi. Gelecek hafta Roma'ya yapacağı bir iş gezisinde ona katılacaktı. Düğünden bu yana ikinci Avrupa seyahati olacaktı.

Jason'ın Victoria'dan ve tehditlerinden arınmış yeni bir hayata doğru milim milim gevşemesini izlemişti.

Onları iyi bir hayattı.

"Aklınızdan neler geçiyor Bayan Baine?"

Ashley onunla yüzleşmek için döndü. Jason kapı aralığına yaslanmıştı. Kolları sıvalı ve ayakları çıplaktı, rahatlığın resmiydi.

Onu bir öpücükle selamlamak için ayağa kalktı. "Beni yakaladın. Ben de tam ne kadar şanslı olduğumu düşünüyordum."

"Güzel, çünkü seninle konuşmak istediğim bir şey var." Jason arkasından bir yığın kâğıt çıkarıp ona uzattı.

Ashley yasal belgelere bakarak burnunu kırıştırdı. "Zaten evli olduğumuza göre evlilik sözleşmesi için biraz geç kaldık."

Ona sahte bir kızgınlık ifadesiyle baktı. "Bu bir evlilik sözleşmesi değil. Okuyun lütfen." Uzun parmağıyla sayfalara dokundu.

Ashley ilk sayfayı gözden geçirdi. "Nedir bu?"

"Dwell için bir satın alma anlaşması."

"Mağazayı mı satın alıyorsunuz?"

"Hayır, öylesin."

"Ne demek satın alıyorum? Dükkan benim mi? Barbara ne olacak?"

"Barbara emekli olmakla ilgileniyordu, ben de senin geleceğinle ilgileniyordum." "İkiniz bunu bana danışmadan mı konuştunuz?"

"Sana sürpriz yapmak istedim. Bunu bir düşün hediyesi olarak düşün." "Peki garajdaki yepyeni SUV ne o zaman?" "Nişan hediyesi."

Ashley gülümsememek için dudağını ısırdı. "Yine yapıyorsun. Araya girip hayatıma müdahale ediyorsun. Hiçbir şey öğrenmedin mi?"

"Sanırım hayatımızı kastediyorsunuz. Ve çalım falan yoktu. Ben çullanma yeteneğine sahip değilim. Barbara bana yaklaştı ve dükkânın sağlam bir yatırım olduğunu hepiniz biliyorsunuz. Barbara'yı satın alan bir yabancı için mi çalışmak istersin yoksa kendin için mi?"

"Senin için çalışmıyor muyum?"

"Burası sizin mağazanız. Anlaşmada senin adın yazıyor."

"Benim adımın yazılması için çok fazla sıfır var."

"Sahip olduğunuz kaynakları unutuyorsunuz. Benim olan senindir." Saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı ve kâğıtları masasının üzerine koydu. "Mutlu olmanı istiyorum Ashley. Her şeye sahip olmanı istiyorum."

"Kahretsin, bu işte çok iyisin."

"Bekle, sen kabul etmeden önce bir noktaya daha değineceğim." "Çok ukalasın, Romeo."

"Seyahat ettiğimizde, seyahatleri mağaza için envanter satın almak için kullanabilirsiniz."

Ona sahipti ve bunu biliyordu. Bu onun hayaliydi. Jason toplantıdayken Roma'daki bir toptancıyla randevu bile ayarlamıştı.

"Ya Dwell'i yönetmek istemiyorsam?" diye sordu zarif bir omuz silkmeye. "O zaman başka bir şey yapar ve işletmesi için birini tutarsın."

Eğildi ve onun boynunu öptü.

"Dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsun."

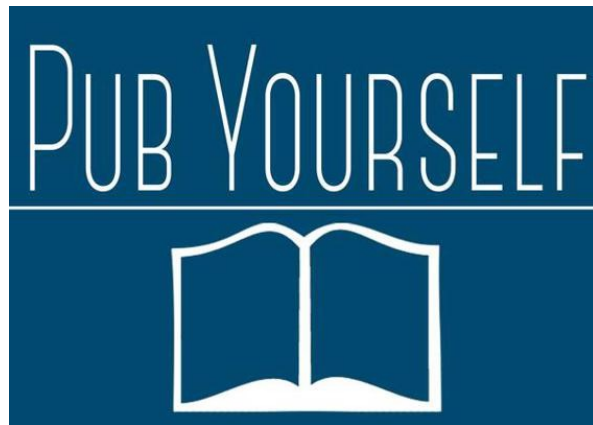
"Bana istediğini söyle." Dudakları onun çene çizgisini okşadı. "Bana tam olarak ne istediğini söyle."

Ashley onun ağzına doğru hareket ederken iç çekti.

"Onu istiyorum ve seni istiyorum. Hepsini istiyorum. Tam olarak istediğim şey bu."

Yazar Hakkında

Lucy Score, tavuk ve waffle diyarı Pennsylvania'nın kırsal kesiminde doğdu. Anaokulundan beri kitaplara takıntılı olan Lucy, ikinci sınıfta öğretmeni "Mayflower'daki Hayatım" denemelerini verdiğiğinde kendi kurgularını kaleme almaya başladı. Yemek yapmaktan, yogadan, uyuklamaktan ve kurtardığı köpeğine ne kadar sevimli olduğunu söylemekten hoşlanıyor. Gündüzleri serbest yazarlık yapan Lucy, akşam saatlerini ailesinin artık gözlerinin içine bakamayacağı kadar ateşli romantik hikâyeler yazmaya adanıyor.

Yayıncı Hakkında

Kendi kitabınızı yayınlamak ya da yayınlamamak, işte asıl soru bu. İyi haber: Neye karar vererseniz verin, biz sizi desteklemek için buradayız.

Kendi yayıncınız olmanın zorluklarıyla uğraşmak istemeyebilirsiniz. İyi bir kapak tasarımcısı bulmak, formatlama ve yayınlama ile uğraşmak, hangi promosyonların en uygun maliyetli olduğuna karar vermek zor olabilir. Herkes her ayrıntı üzerinde tam kontrol sahibi olmak istemez - siz yazmak ve gerisini yayıncıya bırakmak istersiniz.

Sorun şu ki, çoğu geleneksel yayıncı telif ücretlerinin %15-25'ini öder ve sadece dijital yayıncılar bile net telif ücretlerinin yalnızca %35'ini öder. Bazı gösterişli dijital yayıncılar "yayıncılık paketleri" için size ödeme yaptırıyor ve sonra yine de sizden telif ücreti alıyor. Ve çoğu yayıncı tanıtım ve pazarlama için yazarlarına güveniyor ya da daha kötüsü yazarları blog turları gibi etkisiz tanıtım taktiklerine zorluyor.

Bunun berbat olduğunu düşünüyoruz. İyi telif ücretleri ve yazar dostu sözleşme koşulları olan bir yayıncı istiyoruz. İstedığımız zaman bize kontrolü veren ve seçeneklerden bunaldığımızda dizginleri ele alan bir yayıncı. Kitaplarımızı nasıl satacağımızı bilen ve yazarlarını üç kuruş için kazıklamayan bir yayıncı.

O yayıncıyı bulamadık, biz de kendimiz yapmaya karar verdik. PubYourself uzun zamandır kendini yazarların kendi kitaplarını yayınlamalarına yardımcı olmaya adanmıştır - eğer kendi kitabınızı yayınlamak ve her şeyi kendiniz yapmak istiyorsanız, size bunu yapabilmeniz için gerekli araçları ve desteği sağlıyoruz! Ancak şu anda bunu kendi başınıza yapmak istemiyorsanız veya zamanınızı yazarak daha iyi geçireceğinize karar vererseniz, kitabınızı yayınlamamıza izin verin!

Gelin bizi <http://www.pubyourselfpress.com> adresinden kontrol edin

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.